

تصویر ابو عبد الرحمن الکردی

روناکی سوننه ت

و تاریکییه کانی بیدعه

له دیندا

له ژیر روشنایی قورنان و سوننه تدا

نوسینی

د. سید بن علی بن وهف القحطانی

وهرگیرانی

م. شاخوان جواد احمد

روناکی سوننه‌ت و تاریکییه‌کانی بیدعه له دیندا

له ژیر روشنایی قورئان و سوننه‌تدا

نوسینی :

د. سعید بن علی بن وهف القحطانی

وهرگیرانی :

م. شاخوان جواد أحمد

پیش نویژو وتار خوینی مزگه‌وتی (سه‌ید نه‌حمه‌دی فه‌یلله‌سوف) / چه‌مچه‌مان

ناوی کتیب : رونای سوننه و تاریکیه کانی بیدعه له دیندا...

ناوی نووسهر : د. سعید بن علی بن وهف القحطانی .

ناوی و مرگیز : م. شاخوان جواد احمد .

ژماره و سپاردن : ژماره (۲۴۶) ی سالی (۲۰۰۲) پی دراوه له لایه ن

وه زاره تی پۆشنگیری حکومه تی هه ری می کوردستانه وه .

زنجیره : زنجیره ی (۲۹) بیست و نۆیه م له زنجیره ی پینماییه کانی پزگای

پاست .

نۆره و سالی چاپ : یه که م - (۱۴۲۹ هـ / ۲۰۰۸) .

چاپ خانه : چاپه مه نی سیما / سلیمانی .

بنکه ی بلاوکردنه وه :

کتیبخانه ی سوننه — سلیمانی .

کتیبخانه ی زانست — که لار .

کتیبخانه ی سیما — چه مچه مال .

قال الإمام الشافعي رحمه الله :

كُلُّ الْعُلُومِ سِوَى الْقُرْآنِ مَشْغَلَةٌ إِلَّا الْحَدِيثَ وَالْإِلَّاهِيَّةَ فِي الدِّينِ
الْعِلْمُ مَا كَانَ فِيهِ قَالَ حَدَّثَنَا وَمَا سِوَى ذَلِكَ وَسِوَا الشَّيَاطِينِ

پیشه کی و مرگیر:

موسلمانى خوشه ويست : سوننه تى پیغه مبر (ﷺ) پله و پایه یه کی زور به رزو گهره ی هیه له ئیسلامدا، چۆن وانییه له کاتی کدا دووم بنچینه ی ئایینه پاش قورئانی پیروژ؟ پوون که ره وه ی قورئانی پیروژه، دهقه پر مانا و گشتگیرو په هاگانی تاییه ت و سنوردار دهکات، به ئی سوننه ت نه و قه لا پۆلاینه یه که هر موسلمانیک بجیته ناوی که سیکی ئه مین و هیمن و پاریزراوه، وه ئه و ده رگا گهره یه یه که هر موسلمانیک بجیته ناوی دهکات به مهست و ئاواته کانی، سوننه ت نه و که سانه ی که په یوه ستن پیته وه به رزیان دهکاته وه ئه گهر کرده وه چاکه کانیشیان که م بیت، وه روناکییه که ی له ناو چاوو به رده ستیاندایه له دونیاو دواپۆژدا.

موسلمانى خوشه ويست خوای په روه ردگار فره مانى پی کردووین به گوپرایه لی کردنی خوای و پیغه مبره که ی (ﷺ) له چه ندین شوین له قورئانی پیروژدا، گوپرایه لی کردنی خوای په روه ردگار به شوین که وتنی قورئانی پیروژه وه گوپرایه لی کردنی پیغه مبر (ﷺ) به شوین که وتنی فره مووده پیروژه کانیه تی، شایه تی دانی هر که سیك به وه ی که پیغه مبر (ﷺ) نیردراوی خوایه بریتیه له شوین که وتنی و جی به جی کردنی سوننه ته کانی، وه خوای په روه ردگار پیی راگه یاندووین که هر که سیك گوپرایه لی پیغه مبر (ﷺ) بکات نه وه به لگه یه له سه ر خوشه ويستی بۆ خوای په روه ردگار، وه هر که سیك گوپرایه لی پیغه مبره که ی (ﷺ) نه کات نه وه که سیکی بی باوه ره یان ئیمان لاوازه.

بۆیه ئه گهر ده ته ویت دینی خوای په روه ردگار به رده وام دیارو ئاشکراو سه رکه و توبو بیت، نه گهر ده ته ویت خوای په روه ردگار و فریشته کان و موسلمانان خوشتیان بویت، نه گهر ده ته ویت به راستی بیسه لمینیت که شوینکه و توبو

پیشواو ماموستاو سهره‌ری خۆتی که پیغمبهره (ﷺ)، نه‌گهر ده‌ته‌وێت دلّ
خۆش و دلّ ئارام بیت و به‌رچاو پۆشن بیت، نه‌گهر ده‌ته‌وێت به‌رده‌وام بیت
له‌سه‌ر دین و دلّت په‌یه‌وست بیت پییه‌وه نه‌وه: شوینی سوننه‌تی پیغمبهر (ﷺ)
بکه‌وه و جی‌به‌جیی بکه‌و زیندووی بکه‌وه له‌ ناو خه‌لکیدا (خۆشه‌ویستیت بۆ
پیغمبهر (ﷺ) به‌و شیوه‌یه ده‌بێت نه‌ک هه‌ر به‌ده‌م بلّییت خۆشم ده‌وێت و له‌و
لاشه‌وه هیچ گرنگی به‌ سوننه‌ته‌کانی ناده‌یت).

موسلمانێ خۆشه‌ویست له‌به‌ر گه‌وره‌یی سوننه‌ت و بلّو بوونه‌وه‌ی بیدعه‌ به‌
هه‌موو جۆرو به‌ش و شیوه‌یه‌ک به‌ پێویستم زانی هه‌ستم به‌ وه‌رگێترانی نه‌م کیتابه‌
به‌ سووده‌ی به‌رده‌ستت که باس له‌ (پوناکی سوننه‌ت و تاریکیه‌کانی بیدعه‌ و شته‌
تازه‌ داهێنراوه‌کان له‌ دیندا) ده‌کات، بیدعه‌ هه‌موو سه‌رلێشیاوویه هه‌روه‌ک چۆن
سوننه‌ت هه‌موو نورو پوناکیه‌، بیدعه‌ سه‌رده‌کێشیت بۆ کوفر، بیدعه‌کردن واته‌:
شوین که‌وتنی هه‌واو ئاره‌زوو دزایه‌تی کردنی شه‌رع و لادان لێتی، واته‌: درۆ
هه‌لبه‌ستن بۆ خوای په‌روه‌ردگار به‌بێ عیلم و زانیاری، واته‌: بق بوون له‌ سوننه‌ت
و که‌سانی هه‌لگری، واته‌: تیگه‌یشتن له‌ قورئانی پیروژ و سوننه‌ت به‌
پێچه‌وانه‌وه‌، واته‌: هه‌ست کردن به‌ که‌م و کوپی شه‌ریعت له‌ لایه‌ن که‌سی
بیدعه‌چییه‌وه‌ (په‌نا به‌ خوای په‌روه‌ردگار)، وه‌ که‌سانی بیدعه‌چی پشتیان
هه‌لگه‌روه‌ له‌ یادو زیکری پاسته‌قینه‌ی خوای په‌روه‌ردگار، حه‌ق و پاستیان له‌
موسلمانان کپ کردووه‌ و شاربه‌ویانه‌ته‌وه‌، ئوممه‌تی ئیسلامیان پارچه‌ پارچه‌
کردووه‌، که‌سانی بیدعه‌چی خۆیان خستۆته‌ ئاستی شه‌رع دانه‌روه‌ و خۆیان
چواندووه‌ به‌ خوای په‌روه‌ردگار له‌ شه‌رع داناندا، له‌به‌ر نه‌وه‌ی خوای په‌روه‌ردگار
فرمانی به‌ کردنی نه‌و کاره‌ نه‌کردووه‌ (به‌لکو هه‌ندێ جار پێگه‌یشتی لێ کردووه‌)
به‌لام که‌سانی بیدعه‌چی گوێ به‌ فرمانی خوا ناده‌ن و نه‌و کاره‌ ده‌که‌ن، بیدعه‌
کردن واته‌: هه‌ست کردن به‌ خیانه‌تی پیغمبهر (ﷺ) هاوه‌لانی به‌ پێزی (رضی الله

عنهم) و سهرجه م زاناياني شاره زاو خه م خۆرو دين په روه ر، يان كه م تهرخه مي كړدنيان له گه ياندن و پوون كړدنه وه ي ئه م دينه (په نا به خواي په روه ردگار)، چۆن ده شيت كارېك بكرت له كاتيكا فهرمانى خواي په روه ردگار و پيغه مبه رو (ﷺ) ووتى زاناياني له سهر نه بيت، موسلمانى خوشه ويست نه مانه هه موويان خراپه وزيانى بیدعه ن، ثايا پاش نه مه بو هيچ موسلمانك هيه واز له فهرمان و سوننه تى پيغه مبه ر (ﷺ) بيتت و پوو بكا ته بىرو بو چون ووتى زانايان (يان هه نديك له كه ساني به ناو زانا)؟

ثايا ووتو فهرمان و سوننه تى پيغه مبه ر (ﷺ) له پيشتره بو موسلمانى راسته قينه يان بو چوني كه ساني تر؟

بويه موسلمانى خوشه ويست كاتيكا ئه م كيتابه ده خوئيتته وه به چاوى موسلمانى راسته قينه و دادپه روه رانه وه بپوانه بابته و به لگه كانيان، هه ركاتيكا بابته تيك بينى پيچه وانه ي قورئاني پيرو ز و سوننه ت بوو (هه مو بابته كان له سهر به لگه ي قورئاني پيرو زو سوننه ت و ووتى زانايان باس كراوه) وه رى مه گره، به لكو وازى لى بيتنه و پشت گوئى بخه، به لام نه گه ر وانه بوو نه وه بو ت نيه پيچه وانه ي بكه يت نه گه ر خوت به ئيماندارى راسته قينه و شوين كه ووتوى پيغه مبه ر (ﷺ) ده زانيت.

موسلمانى خوشه ويست ئه م كيتابه تانه و ته شه ر نيه له هيچ كه س و كومه ل و گروپك، به لكو ديارى كړدن و پوون كړدنه وه ي گه وره يى سوننه ت و خراپه و تاوانى بیدعه يه، نه و بیدعه يه ي كه نه مړو له ناو موسلماناندا بووه به سوننه ت و سوننه ت بووه به بیدعه، نه و نه ده ي بیدعه ده كريت سوننه ت ناكريت و گرنگى پى نادریت، وه نه گه ر ئينكارى و نكولى لى بكرت ده و تريت: دين گوړاوه، خوشه ويستى بو پيغه مبه ر (ﷺ) نه ماوه !!

موسلمانى خۆشه ويست باش ئاگاداريه و بزانه به هيچ شيويه ك هيزو دهسه لات ئيسلام ناگه ريته وه و موسلمانان سهركه وتوو نابن به بيده كرده و شتى پروپوچ كه له دينا نيه، بويه له پوژگاري نه مپوڤدا ده بينيت زور كه س به ناو زاناو بانگه وازكارو خه م خور بو ئيسلام كه وتونه ته ناو چه ندين بيده ي خراپ و گومراكه ر، به لكو بانگه وازيشى بو ده كه ن، بويه موسلمانى نه هلى سونه و جه ماعه و سونه ت له دلا خۆشه ويست پيوسته له سهرت كه موسلمانان ئاگادار بكه يته وه له وه موو بيده و خراپه يه ي كه له م پوژگارده له ناو موسلماناندا بلاوه و بانگه وازى بو ده كريت.

له كۆتايدا له خواى پهروهردگار ده پارپينه وه و ده ليين: ﴿رَبَّنَا لَا تُغِثْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾

﴿م: شاخه وان جهواد نه جمه د

پيش نويزو وتار خوینی مزگه وتی (سهید نه جمه دی فهيله سوف)

* بیسه کی دانه ر :

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ تَحْمَدُهُ وَتَسْتَعِينُهُ وَتَسْتَغْفِرُهُ وَتَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ ،
صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، وسلم تسليماً
كثيراً ، أَمَّا بَعْدُ ...

موسولمانی خوشه ویست : نه نامیلکه یه ی به رده ست نامیلکه یه کی کورت و پوخته سه یاره ت به ﴿روناکی سوننه و تاریکیه کانی بیدعه و شته تازه داهینراوه کان له دیندا له ژیر پوشتنایی قورئان و سوننه تدا﴾ که تییدا تیگه یشتن له مانای سوننه تم باس کردووه، وه ناوه کانی نه هلی سوننه م پوون کردووه، که سوننه ت به گشتی نیعمه تیکی یه کجار گه وره و پر له به ره که ته، وه تییدا گه وره یی و پله و پایه ی سوننه و گه وره یی و پله و پایه ی که سانی په یوه ست به سوننه و نیشانه کانیانم پوون کردووه، وه تییدا باسی بیدعه و که سانی بیدعه چی و تیگه یشتن له ماناو واتای بیدعه و مهرجه کانی گیرابوون و قه بول بوونی کرده وه چاکه کانم کردووه، وه هه روه ها باسی خراپه و سه رزه نشتی بیدعه له دیندا و هوکاره کانی ده رکه و تنی بیدعه و به شه کانی و حوکه مانیم کردووه، وه باسی نه و جوړه بیدعانه ی که له سه ر گوړه کان ده کریت و جگه له و شتانه شم کردووه، وه نه و بیدعه و کاره تازه داهینراوانه ی که له م سه رده مه دا ده کرین و

نۆر بلّاون باسیانم کردووه، وه باسی حوکمی تهوبه ی بیدعه چی و شوینه واره خرابه کانی بیدعه م کردووه .

موسولمانی خو شه ویست نه وه ی که هیچ گومانی تیدا نییه نه وه یه سوننه تی پیغه مبه ر (علیه السلام) نه و ژیان و پووناکییه که سه رفرازی و به خته وه ری و هیدایه تی به نده ی موسولمانی تیدایه، وه نه و که سانه ی که په یوه ستن به سوننه ته وه به رزو پیزداریان ده کات نه گهر کرده وه شیان که م بیّت، ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ (آل عمران: ۱۰۶) .

واته: له و پۆژده دا "که پۆژی قیامه ته" که سانیک دهم و چاویان رهش ده بیّت و که سانیک دهم و چاویان سپی و پووناک و دره وشاوه ده بیّت. ابن عباس (رضی الله عنهما) فرمویه تی: دهم و چاوی که سانی په یوه ست به سوننه ت سپی و پووناک و دره وشاوه ده بیّت، دهم و چاوی که سانی بیدعه چی و پارچه پارچه گهریه کان رهش هه لده گهریت^(۱).

که سی په یوه ست به سوننه ت دلّی پۆشن و زیندووه، وه مل که چه بۆ خوای په روه ردگار و شوینی پیغه مبه ر (علیه السلام) که وتووه به لاشه و به دلّی (له پووکه ش و ناوه وه یدا شوینی سوننه ت که وتووه)، به لام که سی بیدعه چی دلّی تاریک و مردووه، تاریکی سه رتا پای داپۆشیون: دلّه کانیان تاریکه کاره کانیان تاریک و سه رلیشیشواوییه، بۆیه هه رکه سیّک خوای په روه ردگار بیه ویت سه رفرازی به خته وه ری بکات له و تاریکیانه وه ده ری ده کات بۆ پووناکی سوننه ت^(۲).

ئه م نامیلکه یه م کردۆته دوو به شه وه، هه ر به شه ی چه ند باسیکی له خۆ گرتووه به م شیوه یه ی لای خواره وه:

(۱) ابن القیم له کیتابی (اجتماع الجیوش الإسلامیة علی غزو المعطلة والجهمیة، ۳۹/۲) باسی کردووه.

(۲) به روانه: سه رچاوه ی پیشوو: ۳۸/۲ - ۴۱.

☀ بهشی یه که م: روناکی سوننه ت:

باسی یه که م: تیگه یشتن له مانای سوننه ت.

باسی دووهم: ناوه کانی که سانی په یوه ست به سوننه ت (أسماء أهل السنة).

باسی سی یه م: سوننه ت نیعمه تیکی گشتی و پره هایه.

باسی چواره م: گهره یی و پله و پایه ی به رزی سوننه ت.

باسی پینجه م: گهره یی و پله و پایه ی به رزی که سانی په یوه ست به

سوننه ت، وه شوینی که سانی بیدعه چی.

☀ بهشی دووهم: تاریکیه کانی بیدعه و تازه داهینراوه کان له دیندا:

باسی یه که م: تیگه یشتن له مانای بیدعه.

باسی دووهم: مهرجه کانی گیرابوون و قه بول بوونی کرده وه چاکه کان.

باسی سی یه م: سه رزه نشت و خراپه ی بیدعه له دیندا.

باسی چواره م: هوکاره کانی دروست بوون و سه ره لډانی بیدعه.

باسی پینجه م: به شه کانی بیدعه.

باسی شه شه م: حوکمی بیدعه له دیندا و جوړه کانی.

باسی حه و ته م: جوړه کانی نه و بیدعانه ی که له سه ر گۆره کان ده کرین.

باسی هه شته م: بیدعه باوو بلاوه کانی نه م سه رده مه.

باسی نو یه م: ته و به کردنی که سی بیدعه چی.

باسی ده یه م: زیان و شوینه واره خراپه کانی بیدعه.

داواکارم له خوای گهره نه م کاره پیروزه ته نها له بهر خاتری نه و بیت، وه

سودم پی بگه یه نیت له ژیا نی دونا و پاش مردنم، وه سود به هه موو نه و که سانه

بگه یه نیت که نه گات پیان، به راستی خوای په روه ردگار باشترین داوا لیکراوه و

به پریزترین نومید پی بووانه، ته نها هه نه و پشتیوانمانه و باشترین پشت پی

به ستراوه، وه سوپاس و ستایش بو په روه ردگاری هه ردوو جیهانیان و سه لات و

سهلامی خوی په روه ردگار له سر به نده و پیغه مبهری (سید) راستگوی خویی و یارو یاوه ران و شوین که وتوانیان به چاکی تاروژی دوايي بیت .

❁ به شی یه که م: روناکی سوننه ت

باسی یه که م: تیگه یشتن له مانای سوننه ت

سوننه ت که سانی هه لگری خوی هه یه، وه نه و که سانه بیروباوه پی ته وایان هه یه، وه کوبونه ته وه له سر حق، بویه و باشه لیږده دا پیناسه ی هه ر یه که له م سئ ووشه یه بکه م (عَقِيدَةُ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ).

یه که م: وشه ی (العقيدة) له زمانه وانیډا: وهرگیراوه له گری لی دان و به ستن به یه که وه به توندی، وه به و مانایه: توندو پته وو پتوه لکان هاتوه، ده وتریت: عَقَدَ الْحَبْلَ يَعْقِدُ: واته: په ته که ی به توندو تَوَلَّ و پته وی به ست، وه ده وتریت: عَقَدَ الْعَيْدَ وَاتَّبَعَ: واته: په یمان و فروشته نه که ی توندو تَوَلَّ و مه حکم کرد، وَاعْقَدَ الْإِزَارَ: به توندو تَوَلَّى به ستنی، وَالْعَقْدُ صِدْقُ الْحَبْلِ، واته: گری لی دان و به ستن پیچه وانه ی شل بوون و کردنه وه یه^(۱۳).

وشه ی (العقيدة) له روانگه ی شهرعه وه: بیروباوه بریتی یه له و نیمانه پته وو حوکمه براوه یه ی که هیچ گومانی تیډا نه بیت، وه نه و نیمانه یه که مَرَوْف دَل و ویژدانی خوی له سر په یوه ست ده کات و ده یکاته بیروبوچونیک و دینیک و دینداری پیوه ده کات، جا نه گهر نه و نیمانه پته وو حوکمه براوه یه راست و دروست بیت نه وه بیروباوه پیکي راست و حق ده بیت وه کو بیروباوه پی نه هلی سوننه و جه ماعت، به لام نه گهر باتل و ناراست بیت نه وکاته بیروباوه پیکي

^(۱۳) بېوانه: لسان العرب لاس مظهر باب الدال، فصل العین، ۳، ۲۹۶، والقاموس محط منور آسادي،

باب الدال، فصل العین، ص ۳۸۳، ومعجم المقاییس فی اللغة لاس فارس، باب العین، ص ۲۷۹.

پوچەل و نادروست دەبێت وەکو بیروباوەری کۆمەڵ و تاقمە گومراو سەرلێشێواوەکان^(۴).

❁ دووهم: تیگەیشتن لە کەسانی پەییوەست بە سوننه ت

وشەى (السُّنَّة) لە زمانەوانیدا، واتە: پێگە و مەزھەب، جێ و پێگە یە پێگە یەکی باش بێت یان خراپ^(۵).

سوننه ت لە زاراوەی زانایانی بیروباوەری ئیسلامیدا: ئەو پێگە و پێبازە یە کە پێغەمبەر (ﷺ) و ھاوەلانی بە پێزی لە سەری بوونە: بە زانست و بیروباوە پێکی تەواو و وتە و کردە وە یەکی جوان و پێک، ئەو سوننه ت یە کە شوێن کەوتنی پێویستە و کەسانی شوێن کەوتوی سوپاس کراون، وە ئەو کەسانە ی کە پێچەوانە ی سەر زەنشست کراون، ھەر بۆ یە ووتراوە: فلان کەس لە ئەھلی سوننه یە، واتە: کە سێکە لە سەر ئەو پێگا راست و دروست و پێک و سوپاس کراو یە^(۶).

زانای پایە بەرز ئی ر ح س (پەحمەتی خۆی لێبێت) فەرمو یە تی: (سوننه ت: پێگە یەکی گیراوە بەرە، ئەویش بریت یە لە دەست گرتن بە و مەنھەج و پێبازە ی کە پێغەمبەر (ﷺ) و خەلیفە بە ریزو ھاوەلانی بە ریزی لە سەری بوونە، لە بیروباوەر و کردە وە ووتە کاند، کە ئەو ەش بریت یە لە سوننه تی تەواو^(۷).

و ە زانای پایە بەرزو شیخی ئیسلام ابن تیمیة (پەحمەتی خۆی لێبێت) فەرمو یە تی:

(۴) بیروانە: مباحث فی عقیدة أهل السنة والجماعة، لشيخ الدكتور ناصر العقل ص ۹-۱۰.

(۵) بیروانە: لسان العرب، لابن منظور، باب البون، فصل السير، ۲۲۵/۱۳.

(۶) بیروانە: مباحث فی عقیدة أهل السنة، للدكتور ناصر العقل، ص ۱۳.

(۷) بیروانە: جامع العلوم واحکم، ۱۲۰/۱.

(سوننەت بریتیه له و کارانهی که به لگهی شه‌رعییان له‌سه‌ره، به‌وهی کردنیان گوێپرایه‌لی یه بۆ خوای په‌روه‌ردگار و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)، جا نه‌و کاره پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) خۆی کردبیتتی، یان له‌سه‌رده‌می شه‌ودا کرابیتت، یان خۆی نه‌یکردبیتت و له‌سه‌رده‌می شه‌ویشدا نه‌کرابیتت، له‌به‌ر نه‌بوونی هیچ داخوازیه‌ک بۆ کردنی له‌و کاته‌دا، یان کاتی‌ک پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌و کاره‌ی نه‌کردوه‌ه ریگرتک مه‌بووه^(٨).

بۆیه سوننەت به‌م مانایه بریتیه: (له شوین کەوتنی شوینە‌واره‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له پووکەش و ناوه‌پۆکدا (به‌لاشه‌و دڵ و ده‌روون) وه شوینکەوتنی ریگ‌و پێبازی پێشینیانی چاکه‌کارانی یه‌که‌مین له کۆچکردوان و پشستیوانان "إتباع سبیل السابقین الأولین من المهاجرین والأنصار")^(٩).

❁ سنی‌یه‌م: تیگه‌یشتن له‌مانای الجماعه

واتای (الجماعه) له زمانه‌وانیدا: وه‌رگیراوه له بنه‌په‌ت و پێکهاته‌ی کۆ، که بنچینه‌ی شه‌م وشه‌یه ده‌سه‌رپێته‌وه له ده‌وری کۆو کۆبوونه‌وه که پێچه‌وانه‌ی پارچه‌پارچه‌یه، ابن فارس (به‌حه‌تی خۆی لێ‌بێت) ده‌فه‌رموویت: الحیم والمیم والعیر، یه‌ک بنچینه‌ن که به‌لگه‌یه له‌سه‌ر له‌گه‌ل یه‌کدا کۆبوونه‌وه‌ی شتی‌ک، ده‌وتریت: جَمَعْتُ الشَّيْءَ جَمْعًا، واته: کۆم کرده‌وه‌و دامه‌ پال یه‌ک^(١٠).

جه‌ماعه‌ت له زاراوه‌ی زانایانی بیروباوه‌ری ئیسلامدا: بریتین له پێشینیانی شه‌م ئوممه‌ت: له هاوه‌لانی به‌ریزی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و شوینکە‌وتنایان و شه‌وانه‌ی

^(٨) به‌وانه: بمجموع فتاوی اس تیمیه، ٣١٧/٢١.

^(٩) به‌وانه: مه‌مان سه‌رچاوه، ١٥٧/٣.

^(١٠) به‌وانه: معجم المقایس فی اللغة، لاب فارس، کتاب الحیم، باب ما جاء من کلام العرب فی المصاعف والمطابق أوله حیم، ص ٢٢٤.

که شوینی نه وان که وتوون تا پوژی دواپی، نه و که سانه ی که کوبونه ته وه له سهر
حه قی پوون و ناشکرا له قورئان و سوننه ت^(۱۱).

هاوه لی به پیزی پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَام) عبد الله کوری مسعود (عَلَيْهِ السَّلَام) فرموویه تی:
(الْجَمَاعَةُ مَا وَافَقَ الْحَقَّ وَإِنْ كُنْتَ وَحْدَكَ)).

واته: جه ماعت نه وه یه که له گه ل حه قدا بیت نه گهر به ته نها خوتیش بیت.
زانای پایه به رز نعیمی کوری حماد (په حه تی خوی لیبت) ده فرموویت:
(واتای ووته که ی عبد الله کوری مسعود نه وه ده گه یه نیت نه گهر جه ماعت و
کۆمه لی موسولمانان لیثیوا "نه تده زانی کام کۆمه له یان له سهر حه قن" ده ست
بگره به مهنه ج و پیبازی جه ماعت و کۆمه لی یه که می موسولمانان پییش
تیکچون و پارچه پارچه بوونیان، نه گهر ته نها خوت بیت له و کاته دا تو
جه ماعتی بو خوت)^(۱۲).

❁ باسی دووهم: ناوو سیفات ه کانی نه هلی سوننه

۱ — أَهْلُ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ، واته: که سانی په یوه ست به سوننه ت و کۆمه لی
راسته قینه ی موسولمانان، نه وانیش نه و که سانه ن له سهر ه مان پیبازو مهنه جی
پیغه مبه ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) و هاوه لانی، نه وانه ی که ده ستیان گرتووه به
سوننه ته کانی پیغه مبه ری خواوه (عَلَيْهِ السَّلَام)، نه وانیش هاوه لانی به پیزی پیغه مبه ر
(عَلَيْهِ السَّلَام) و شوینکه وتوانیان و زانایانی پینمونی کارن، نه و که سانه ی که پابه ند
بوونه به شوین که وتنی پیغه مبه ری خۆشه ویست (عَلَيْهِ السَّلَام) و دوور که وتونه وه له
بیدعه و شته تازه داهینراوه کان له دیندا له هر شوین و کاتیکدا بوو بیتن،

^(۱۱) بپوانه: شرح العقيدة الطحاوية، لاس أبي العز، ص ۶۸، و شرح العقيدة الواسطية لاس تيمية، تأليف

العلامة محمد حليل هراس، ص ۶۱.

^(۱۲) بپوانه: إغاثة المفهم، ۱، ۷۰، ذكره الإمام اس القيم وعراذ إلى السبهي.

كه سانيكن ديارو سهرکه وتوون و ده ميئننه وه تا پوژي قيامت^(١٣)، ناو نراون به نه هلي سوننه و جه ماعت له بهر نه وه ي خويان داو ته پال سوننه ته كانى پيغه مبهري (سپيږ) وه كړو يه كده ننگن له سهر ده ست گرتن پييانه وه به لاشه و دل و ده روون: له قسه و كرده وه و بيو باوه پدا^(١٤).

عوفي كورې مالك (عليه السلام): نه گيږي ته وه له پيغه مبهري خواوه كه فهرمويه تي: ((افترقت اليهود على إحدى وسبعين فرقة فواحدة في الجنة وسبعون في النار، وافتقت النصارى على ثنتين وسبعين فرقة فإحدى وسبعين فرقة في النار وواحدة في الجنة. والذي نفس محمد بيده لثمترق أممي على ثلاث وسبعين فرقة، واحدة في الجنة واثنان وسبعون في النار، قيل: يا رسول الله، من هم؟ قال: الجماعة))^(١٥).
وفي رواية الترمذي عن عبد الله بن عمرو: ((قالوا: ومن هي يا رسول الله؟ قال: ما أنا عليه وأصحابي))^(١٦).

واته: جوله كه بوون به حه فتاويه كه به ش و كومه لي جياواز ته نها يه كه كومه ليان (له سهر حهق بوون) ده چنه به هه شته وه و حه فتا كومه ل وگروپه جياوازه كان ده چنه ناگري دوزه خه وه، وه گا وره كان بوون به حه فتا و بوو كومه لي جياواز حه فتا و يه كه له و كومه ل وگروپه جياوازان ده چنه ناگري دوزه خه وه ته نها يه كه كومه ليان (كه له سهر حهق بوون) ده چنه به هه شته وه، وه سويند بيت به و خوايه ي كه پوحي مني به ده سته نوممه ت و شوين كه وتوانى

^(١٣) بېوانه: مباحث في عقيدة أهل السنة والجماعة، للدكتور ناصر بن عبد الكريم العقل، ص ١٣-١٤.

^(١٤) بېوانه: فتح رب البرية بحصص الحموية، للعلامة محمد بن عثيمين ص ١٠، وشرح العقيدة الواسطية.

للعلامة صالح بن فوران العوراد، ص ١٠.

^(١٥) أخرجه ابن ماجة بلفظه، في كتاب الفتن، باب افتراق الأمة، ٣٢١/٢، رقم ٣٩٩٢. وأبو داود، كتاب

السنة، باب شرح السنة، ١٩٧/٤، رقم ٤٥٩٦، وابن أبي عاصم، في كتاب السنة، ٣٢/١، رقم ٦٣.

وصححه الألباني في صحيح سنن ابن ماجة، ٣٦٤ ٢.

^(١٦) سنن الترمذي، كتاب الإيمان، باب ما جاء في افتراق هذه الأمة، ٢٦/٥، رقم ٢٦٤١.

منیش دهن به حه فتاوسى به شهوه، کومه لیکيان ده چپته به هشتوه و حه فتاوسى دوویان بۆ ناگری دۆزه خه، ووترا: نهی پیغه مبر (سید) کین نه و کومه لهی که ده چنه به هشتوه؟ فرموی: نه و که سانهن که کومه لهی حه ق و پاستی موسولمانان .

وه له پیاوایه تیکی تردا که نیمامی الترمذی له عبداللہی کوپی نیمامی عومره وه (خوایان لی پازی بیت) ده یگیرپته وه: هاوه لانی به پیزی پیغه مبر (سید) ووتیان: کین نه و کومه له؟ پیغه مبریش (سید) فرموی: نه و کومه له نه مپۆ من و هاوه لانه له سهر چی مهنه ج و پیبازیکین نه وانیش له سهر هه مان مهنه ج و پیبازن .

کومه لهی پزگار بوو: به لهی پزگار بوو له ناگری دۆزه خ، له بهر نه وهی پیغه مبر (سید) ته نه نه و کومه لهی جیا کرده وه له نا و کومه له به هیلان چوه کاندان و فرموی: ((کلها في النار إلا واحدة))^(۱۷) هه موو نه و کومه لانه له ناگری دۆزه خدان ته نه یه کیکیان نه بیت، که له ناگری دۆزه خدا نییه .

کومه لهی سهرکه و تسوو: معاویه (ع) ده فرموی: گویم له پیغه مبری خوا بوو (سید) ده یفرموو: ((لا تزال طائفة من أمتي قائمة بأمر الله لا يضرهم من خذلهم أو خالفهم حتى يأتي أمر الله وهم ظاهرون على الناس))^(۱۸).

واته: به رده وام کومه لیک له ئوممهت و شوین که وتوانی من وه ستاون به فرمانه کانی خواو به رز پایان گرتوه، پشت هه لکردنی که سانتیک لییان و پیچه وانه کردنیان زیانیان پی ناگه یه نیت تا پۆژی قیامهت، به لکو به رده وام

^(۱۷) بروهه: من أصول أهل السنة والجماعة، للعلامة صالح بن فوزان الفوزان، ص ۱۱.

^(۱۸) متفق عليه: اسحاري، كتاب المناقب، باب: حدثنا محمد بن المثنى، ۲۲۵/۴، برقم ۳۶۴۱، ومسلم سقطه، في كتاب الإمامة، باب قوله ﷺ: "لا تزال طائفة من أمتي ظاهرين على الحق لا يضرهم من خالفهم" ۱۵۲۴/۲، برقم ۱۰۳۷.

سەرکەتوو و دیارن له ناو خه لکیدا.

وه ههروهها موعیرە ی کورپی شعبة (ع) به هه مان شیوه ده یگێرتته وه.

وه ثوبان (ع) ده فهرمویت: پیغه مبه (ع) فهرمویه تی: ((لا ترال طائفة من أمّتی ظاهرین علی الحق لا یصرهم من خذلهم، حتی یأتی أمر الله وهم کذلک))^(١٩).

واته: بهردهوام کۆمه لێک له ئوممهت و شوین که وتوانی من دیارو ئاشکران له سهر حق و راستی پشت هه لکردنی که سانی که لیان و دژایه تی کردنیان زیانیان پێ ناگه یه نیت تا قیامهت دیت و له سهر ئه و حق و راستیه ن.

وه جابری کورپی عبدالله (ر) الله عهما به هه مان شیوه بۆمان ده یگێرتته وه^(٢٠).

٢ - ئه هلی سوننه و جه ماعه که سانی که ده ستیان گرتوو به قورئان و سوننهت و ئه و مه نهج و پێبازه ی که پێشینانی خویان له هاوه لانی به پێزی پیغه مبه (ع) (کۆچکردوان و پشتیوانان) له سه ری بوونه، هه روه ک پیغه مبه (ع) ده رباره یان فهرمویه تی: ((ما أنا علیه وأصحابي))^(٢١).

واته: که سانی که (کۆمه لی پزگاریبوو) له سهر ئه و مه نهج و پێبازه ن که من و هاوه لانی له سهر بووینه.

٢ - ئه هلی سوننه و جه ماعهت مامۆستا و پێشنگ و بانگه وازکار و پێنمونی کاری خه لکن بۆ سه ر پێگای حق و راستی، وه کار ده که ن به و حقه ی به پێیان، زانای پایه به رز آیوب السّختیالی (به حمه تی خوی لیبیت) ده فهرمویت:

^(١٩) صحیح مسلم، کتاب الإمامة باب قوله ﷺ: "لا ترال طائفة من أمّتی ظاهرین علی الحق لا یصرهم من خذلهم" ١٥٢٣/٢، برقم ١٩٢٠.

^(٢٠) صحیح مسلم، کتاب الإمامة باب قوله ﷺ: "لا ترال طائفة من أمّتی ظاهرین علی الحق لا یصرهم من خذلهم" ١٥٢٣/٢، برقم ١٩٢٣.

^(٢١) سنن الترمذی، کتاب الإیمان، باب ما جاء فی افتراق هذه الأمة، ٢٦/٥، برقم ٣٦٤١.

(له خوش به ختی و سه رفرازی گه نجی تازه پیگیشتووی موسولمان و که سانی جگه له عه رب ئه وهیه که خوی پهروهردگار پښمونی که رو پښیشاندهری بیت بۆ ئه وهی زانایانی ئه هلی سوننه و جه ماعت بناسی و فییری دین بییت لښانه وه) ^(۳۲).

وه (فضیل)ی کوپی عیاض (په حمتهی خوی لښیت) ده فهرمویت:

(خوی پهروهردگار کومه له بهندهیه کی هیه بهنده کان و وولات پښیان زیندوو ده بیته وه که ئه وانیش ئه هلی سوننه و جه ماعت، وه هرکه سیك ژږو تیگه یشتوو بیت ته نها حه لال ده کاته ناو سکیه وه (مالی حه لال په یا ده کات و ته نها حه لالیش ده خوات) ئه و که سه به راستی له بهنده و کومه لی راسته قینه ی خوی پهروهردگار) ^(۳۳).

۴ - ئه هلی سوننه و جه ماعت باشتیرینی موسولمانانن ئینکاری و نکۆلی ده که نه له بیدعه و که سانی بیدعه چی، به ابوبکری کوپی عیاش (په حمتهی خوی لښیت) ووترا: کی ئه هلی سوننه یه؟ ئه ویش فهرموی: (به و که سه ده وترییت که سیگه له ئه هلی سوننه یه هر کاتیک باسی هه واو ئاره زووه کان کرا ده مارگیری نه بییت بۆ هیچ شتی که له وه واو ئاره زووانه "واته: کاتیک ووترا: ئه و کاره بیدعه یه یان شهرعی نییه یان ئه و بۆچونه پیچه وانیه ی سوننه ته ده رمارگیری نه یگرییت و قسه ی که سانیک نه خاته پییش قسه ی خوی پهروهردگار و پیغه مبهری خواوه (عبرته) ^(۳۴).

به لام زۆر جیی داخه زۆربه ی ووته و کرداری موسولمانانی ئه مپۆ نه که هر پیچه وانیه ی قورئان و سوننه تن به لکو جی به جی کردنی قورئان و سوننه ت به بیر ته سکی و توند په وی ده زانن، یان بۆ چونی پیاوان زال کراوه به سه ر قورئان و

^(۳۲) بپوانه: شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، للدلائلي، ۶/۱، رقم ۳۰.

^(۳۳) بپوانه: شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، للدلائلي، ۷۲/۱، رقم ۵۱.

سوننه‌دا، کاتیڤ باسی سوننه‌ت ده‌کریّت ده‌وتریّت: ئاژاوه‌ی تیّدایه یان پریز له زانایان ناگیریت، سویند به‌ خوای په‌روه‌ردگار جگه له‌ نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ت گرنگی به‌ سوننه‌ت ناده‌ن و بانگه‌وازی بۆ ناکه‌ن "گه‌وره‌ترین به‌لگه‌ش بۆ ئه‌مه سه‌یرکردن و تیّپوانینه بۆ ووته‌و کردارو هه‌لس و که‌وتیان، ئه‌گه‌ر که‌سیڤ توژیڤ دادپه‌روه‌ر بیّت و وورد بییته‌وه له‌ حالّی نه‌هلی بیده‌ع زۆر به‌ پوونی ده‌بینیّت که‌ ئه‌وان له‌ کوّ و سوننه‌ت له‌ کوّ"، به‌لکو به‌ پیچه‌وانه‌ی سوننه‌ت ده‌جولّینه‌وه و بانگه‌واز بۆ گه‌وره‌ترین بیده‌ع ده‌که‌ن که‌ ئه‌ویش پارچه‌ پارچه‌یی نیوان موسولمانانه، وه‌ زیندوو کردنه‌وه‌ی چه‌ندین بیده‌عی خراب و سه‌رزه‌نشست کراو (که‌له‌م کتیبه‌دا باسم کردوه) به‌ ناوی ده‌عوه‌و بانگه‌واز کردن و گێترانه‌وه‌ی حوکمی نیسلام! دیاره‌ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌یزانیوه ده‌عوه‌ بکات؟! یان که‌م ته‌رخه‌م بووه‌ په‌نا ده‌گرین به‌ خوای په‌روه‌ردگار له‌ بوونی ئه‌م گومانه خرابه‌....هتد).

هه‌روه‌ها زانای پایه‌ به‌رز اس‌ تیمیة (په‌حه‌متی خوای لیبیّت) ده‌فه‌رمویّت:

(نه‌هلی سوننه‌ باشترین و مام ناوه‌ندی ترین که‌سانی ئه‌م ئومه‌ته‌ن که‌ له‌سه‌ر پێگای راستی نیسلامن: پێگه‌ی حه‌ق و راستی و دادپه‌روه‌ری).

ه - نه‌هلی سوننه‌و جه‌ماعه‌ غه‌ریبن له‌ناو موسولماناندا کاتیڤ خه‌لکی خراب ده‌بن، أبو هریره (رضی الله عنه) ده‌فه‌رمویّت: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) فه‌رموویه‌تی: ((بَدَأُ الْإِسْلَامُ عَرَبِيًّا وَسَيَعُودُ كَمَا بَدَأُ غَرِيًّا، فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ))^(۳۱).

واته‌: نیسلام ده‌رکه‌ت و سه‌ری هه‌لدا به‌غه‌ریبی وه‌ نیسلام ده‌گه‌رپته‌وه هه‌روه‌ک چۆن به‌ غه‌ریبی سه‌ری هه‌لدا و ده‌رکه‌وت، بۆیه‌ خۆشه‌ختی و به‌هه‌شت بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که‌ غه‌ریبن له‌ نیسلامدا (واته‌: چه‌ند فه‌رمانیڤکی خوای په‌روه‌ردگار و پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) جی‌به‌جی ده‌که‌ن که‌ به‌لای زۆریه‌ی

^(۳۱) مسلم، کتاب‌ الإيمان، باب بیان أن الإسلام بدأ عربياً وسيعود عربياً، ۱۳/۱، رقم ۱۴۵

موسولمانانه وه غریب و نامویه).

وه له ریوایه تیکی تردا که ئیمامی أحمد له عبدالله ی کوپی مسعوده وه (ع) بۆمان ده گێڕێته وه: ((قَالَ: قِيلَ: وَمَنْ الْغُرَبَاءُ؟ قَالَ: التَّرَاعُ مِنَ الْقَبَائِلِ))^(٢٥).

ووترا: غریبه کان کین؟ فهرموی: که سانیکێ دابراون له کهس و کارو عه شیره تی خویان.

وه له ریوایه تیکی تردا که ئیمامی أحمد له عبدالله ی کوپی عمرو کوپی عاص بۆمان ده گێڕێته وه، ووترا: غریبه کان کین ئه ی پێغه مبه ری خوا (ع)؟ فهرموی: ((أَنَاسٌ صَاخِرُونَ فِي أَنَاسٍ سُوءٍ كَثِيرٍ مَّنْ يَعْصِيهِمْ أَكْثَرُ مِمَّنْ يُطِيعُهُمْ))^(٢٦).

واته: غریبه کانی ئومه ته ی من که سانیکێ چاک و بۆخوا سولحاون له ناو که سانیکێ زۆری خراپدا، ئه و که سانه ی که سه رپێچیان ده که ن و شوینیان ناکه ون گه لێک زۆرتن له و که سانه ی که به قسه یان ده که ن و شوینیان ده که ون.

وه هه ره ها له ریوایه تیکی تردا پێغه مبه ر (ع) فهرمویه تی: ((الَّذِينَ يُصْلِحُونَ إِذَا فَسَدَ النَّاسُ))^(٢٧).

واته: غریبه کانی ئومه ته ی من که سانیکێ چاکن و چاکسازیشن کاتێک خه لکی خراپ ده بن (واته: هه م خویان په یوه ستن به دینه وه و چاکه کارن وه هه م بانگه وازی خه لکیش ده که ن بۆ لای چاکه). بۆیه ئه هلی سوننه و جه ماعه که سانیکێ غه ربین له ناو کۆمه لانی ئه هلی بیده ع و شوین که وتوانی هه واو ئاره زوو کۆمه ل و گروپه جیاوازو پارچه پارچه کاندایه.

^(٢٥) المسند الإمام أحمد، ٣٩٨/١، قال الشيخ الألباني: صحيح دور قال: قيل: وَمَنْ الْغُرَبَاءُ؟ قَالَ: التَّرَاعُ مِنَ الْقَبَائِلِ، برواية: سنن ابن ماجه، ١٣٢٠/٢ برقم ٣٩٨٨.

^(٢٦) المسند الإمام أحمد، ١٧٧/٢ و ٢٢٢، وصححه العلامة الألباني في السلسلة الصحيحة، ١٥٣/٤، برقم ١٦١٩.

^(٢٧) مسند الإمام أحمد، ١٧٣/٤، و صححه العلامة الألباني في السلسلة الصحيحة، ٢٦٧/٣ برقم ١٢٧٣.

٦ - ئەهلى سوننه و جه ماعه كه سانيكن هه لگري عيلم و زانستى شه رعين:
 ئەهلى سوننه هه لگري ئەو عيلم و زانيارى به سوده ي قورئانى پيرۆز و سوننه تى
 پيغه مبه رن (ﷺ)، كه سانيكن لادانى كه ساني پۆچوو له م دينه دوور ده خه نه وه،
 وه ليكدانه وه ي كه ساني نه فامى لى دوور ده خه نه وه، هه ر بۆيه ابن سيري
 (رهحمته خوى ليبيت) ده فهرمويت: (كاتى خوى زانايانى ئەهلى سوننه كه سيك
 فهرموده ي پيغه مبه رى (ﷺ) بگيرايه ته وه پرسيارى (سند) يان نه ده كرد، به لام
 كاتيكت فيتنه پوويدا (درو به دم پيغه مبه رى خواوه (ﷺ) هه لبه سترا، كۆمه ل و
 تا قمى سه رليشيو او پهيدا بوون، بيو بۆچونى جياواز له بيو بۆچونى پيغه مبه رو
 (ﷺ) هاوه لانى ده ركوت) هه ركه سيك فهرموده ي بگيرايه ته وه، پييان ده ووت:
 ناوى يه ك به يه ك له و پياوانه ي ئەم فهرموده يه يان گيرايه ته وه بلين: ئەو كاته
 سه رريان ده كرد ئەوانه ي فهرموده كه يان گيرايه ته وه ئەگه ر له ئەهلى سوننه
 بونايه فهرموده كه يان وه رده گيرا، وه سه ير ده كرا ئەگه ر ئەو كه سانه ي كه
 فهرموده كه يان گيرايه ته وه له ئەهلى بيده ع بونايه فهرموده كه يان لى
 وه رنه ده گيرا) (٢٨).

٧ - ئەهلى سوننه و جه ماعه كه سانيكن خه لكى دلگران ده بن به مردنيان:
 زاناي پايه به رزايوى السخيتاي (رهحمته خوى ليبيت) ده فهرمويت: (كاتى كه هوالى
 مردنى پياويكى ئەهلى سوننه و جه ماعه م پى ده گات وا ده زانم هه ندئ له
 ئەندامه كانى لاشه م له ده ست داوه) (٢٩).

وه هه روه ها فهرمويه تى: (ئەو كه سانه ي حه ز به مردنى پياوانى ئەهلى
 سوننه و جه ماعه ده كه ن كه سانيكن ده يانه ويت پووناكى خوى په روه ردگار
 بكورئينه وه، به لام خوى په روه ردگار پووناكى خوى هه ر سه رده كه وينيت ئەگه ر

(٢٨) بپوانه: صحيح مسلم، في المقدمة، باب الإسناد من الدين، ١، ١٥١.

(٢٩) بپوانه: شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، للدالكائي، ١/٦٦، رقم ٢٩.

بی باوه پانیش پیان ناخوش بیت^(۳).

❶ باسی سی یه م: سوننه تی پیغه مبه ر (س) نیعمه تیگی گشتی و ره هایه

دوو جور نیعمه ت هیه: نیعمه تیگی گشتی و ره ها، نیعمه تیگی سنوردار:

یه که م: نیعمه تی گشتی و ره ها: نهو نیعمه ته یه که خوشبختی و سهر فرازی
 هه میشه یی پیوه په یوه سته: نهویش نیعمه تی نیسلام و سوننه ته، خوشبختی و
 سهر فرازی هه میشه یی دونیاو دواپوژ له سهر سی بنچینه وه ستاوه: نیسلام،
 سوننه ت، دوور بوون له به لاو نارپه حه تی له دونیاو دواپوژدا. نیعمه تی نیسلام و
 سوننه ت نهو به خشش و نیعمه ته گه وره یه که خوی په روه ردگار فهرمانی پی
 کردوین له نویره کانماندا داوی لی بکه یین تا هیداته تمان بدات و پینمونیمان
 بکات بۆ سهر پینگای راستی نهو که سانه ی که له سهرین و خوی په روه ردگار نهو
 پینگا راسته ی په یوه ست کردوه پینانه وه و گپراویانیتی له هاوه لانی به رزی
 به هشت، هه روه ک ده فهرمویت: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ
 عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا﴾ (انساء)
 واته: نهوانه ی گوپرایه لی خوی په روه ردگار و پیغه مبه ر (س) ده که ن
 نهوانه که سانیکن له گه ل نهو که سانه دان که خوی په روه ردگار نیعمه تی خوی
 به سهردا رشتوون له پیغه مبه ران (عینهم الصلا والسلام) و راستگو یان و شهیدان و
 پیاو چاکان، به راستی هاوه لایه تی کردنی نهوان باشرین هاوه لایه تیبه .

موسولمانی خوشه ویست نهو جور ه که سانه خاوه نی نهو نیعمه ته گشتیه ن
 ، نهو که سانه ی که خوی په روه ردگار دهر باره یان ده فهرمویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ
 لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (المائدة: ۳)
 واته: نهو مو^(۴) دینم بۆ ته و او کردن و نیعمه تی خوم پڑاندوه به سهرتاندا

^(۳) بیوا نه: هه مان سهرچاوه، ۶۸/۱، برفم ۳۵.

وه‌پازیم لیٲان (ئە‌ی موسوڵمانان) کە ئیسلام ئاینٲان بیٲ و هیچ مەنەج و ریٲاز و ئاینیکی تر نە‌کە‌نە ئاینی خوٲان.

زانای پایە بە‌رز این کٲر (پە‌حمە‌تی خوای لیٲیٲ) لە تە‌فسیری ئە‌م ئایە‌تە‌دا فەرمو‌یە‌تی: ﴿ئە‌م ن‌یعمە‌ت و بە‌خششە‌ی خوای پە‌روە‌ردگار گە‌ورە‌ترین ن‌یعمە‌ت و بە‌خششە‌ بە‌سەر ئە‌م ئوممە‌تە‌وە‌ لە کاتیک‌دا ئاینە‌کە‌ی بۆ‌تە‌واو کردوون، پی‌ویستیان بە‌ هیچ ئاینیک‌ نییە‌ جگە‌ لە ئاینی پی‌روزی ئیسلام، وە‌ پی‌ویستیان بە‌ هیچ پی‌غە‌مبە‌ریک‌ (ﷺ) نییە‌ جگە‌ لە پی‌غە‌مبە‌ری خوایان (ﷺ)، بۆ‌یە خوای پە‌روە‌ردگار پی‌غە‌مبە‌ری (ﷺ) گ‌یراوە‌ بە‌ دا‌ین پی‌غە‌مبەر (ﷺ)، وە‌ پە‌وانە‌ی کردووە‌ بۆ‌ هە‌موو مرؤ‌ف و جنۆ‌کە‌کان، هیچ حە‌لّالیک‌ نییە‌ مە‌گەر ئە‌و حە‌لّالی کردبیٲ، وە‌ هیچ حە‌رامیک‌ نییە‌ مە‌گەر ئە‌و حە‌رامی کردبیٲ، وە‌ هیچ مە‌نەج و ریٲاز و ئاینیک‌ حە‌ق و راست نییە‌ مە‌گەر ئە‌و ئاینە‌ی کە پی‌غە‌مبەر (ﷺ) بە‌ دینی زانی بیٲ، وە‌ هەر شتیک‌ ئە‌و هە‌والی پی‌دا‌بیٲ حە‌ق و راستە‌ هیچ تاراستی و دواکە‌وتنی تی‌دا نییە‌﴾^(۲۲).

﴿أَلْیَوْمَ أَكْمَلْتُ لَکُمْ دِیْنَکُمْ﴾ هە‌م دین لە‌هە‌موو پ‌ویە‌کە‌وە‌ تە‌واوە‌ و پی‌ویستی بە‌ زیادو‌کە‌م نییە‌، وە‌ هە‌م خوای پە‌روە‌ردگار تە‌واو ن‌یعمە‌تی خو‌ی رشتوو‌ە‌ بە‌سەر موسوڵماناندا .

ئیمامی عمری ک‌وری عبدالعزیز (پە‌حمە‌تی خوای لیٲیٲ) دە‌فەرمو‌یٲ:

(ئیمان چە‌ند سنور و فە‌رز و سوننە‌تیکی هە‌یە‌ هەرکە‌سیک‌ بە‌ تە‌واوە‌تی جی‌بە‌جی‌یان بکات ئە‌و هە‌ ئیمانی تە‌واوە‌)^(۲۳).

^(۲۲) پ‌وژی حە‌جی گە‌ورە‌ ببو‌ لە‌ ک‌یوی عەر‌فە‌ لە‌ کاتی حە‌جی مائا‌وا‌یی پی‌غە‌مبە‌ری خوای پە‌روە‌ردگار ﷺ پاش ئە‌وە‌ بە‌ ۸۱ پ‌وژ پی‌غە‌مبەر ﷺ وە‌فاتی کرد .

^(۲۳) ب‌روانە‌ : تفسیر ان‌قرآن العظیم‌ للإمام ابن ک‌یر رحمە‌ الله : (۳ / ۲۶۰) .

^(۲۴) رواه‌ الحارثی معلقاً، فی کتاب‌ الإیمان، باب قول‌ النبی ﷺ : ”بی‌ الإسلام‌ علی خمس“ ، ۹۱ .

وه دینی خوی پهره ردگار نه و شهرعه یه که فرمان و پیگریه کانی له خو
گرتوه، مه به ست پی نه و نیعمه ته گشتیه یه که تایبه ته به نیمانداران، نه ویش
نیعمه تی نیسلام و سوننه ته کانی پیغه مبه ره (ﷺ)، نه و نیعمه ته یه که له
پاستیدا ته نها دل به و خوش ده کریت، نه و دل خوشیه ی که خوی پهره ردگار
خوشی ده ویت و رازیه پی، هه ره که خوی پهره ردگار فرمویه تی: ﴿قُلْ

بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ، فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ (یوسف: ۵۸)

واته: نه ی پیغه مبه ره (ﷺ) به موسولمانان بلی: بادل خوش و شادمان بن
به فزل و به خشش و په حمه تی خویی (که نیسلام و قورئانی پیروز و سوننه ته)
که وابو با ته نها به وه دل خوش بن، دل خوشیان به وه زور چاکترو باشتره له
هه مو نه و سه روه ت و سامانه ی که خه لکی کوی ده که نه وه.

بۆیه ووته ی زۆریه ی زانایانی پیشین له سه ره نه وه یه که مه به ست به ﴿بِفَضْلِ
اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ﴾ قورئانی پیروز و سوننه ته کانی پیغه مبه ره (ﷺ)، وه به پی زیان
و پوناکی ناو دل کان نه وه نده خوشه ویستی بۆ سوننه ته کان ده بیت، بۆیه هه
کاتیک نه و به نده موسولمانه زیاد سوننه ته کان جی به جی بکات و په یوه ست بیت
پییانه وه زیاتر دلی خوش ده بیت پییان تا نه و دل وای لیدیت ده که ویته جوش و
جوله له به ره نه و هه مو سوننه ته ی که تییاده، نه و دل زور خه فته باره به رامبه ره
به وه مو خراپه یه ی که خه لکی ده یکن له کاتیکدا پرپه له هیمنی و ئارامی، وه
نه و دل ی که به پوناکی سوننه ت پر بووه له هه مو دل یک ترساوتره له خوی
پهره ردگار^(۳۴).

^(۳۴) وه ره گبراهه له ووته ی زانای پایه به ره زانایان (په حمه تی خوی لیبیت) له کیتابی: اجتماع

نیعمه‌تی سنوردارو دیاری کراو: بریتیه له نیعمه‌ته‌کانی له‌ش ساغی و ده‌وله‌مندی و جوانی و بوونی پله‌و پایه‌و ده‌سه‌لات و مندالی زۆرو خیزانی جوان و... هاوشیوه‌کانی، ئەم نیعمه‌تانه‌هه‌مو به‌نده‌کانی خوای په‌روه‌ردگار تیییدا به‌شدان: ئیمانداران و بی‌باوه‌پان، چاکه‌کاران و خراپه‌کاران، بۆیه‌هه‌رکاتیک ووتر: خوای په‌روه‌ردگار نیعمه‌تی به‌سه‌ر بی‌باوه‌پانه‌وه‌هیه، به‌لّی له‌م پوه‌وه‌یه، وه‌ ئەم جوّره‌ نیعمه‌تانه‌ بوّ بی‌باوه‌پان و خراپه‌کاران سزاو ناپه‌هه‌تییه، چونکه‌ سه‌رئه‌نجامی سزاو به‌دبه‌ختی به‌ بوّ که‌سیک که‌ خوای په‌روه‌ردگار نیعمه‌ته‌گشتیه‌که‌ی پیّ نه‌به‌خشییّت که‌ (نیسلام و قورئانی پیروژ و سوننه‌ته‌کانی پیغه‌مبه‌ره ﷺ) (۳۰).

❁ باسی چوارهم: گه‌وره‌یی و پله‌و پایه‌ی سوننه‌ت

سوننه‌ت نه‌و قه‌لا پۆلاینه‌یه که‌ هه‌ر که‌سیک بجیته‌ ناوی که‌سیکی نه‌مین و هیمن و پاریزراوه، وه‌ نه‌و ده‌رگا گه‌وره‌یه‌یه که‌ هه‌ر که‌سیک بجیته‌ ناوی ده‌گات به‌مه‌ست و ئاواته‌کانی، سوننه‌ت نه‌و که‌سانه‌ی که‌ په‌یوه‌ستن پێیه‌وه‌ به‌رزیان ده‌کاته‌وه‌ نه‌گه‌ر کرده‌وه‌ چاکه‌کانیشیان که‌م بیّت، وه‌ پوناکیه‌که‌ی له‌ ناو چاوو به‌رده‌ستیان دایه‌ له‌ کاتیکدا که‌سانی بیده‌چی نورو پوناکیه‌که‌یان کوژاوه‌ته‌وه، نه‌هلی سوننه‌ پووگه‌ش و دهم و چاو سپین له‌ کاتیکدا نه‌هلی بیده‌ع پوو په‌شن و دهم و چاویان په‌ش هه‌لگه‌پاوه، هه‌روه‌ک خوای په‌روه‌ردگار فهرمویه‌تی: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ (۱۰۶) (ال عمران ۱۰۶)

واته: له‌و پۆژه‌دا "که‌ پۆژی قیامه‌ته‌" که‌سانیک دهم و چاویان په‌ش ده‌بیّت و که‌سانیک دهم و چاویان سپی و پوناک و دره‌وشاوه‌ ده‌بیّت.

س. عباس (رضی الله عنه) فرموده‌تی: دهم و چاوی که سانی په یوه‌ست به سوننه‌ت و جه‌ماعه سپی و پوناک و دره‌وشاوه ده‌بیټ، دهم و چاوی که سانی بیدعه‌چی و پارچه‌پارچه‌گریه‌کان پرده‌ش هه‌لده‌گریت^(۳۶).

سوننه‌تی پیغه‌مبهر (ﷺ) نه‌وژیان و پوناکییه‌یه که سه‌رفرازی و به‌خته‌وه‌ری و هیدایه‌تی به‌نده‌ی موسولمانی تیدا‌یه. هه‌روه‌ها خوی په‌روه‌ردگار فرموده‌تی: ﴿أَوْ مَن كَانَ مِسًّا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَن مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الأ‌ع‌اء: ۱۲۲)

واته: ئایا نه‌و که‌سه‌ی که مردبوو (له‌گومرای و سه‌رلیش‌یواویدا نه‌ژیا) ئیمه‌زیندومان کرده‌وه به‌ پوناکی نیمان و قورشان، نه‌و که‌سه نه‌زانیت چۆن ریگه‌ی راست نه‌گریته به‌روه‌ه‌ل‌سوکه‌وت نه‌کات له‌ناو‌خه‌لکیدا، ئایا وه‌کو نه‌و که‌سه وایه که له‌تاریکییه‌کانی شیرک و بی‌باوه‌ری و نه‌زانی و سه‌رلیش‌یواویدا نه‌ژیت و ناتوانیت دهر بجیت و پرزگاری بیټ، به‌و شیوه‌یه هاوه‌ل بریاردان و بی‌باوه‌ری و خراپه‌کاری بۆ بی‌باوه‌ران رازین‌راوه‌ته‌وه^(۳۷).

^(۳۶) زانای پایه به‌رز (په‌حمه‌تی خوی لیټیت) ابن‌القیم، له‌کیتابی: اجتماع‌الخبوش، ۳۹/۲، وه‌زانای پایه به‌رز ابن‌کثر (په‌حمه‌تی خوی لیټیت) له‌تفسیره‌که‌یدا، باسیان کردووه ۳۶۹/۱، وه‌بروانه: جامع‌البیاد عن‌تأویل آی‌القرآن، ابن‌حریر، ۹۳/۷.

^(۳۷) بروانه: اجتماع‌الخبوش الإسلامیة لابن‌القیم، ۳۸، ۲.

❁ باسی پینجهه: شوین و پله و پاییه بهرزی که سانی

په یوهست به سوننه ت، وه شوینی که سانی بیدعه چی

یه کهه: شوین و پله و پاییه بهرزی که سانی په یوهست سوننه ت:

موسولمانی په یوهست به سوننه ت دلّی زیندوه، دلّی پوښنه، خوای په روهردگار له چند شوین له قورثانی پیروزدا باسی ژیان و پوناکی کردوه و گپړاویانیتی به سیفاتی نیمانداران، بویه دلّیکی زیندوو و پوښن نه و دلّیه: ژیرمه نده به رامبه ر خوای په روهردگار، مل که چه بوی، وه تیگه یشتووه له مبهستی خوای په روهردگار، مل که چه بوی ته هی ته نها خوا ناس بیت و ته نها عیبادت بوی نه و بکات، وه مل که چه و شوین که وتووی نه و مهنه ج و پریاز هیه که پیغه مبه ر (سَیِّدَة) پیّی هاتووه.

بویه پیغه مبه ر (سَیِّدَة) داوای له خوای په روهردگار ده کرد تا نورو پوناکی پیّی ببه خشیت: داوای ده کرد تا دلّ و گوئی و چاوو زمان و سهرووی و ژیری و لای راستی و لای چه پی و پشت و پیّشی پوناک بکاته وه، داوای ده کرد زاته که ی و پیّستی و خوین و گوشت و نیّسکی پوناک بکات به پوناکی نیمان، پیغه مبه ر (سَیِّدَة) داوای پوناکی نیمانی کردوه بوی خودی خوی و بوی ههستیاره نهیّتی و ناشکر اکانی، بوی راست و چه پ و سهروو ژیر و پیّش و دوی، داوای نه و پوناکییه ی کردوه، بویه نیمانداریش ههستان و دانیشتن و قسه و کرده هی هه مووی پوناکییه، نه و نورو پوناکییه که له پوژی قیامه تدا بوی خاوه نه که ی دهرده که ویت به پیّی به هیّزی و لاوازی نیمانه که ی، نه و پوناکییه ی له بهر دهم و لای راستیه وه دهرده و شیتته وه، بویه له پوژی قیامه تدا موسولمانی واهیه نورو پوناکییه که ی و هکو خور وایه له پوناکید، وه موسولمانی واهیه نورو پوناکییه که ی و هکو مانگ دره و شاویه، وه هه یانه و هکو دار خورمایه کی بهر ز، هه یانه و هکو پیایوکی به پیّوه و هستاو، هه یه له وان که متر، موسولمانی واهیه نورو پوناکی پیّدراوه که به سه ره په نه ی قاجیّوهیه تی، جاریک دهرده و شیتته وه و جاریک ده کوژیتته وه، و هکو نه و پوناکی و نیمانه و شوین که وتنه ی که هه بیووه له

دونیادا بۆ پیغمبره ری خوا (ﷺ)، نه وهش ههستی پی دهگریت و به چاویش ده بیریته که موسولمانان هه موویان له یه ک ئاستدا نین له شوین که وتنیان بۆ قورئانی پیروز و سوننه ته کانی پیغمبر (ﷺ) ^(۳۸).

❁ دووهم: نیشانه کانی نه هلی سوننه و جه ماعه زۆرن، هه موو که سیکی ژیر ههستی پیده کات، له گرنگترین نیشانه کانیان نه مانه ن:

- ۱ - ده ست گرتنیان به قورئانی پیروز و سوننه ته کانی پیغمبره وه (ﷺ).
- ۲ - گیرانه وهی حوکم بۆ لای قورئانی پیروز و سوننه ته کانی پیغمبر (ﷺ) له هه موو بنجینه و به شه کانی شه رعدا .
- ۳ - خۆشه ویستیان بۆ نه هلی سوننه و جه ماعه و کهسانی په یوه ست به قورئانی پیروز و سوننه ته وه، وه بق بوونیان له کهسانی بیده چی.
- ۴ - نه هلی سوننه و جه ماعه که سانیکن دانا چه له کی و بی تاقه ت نابن له وهی که خه لکی (بگره موسلمانانیش) که م شوینی حه ق ده که ون، چونکه حه ق بز بووی ئیمانداره له هه ر شوینیک بینیتی وه دهستی پیوه دهگریت نه گه ر چی خه لکیش پیچه وانه یان بکه ن.
- ۵ - نه هلی سوننه و جه ماعه که سانیکی راستگۆن له ووت و کرده وه کانیاندا، نه ویش به جی به جی کردنی مه نهج و پیبازی راست و دروستی قورئانی پیروز و سوننه ته کانی پیغمبر (ﷺ).
- ۶ - نه هلی سوننه و جه ماعه له هه موو موسولمانان زیاتر شوینی پیغمبر (ﷺ) ده که ون، نه و پیغمبره ری (ﷺ) که هه موو هه لس و که وتی بریتی بووه له جی به جی کردنی قورئانی پیروز ^(۳۹).

^(۳۸) بیروانه: اجتماع الخیوش الإسلامية لاس القیم، ۳۸/۲ - ۴۱، به ده ستکارییه وه له لایه ن دانه ره وه.

^(۳۹) بیروانه: عقیده السلف وأصحاب الحديث، للإمام أبي عثمان الصابري ص ۱۴۷، وتیه أولی الأضمار إلى

❁ که سی بیدعه چی چۆنه ؟

که سی بیدعه چی دلی مردوو و تاریکی دایپۆشیوه، خوای پهروهردگار مردن و تاریکی گێراوه له سیفاتی نهو که سانهی که له ئیمان و باوهری راسته قینه لایان داوه و ده چونه، دلی مردوو نهو دلّهیه که نه له خوای پهروهردگار تێگه یشتوو و نه مل که چێکی تهواوه بۆ نهو مه نهج و پێبازهی که پیغه مبه‌ر (ﷺ) پیتی هاتوو، هه‌ربۆیه خوای پهروهردگار نهو جۆره که سانهی وه‌سف کردوو به‌وهی که مردوون نه‌ک زیندوو، وه به‌وهی له تاریکی سه‌رلێشیواویدان ناتوانن تێیدا ده‌ربچن، له‌به‌ر نه‌وهی تاریکی سه‌راپای گیانیانی داپۆشیوه، دلّه‌کانیان مردوو هه‌ر بۆیه حق و راستی له شیوهی خراپه‌دا ده‌بینن و شتی باطل و ناراستی له شیوهی حق و راستیدا ده‌بینن، کرده‌وه و قسه‌و کارو ژانیان هه‌مووی تاریکی و سه‌ر لێشیواویه، گۆره‌کانیان په‌ره له تاریکی، وه له پۆژی قیامه‌تدا کاتێک نورو پوناکی به‌ش ده‌کریّت تا بتوانن له‌سه‌ر پردی نۆزه‌خ پیتی به‌په‌ر نه‌وه نه‌وه نه‌وان بیه‌ش ده‌بن و له تاریکی‌دا ده‌میننه‌وه، چونه ناو ناگری نۆزه‌خیان به تاریکیه‌، نهو تاریکیه‌ی که له‌سه‌ره‌تادا مروّقی له‌سه‌ر دروست کراوه.

جا خوای پهروهردگار سه‌رفرازی و به‌خته‌وه‌ری پزگاربوونی هه‌ر که سیکی بویت لهو تاریکیه‌وه ده‌ری ده‌کات به‌ره‌و پوناکی (پووناکی ئیمان و قورئانی په‌روژ و سوننه‌تی پیغه مبه‌ر (ﷺ))، وه هه‌ر که سیك خوای پهروهردگار بیه‌ویت سه‌رفرازی نه‌کات لهو تاریکیانه‌دا ده‌یه‌تێته‌وه و ده‌ری ناکات (نه‌ویش به‌هۆی گوئی نه‌دانی به مه‌نه‌ج و پێبازی پیغه مبه‌ر (ﷺ)).^(١)

^(١) به‌واه: اجتماع الحيويين الإسلامية، لإن القيم، ٣٩/٢ - ٤٠ به ده‌ستکاریه‌وه له لایه‌ن دانه‌ره‌وه.

❦ بهشی دووهم: تاریکیه کانی بیدعه و تازه داهینراوه کان له دیندا:

باسی یه که م: تیگه یشتن له مانای بیدعه

وشه‌ی (البَدْعَة) له زمانه وانیدا: داهینانی شتیکی تازه له دیندا پاش ته‌واو بوونی، یان داهینانی شتیکی تازه له هه‌واو ناره‌زوو و کرده‌وه کان پاش مردنی پیغه‌مبه‌ر (عَیْیَیْ) ^(۴۱)، ده‌وتریت: (إِبْتَدَعْتُ الشَّيْءَ، قَوْلًا أَوْ فِعْلًا إِذَا ابْتَدَأْتَهُ عَلَى غَيْرِ مِثَالِ سَائِلٍ) ^(۴۲) شتیکی تازه‌م داهینا (قسه بیت یان کرده‌وه) که له‌وه‌و پیش هاو شیوه‌ی نه‌بویت .

وه بنچینه‌ی وشه‌ی "بَدَع" بۆ کردن و داهینانی کاریک به‌کار دیت که له‌وه‌و پیش بوونی نه‌بویت، به‌لگه له‌سه‌ر به‌کاره‌ینانی وشه‌ی بیدعه به‌و شیوه‌یه فرموده‌ی خوی په‌روه‌ردگار که ده‌فرمویت:

﴿بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ^(۴۳) (النقرة: ۱۱۷).

واته: خوی په‌روه‌ردگار دروست که رو به‌دهینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وییه له‌سه‌ر شیوه‌یه که له‌وه‌و پیش بوونیان نه‌بووه .

وشه‌ی "البَدْعَة" له پوانگه‌ی شه‌رعه‌وه چه‌ند پیناسه‌یه‌کی بۆ کراوه که هه‌ندیکیان ته‌واکه‌ری هه‌ندیکیان، له‌وانه:

۱ - زانای پایه‌به‌رزو شیخی ئیسلام إبس تیمیه (په‌حمه‌تی خوی لیبتیت) ده‌فرمویت: (بیدعه له دیندا بریتیه له: کردنی ئه‌و کارانه‌ی که خوی په‌روه‌ردگار و پیغه‌مبه‌ر (عَیْیَیْ) به‌شه‌رعیان دانه‌ناوه، واته: کردنی ئه‌و کارانه‌ی که نه‌فرمانی پیکراوه تا ببیته واجب یان فرمانی پیکرابیت تا ببیته سوننه‌ت) ^(۴۴).

^(۴۱) بیروانه: القاموس المحیط ص ۹۰۶، ولسان العرب ۶/۸، و فتاوی ابن تیمیه ۴۱۴/۳۵.

^(۴۲) بیروانه: معجم المقایس فی اللغة لابن فارس ص ۱۱۹.

^(۴۳) بیروانه: فتاوی ابن تیمیه ۱۰۷/۴ - ۱۰۸.

بيدعه دوو جوره: جوړيكيان له ووتو بېروباوه په كاندايه، وه جوړيكيان له كرده وه و په رسته كاندايه، نه م جوړه د دوو ميان جوړي يه كه مې له خوي گرتووه، هره كه چوڼ جوړي يه كه م دوو م پاده كيښت^(۴۴).

وه نه وه ي كه نيمامي احمد و جگه له وېش م نه هج و پيازي خويان له سهر بنيات ناوه نه وه يه: كرده وه كان دوو به شن: عبادت و په رسته كان، داب و نه رسته كان (عادات): بويه بڼه پرت و بنچينه له عبادت و په رسته كاندا نه وه يه: هيچ عبادت و په رستنيك دروست نيبه بكرت ته نها نه وه ي كه خوي په روه ردگار به شرعي داناه، وه بڼه پرت و بنچينه له داب و نه رسته كاندا (عادات) نه وه يه: كه هيچ داب و نه ريتيك حرام نيبه مگر نه وانه ي كه خوي په روه ردگار حرام ياني كرديت^(۴۵).

وه هره ها فرمويه تي: (بيدعه: نه و بېروباوه و كرده وانه يه كه پيچه وانه ي قورثاني پيرؤز و سونه تي پيغه مبرو (صلى)) كوپاي زانايان بكات، وه كو ووتو بچونه كاني كومه لاني خه واريچ و شيعه و قه ده ريبه و جه هميه كان، يان وه كو كرده وه ي نه و كه سانه ي كه سه ماده كه ن و گوراني ده لني له مزگوته كاندا به مبه ستي عبادت و خوا په رستي (ده عوه و بانگه واز كردن)، يان نه و كه سانه ي پيشيان ده تاشن به مبه ستي عبادت و خوا په رستي، يان خواردني حه شيشه، وه جوړه هاي تري بيدعه كه كومه لانيك له موسولماناني پيچه وانه و دژ به قورثان و سونه تي په رستن و عبادت ي پيوه ده كه ن بؤ خوي په روه ردگار^(۴۶).

۲ - زاناو نيمامي پايه به رز نيمامي الشاطبي (پرحمته خوي ليبيت) ده فرمويت: (البدعة: طَرِيقَةٌ فِي الدِّينِ مُحْتَرَعَةٌ، تُضَاهِي الشَّرْعِيَّةَ، يُقْصَدُ بِالسُّلُوكِ عَلَيْهَا الْمُنَالَعَةُ فِي

^(۴۴) بېوانه: هه مان سهرچاوه، ۳۰۶/۲۲.

^(۴۵) بېوانه: هه مان سهرچاوه، ۱۹۶/۴.

^(۴۶) بېوانه: فتاوى اس تيمية ۳۴۶/۱۸، و ۴۱۴/۳۵.

واته: بیدعه: نه و پښگا تازه داهینراوه‌یه که نه‌ګر ببینیت و سه‌یری بکه‌یت له کاریکی دروست و شرعی ده‌چیت (که له بنه‌پره‌تیشدا وانییه) مه‌به‌ست به‌کردن و نه‌نجامدانی نه و کاره زیاد عبادت کردنه بۆ خوی په‌روه‌ردګار.

بویه له‌سر نه‌م بۆچونه هه‌ندیک له زاناګان کاره داب و نه‌ریته‌ګان (عادات) ناکه‌نه ژیر واتای بیدعه‌وه، به‌لکو ده‌لین: بیدعه ته‌نھا تاییه‌ته نه و کارانه‌ی که په‌رستن و عبادته‌ن، وه له‌سر بۆچونی نه و زانایانه‌ی که کاره داب و نه‌ریته‌ګان (عادات) نه‌خه‌نه ژیر واتای بیدعه‌وه، ده‌فه‌رمون: (بیدعه: نه و پښگا تازه داهینراوه‌یه که نه‌ګر ببینیت و سه‌یری بکه‌یت له کاریکی دروست و شرعی ده‌چیت (که له بنه‌پره‌تیشدا وانییه) مه‌به‌ست به‌کردن و نه‌نجامدانی نه و کاره هه‌روه‌ک مه‌به‌ست بوون به نه‌نجامدانی کاره خیر و شرعیه‌ګانه) (۴۸).

پاشان ئیمامی الشاطی (په‌حه‌تی خوی لبیت) نه‌وه‌مان بۆ پوون ده‌کاته‌وه له‌سر پیناسه‌ی دووهم بۆ بیدعه که کاره داب و نه‌ریته‌ګان (عادات) له‌و پوه‌وه‌ی که ته‌نھا کاریکی داب و نه‌ریتن (عادات) نه‌وه هیچ بیدعه‌یان تیدا نییه، به‌لام نه‌ګر نه و کاره له‌و پوه‌وه سه‌یری بکریت که عبادته‌ی پتوه بکریت، یان نه و کاته بیدعه‌ی تیکه‌ل ده‌بیت، به‌مه بۆمان ده‌رده‌که‌ویت که ئیمامی الشاطی (په‌حه‌تی خوی لبیت) هه‌ردوو پیناسه‌که‌ی کۆکردۆته‌وه، وه نمونه‌ی هیناوه‌ته‌وه بۆ چه‌ند کاریکی داب و نه‌ریت، که بی گومان ده‌بی عبادته‌ی تیدا بیت وه‌کو: کرین و فروشتن و ژن ماره‌کردن و ته‌لاق دان و....، له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌م کارانه هه‌ر چه‌نده له‌به‌شی موعامه‌لات و داب و نه‌ریته‌ګان به‌لام په‌یوه‌ست و سنوردار ګراون به چه‌ند مه‌رجیک و ریکه‌ریکی شرعی که هیچ که‌س ناتوانیت ده‌س کاری بکات

(۴۷) پوه‌وانه: الإعتصام لیشاطی، ۵۳/۱.

(۴۸) پوه‌وانه: الإعتصام لأبي إسحاق إبراهيم بن موسى الشاطی ۵۰۱ - ۵۶.

و به هه وهسی خۆی مامه له یان پێوه بکات^(٤٦).

٣ - زاناو ئیمامی پایه بهرزاس رحس (پهحهتی خوای لیبیت) دهفه رمویت: (مه بهست به بیدعه نه وهیه: کاریکی تازه دابهینریت له دیندا له کاتی کدا هیچ "بنچینه یه کی شهرعی نه بیّت له سه ر دروستیّتێ ئه و کاره، به لام ئه و کاره ی که بنچینه یه کی شهرعی له بنه رته دا هه یه له سه ر دروستیّتێ ئه و بیدعه نیه له شهرعا، هه رچه نه ده ئه گه ر پێی بو تریت بیدعه له زمانه وانیدا، بۆیه هه رکه سی ک شتیکی تازه دابهینریت و بیداته پال شهرع و بنچینه یه کی شهرعی نه بیّت تا ئه و کاره ی بۆ بگه ریتریته وه ئه وه کردنی ئه و کاره سه رلێشیواویه، وه ئاین به ریه له وکاره، جا داهیتانی ئه و کاره له بیروباوه رپه کاندایه بیّت یان له کرده وه و قسه نه یّنی و ئاشکرکاندا بیّت، به لام ئه وه ی که له ووتی زانایانی پیشیندا هاتوه گوایه کردنی هه ندی له بیدعه کان به باش زانراوه ئه وه مه بهست پێی ئه و بیدعه یه که له زمانه وانیدا پێی ده و تریت بیدعه نه ک له شهرعا، هه ره وک له ووته که ی ئیمامی عومه ردا (ع) هاتوه کاتی ک بینێ موسولمانان هه ندیکیان به جه ماعت ته راویح ده کهن و هه ندیکیان به تاک ده یکن، ئه وه بوو کۆیانی کرده وه و یه ک ئیمامی بۆیان دانا، تا پیش نوێژیان بۆ بکات، ئه وه بوو دوا ی ئه وه که بینیتانی به جه ماعت نوێژ ده کهن فه رموی: «نِعْمَتِ الْبِدْعَةُ هَذِهِ» چاکترین بیدعه ئه م کاره یه، مه بهستی ئیمامی عومه ر (ع) ئه وه بوو ئه م کاره له وه و پیش بوونی نه بوو به و شیوه یه، به لام له شهرعا بنچینه یه کی شهرعی هه بوو تا ئه م کاره ی بۆلا بگه ریتریته وه:

* یه کی ک له و بنچینه نه وه یه پێغه مبه ر (ص) هانی موسولمانانی ده دا تا نوێژی ته راویح به جه ماعت بکهن، جا موسولمانان له سه رده می پێغه مبه ری خوا دا (ص) ئه و شه و نوێژو ته راویحه یان ده کرد به لام به تاک تاک و چه ند

کۆمه لئیکی جیاوان، پیغه مبه ر (سَیِّدَه) چەند شەویک نوێژی تەراویحی بۆ کردن به جه ماعت، به لام پاش ئەو ه بۆی نه کردن له ترسی ئەو هی نهك فهرز بیّت له سهریان (واته: کردنی به جه ماعت بپیته فهرز نهك خودی نوێژه كه) و ئەوانیش نه توانن به و شیوه یه بیکه ن، بۆیه پاش مردنی پیغه مبه ر (سَیِّدَه) ئیمه ی موسولمان ئەمینین و له وه ناترسین كه ئەو نوێژه له سهرمان بپیته فهرز^(۵۰).

* دووهم بنچینه له و بنچینهانی كه ئەم كارهی بگێردیته وه سهر كه سانی بیدعه چی نه توانن ئەم ووتیه ی ئیمامی عومه ر (عَیِّی) بكه نه به لگه له سهر دروستی تێ تازە داهێنان و بیدعه کردن له دیندا ئەو هیه: پیغه مبه ر (سَیِّدَه) فهرمانی پێ کردوین شوینی مه نه هج و پێبانو سوننه تی جێنشینه به رێژه کانی بکهوین، بۆیه ئەم کارهش بوو ته سوننه تی خهلیفه به رێژه کانی^(۵۱).

❖ بیدعه دوو جوړه:

* بیدعه یه ك كوفره و هه ر كه سیك بیکات له دین پێی ده رده چیت.

* بیدعه یه ك تاوان و سه رپێچه ئەگه ركه سیك بیکات له دین پێی ده رناچیت^(۵۲).

❖ باسی دووهم: مه رجه کانی گیرابوون و قه بول بوونی کردهوه چاکه کان:

موسولمانی خۆشه ویست هه ر کرده وه یه کی خێرو چاکه ئەگه ر ده ته ویت له خوای په روه ردگار نزیکت بکاته وه، بزانه لیت وه رناگیریت و قه بول نابیت ئیلا ده بیّت ئەو کرده وه چاکه یه دوو مه رجه تیدا بیّت تا لای خوای په روه ردگار وه ربگیریت:

^(۵۰) بېروانه. صحیح البخاری. کتاب صلاة التراويح، باب فصل من قام رمضان، ۳۰۹/۲، رقم ۲۰۱۲.

^(۵۱) بېروانه: جامع النعم والحقم ۱۲۹/۲.

^(۵۲) بېروانه: الاعتصام لسناسطی ۵۱۶ ۲.

مهرجی یه کهم: ده بیّت نهو کرده وهیه ته نها بۆ خوای پهروه ردگار بیّت و هیچ ریاو به شی هه و او ئاره زوو نه فسی تیدا نه بیّت، له بهر فهرموده که ی پیغه مبهه (صَلِّ) که ده فهرمویت: ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ أَمْرٍ مَا بُوِيَ))^(۵۳).

واته: وهه رگیرانی کرده وهه کان به پیی نیه ته کانن، وه هه ره که سیّک کاتیّک کرده وهیه کی چاکه ده کات وهه رگیران و قه بول بوونی به پیی نه و نیه ته به که هیه تی.

مهرجی دووهم: شوین که وتنی پیغه مبهه (صَلِّ) له کردنی نهو کاره دا، له بهر فهرموده که ی پیغه مبهه (صَلِّ) که ده فهرمویت: ((مَنْ عَمَلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرًا فَهُوَ رَدٌّ))^(۵۴).

واته: هه ره که سیّک کاتیّک بکات و فهرمانی ئیمه ی له سه ره نه بیّت به کردنی، نه وه به سه ریدا ده دریتته وهه لیّی وهه رناگیریت.

بۆیه هه ره موسولمانیّک کاتیّک کرده وهیه کی چاکه ده کات نه گه ره ته نها بۆ خوای پهروه ردگاری بیّت و له سه ره فهرمان و سوننه تی پیغه مبهه (صَلِّ) بیّت نه وه کرده وهه که ی وهه رگیراوه (إِنْ شَاءَ اللَّهُ)، وه هه ره که سیّک کاتیّک کرده وهیه کی چاکه ده کات نه گه ره دلّسوزی و إخلاصی تیدا نه بیّت یان به فهرمان و له سه ره سوننه تی پیغه مبهه (صَلِّ) نه بیّت، یان یه کیّک له و دوو مهرجه ی تیدا نه بیّت نه وه ده که ویتته بهر نهو نایه ته ی خوای پهروه ردگار که ده فهرمویت: ﴿وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى النَّاسِ إِذْ أَخْرَجَهُمْ مِنْ ظُلُمَاتٍ إِلَى نُورٍ﴾^(۵۵) (الاعراف: ۲۳).

واته: کاتیّک ته ماشای نهو کرده وانه مان کرد که نه نجامیان دابوو، به ربامانداو کردمان به ته پوو توژیکی په رش و بلاو (هیچ سوودی نییه بۆیان).

^(۵۳) منفق علیه: البخاری، کتاب بدء الوحي، باب کیف کان بدء الوحي إلى رسول الله ﷺ، ۱، ۹، رقم ۱، ومسنم، کتاب الإمامة، باب قوله ﷺ: "إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ" ۲، ۱۵۱۵، رقم ۱۹۰۷.

^(۵۴) مسلم، کتاب الأقصه، باب نفخ الأحكام الطاعة، وادّخالات الأمور، ۳، ۱۳۴۴، رقم ۱۷۱۸، ومسنم، البخاری ومسنم "من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد" البخاری، ۲، ۲۶۹۷، ومسنم رقم ۱۷۱.

وه هرکه سیك ههردوو مه رجه كه ی گیرابوونی کرده وه چاکه کانی تیڤا بیټ
 ئه وه ده که ویته بهر ئه و نایه ته ی که خوای پهروهردگار ده فهرمویت:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ (۱۴۵) ﴿(السَّاء: ۱۲۵)﴾

واته: کئ هیه له وکسه ئاینی جوانتر و پیکتر و باشتر بیټ که پرووی
 کردۆته خوای پهروهردگار و ته و او خوی داوه ته دهست ئه وو زۆر چاکه کاریشه،
 بئ گومان هیچ کهس له و باشتر نییه.

وه ههروه ها ده که ویته بهر فهرمووده ی خوای پهروهردگار که ده فهرمویت:

﴿بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ﴾ (۱۴۶) ﴿(النفرة: ۱۱۲)﴾

واته: نه خیر وانییه (په چرچانه وه یه بۆ جوله که و گاواره کان که ده یان ووت:
 هه رگیز هیچ کهس ناچیت به هه شته وه ته نها جوله که و گاواره نه بیټ) به لکو
 هرکه سیك به ته وای و به راستی خوی بداته دهست خوای پهروهردگار و له
 هه مان کاتدا موسولمان و چاکه کار بیټ، ئه وه به راستی پاداشتی لای خوای
 پهروهردگار هیه و نه ترسیان هیه و نه غم و په ژاره دایان ده گریت^(۱۴۶).

وه ئه وه فهرمووده یه ی که ئیمامی عومەر (رضی الله عنه) گپراویتییه وه: ((إِنَّمَا الْأَعْمَالُ
 بِالنِّيَّاتِ)) ترازوو پیوه ریکه بۆ هه موو کرده وه کانی ناو دل (نهینیه کان)، وه ئه وه
 فهرمووده یه ی که دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه (رضی الله عنها) گپراویتییه وه: ((مَنْ
 عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ)) ترازوو پیوه ریکه بۆ هه موو کرده وه کانی لاشه
 (ناشکرکان)، نه م دوو فهرمووده گه وره یه هه موو دینی له ژیردا جئ ده بیټه وه:
 هه موو بنچینه و بهش و نهینئ و شاراو ه کان و هه موو قسه و کرده وه کان.

وہ ئیمامی السّروی (پرحمہتی حوائی لیبتیت) بہراستی ووتہیکہ کی زور جوانی کردوہ لہ سہر فرمودہ کہی دایکی ئیمانداران خاتوو عائشہ (رضی اللہ عنہا)، کہ گیزاویتہ وہ لہ پیغہ مہرہ وہ (ﷺ) فرمویہ تی: ((مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ)) وہ لہ گیزانہ وہ یہ کی تردا کہ فرمویہ تی: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))، شارہ زایانی زمانی عہرہ بی فرمویانہ: وشہی (الرّدُّ هَا بِعَنِ الْمَرْدُودِ) واتہ: کردہ وہ کہی بہ سہر دا دہ گیزدیریتہ وہو لئی وہرناگیری و کردہ وہ کہی (دلسوزی تیدا نہ بووہ بۆ خوا یان بہ بی فرمانی پیغہ مہر (ﷺ) کردویہ تی) لہ شہر عدا ہیچ گرنگی بۆ دانانریت، بۆیہ ئہم فرمودہ پیروژہ بنہ مایہ کی زور گہورہ یہ لہ بنہ ماکانی ئیسلام، وہ یہ کیکہ لہو فرمودانہ کی کہ گشتگیری قسہ کانی پیغہ مہر (ﷺ) دہردہ خات، فرمودہ یہ کی پوون و ناشکرایہ لہ سہر رہت کردنہ وہو نادروستیتی ہموو بیدعہ و تازہ دایینراویک لہ دیندا، وہ لہ پیوایہ تہ کہی دووہ مدا کہ زیاتری تیدایہ ئہویش ئہوہ یہ ہر کردہ وہ یہ ک دہ کہیت ئہ گہر بیدعہ بیٹ شہری نییہ و نادروستہ، جا خوت یہ کہم کہس بیت ئہو بیدعہ یہت دایینا بیٹ یان ہر کہسیکی تر بیت، بۆیہ جاری واہیہ کہسیک کاتیک بیدعہ یہ ک دہ کات فرمودہ کہی یہ کہم دہ کزیتہ بہ لگہ بہ سہریہ وہ لہ سہر نادروستیتی بیدعہ ((مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ)) کہسی بیدعہ چیبہ کہ دہ لیت: خو من یہ کہم کہس نیم ئہم کارہم دایینا بیت، لہو کاتہ دا فرمودہ کہی دووہ م: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ)) دہ کزیتہ بہ لگہ بہ سہریہ وہ لہ سہر نادروستیتی بیدعہ، بہ لکو فرمودہ یہ کی پوون و ناشکرایہ بۆ رہت کردنہ وہو ناشہر عیتی ہموو کارہ تازہ دایینراوہ کان جا ئہو کہسہ خوئی یہ کہم کہس بیت ئہو کارہی دایینا بیٹ یان پیشتر کہسانیک کردیبتیان ئہویش بیکات و بہردہ وام بیٹ لہ سہری^(۵۶).

❖ باسی سی یه م: سه رزه نشت کردن و خراپه ی بیدعه له دیندا

یه که م: سه رزه نشت کردن و خراپه ی بیدعه له دیندا

چه ندین نایه تی قورئانی پیروز و فرموده ی پیغمبر (ﷺ) هاتون سه باره ت به سه رزه نشت کردن و خراپه ی بیدعه له دیندا، وه هاوه لانی به پیزی پیغمبر (ﷺ) و شوین که وتوانیان به چاکی نئیمه یان ناگادار کردوته وه له خراپه و ترسناکی بیدعه، له و فرمودانه ی که هاتون به شیوه یه کی کورت و پوخت:

۱ - خوای په روه ردگار فرمویه تی: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ تُخَكِّمُ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَبِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ (آل عمران: ۷) .

واته: خوای په روه ردگار شه و خوایه یه که قورئانی پیروزی دابه زاندوه بو سهر تو نه ی پیغمبر (ﷺ) هندی که له نایه ته کانی شه و قورئانه دامه زراو پوون و ناشکران و بناغو و بنجینه ی قورئانه که ن، وه هندی که له نایه ته کانی ماناو واتای جوړاو جوړ هله دگر و به ئاسانی مانا که ی نازانریت، جا شه و که سانه ی که له دلایندا لاری و لادان هیه، حه ز له حق و راستی ناکه و به لکو شوینی شه و نایه تانه ده که ون که ماناو واتای جوړاو جوړو فراوانیان هیه بو شه و ی فیتنه و ناکوکی و دوو به ره کی دروست بکه یان بو شه و ی لیکنده وه ی هله و نادروستی بو هله بستن، له کاتی که لیکنده وه و زانینی ماناو واتا که ی که س نایزانیت ته نها خوای په روه ردگار نه بیت.

ئیمامی (الشاطبی) (رحمته خوی لبیت) چه ندین و ته ی زانایانی پیشوی هیناوه که به لگن له سهر شه و ی شه نایه ته شه و که سانه ده گریته وه که ده مه

دهمی و موناقه شه ده کەن له ئایه ته کانی قورئانی پیروژ و کۆمه لی خه واریج و شوینکه وتوان هاو شیوه کانیان ده گریته وه^(۵۷).

۲ - ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْنَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (الأنعام: ۱۵۳) .

واته: ئه وهی که باسکرا ﴿له دوو ئایه تی پیشودا ، ۱۵۱-۱۵۲ که خوای پهروهردگار فرمانی ده کات به نه نجامدانی چەند چاکه یە ک و دورکه وتنه وه له چەند خراپه یە ک﴾ مەنەج و پێبازی حەق و راستی مەنە، شوینی بکەون و ئه و پێگا راسته بکەنە مەنەج و پێبازی خۆتان و لێی لامه دەن و شوینی پێچکه پێگا و پێگا تازه داهینراوه کان مەکەون، چونکه ئه گەر شوینی پێچکه پێگا کان و پێگا تازه داهینراوه کان بکەون پارچه پارچه یی و جیاوازی و ناکوکی ده خاته ناوتانه وه، ئا ئه وه یه و به و شیوه یه خوای پهروهردگارتان فرمانتان پی ده کات تا ئیوه خواناس و پارێزگار بن.

پێگای راست ئه و پێگایه یه که پیغه مبه ر (سَبَّحَ) بانگه وازی بو کردوه ئه ویش بریتی یه له شوین که وتنی سوننه ت، وه پێچکه پێگا کان و پێگا تازه داهینراوه کان بریتین له پێگا پارچه پارچه و جیاوازه کانی که سانی را جیاوازی ئه وانه ی که لایانداه وه له پێگای راست که ئه وانیش که سانی بیدعه چین (أَهْلُ الْبِدْعِ)^(۵۸)، ئه م ئایه ته پیروژه نه می ده کات و پێگری ده کات له شوین که وتنی هه موو رێگا کانی ئه هلی بیده ع^(۵۹).

۲ - ﴿وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَايِزٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَّيْنَاكُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (الحج: ۹)

^(۵۷) بیوانه: الاعتصام للشاطبي، ۷۰/۱-۷۶.

^(۵۸) بیوانه: الاعتصام للشاطبي، ۷۶/۱.

^(۵۹) بیوانه: هه مان سه رچاوه ، ۷۸/۱.

٤ - إِنْ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ فِي شَيْءٍ مِنْهُمْ إِلَّا تَوَلَّى سَافِلِينَ .
 اللَّهُ ثُمَّ يَتَّبِعُهُمُ بَآكَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٥٩﴾ (الأعراف: ١٥٩) .

نه‌وانی که ناینه‌کیان پارچه پارچه کرده و بوونه‌ته به‌ش به‌ش که سانی شوین که وتوانی هه‌واو ناره‌زو و بیدعه‌چی و سه‌رلیشی‌واوه‌کانن له‌م نوممه‌ته^(۱۱).

٤ - وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣١﴾ مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِيَنَهُمْ وَكَانُوا
شِيْعًا كُلَّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾ (الروم: ٣١ - ٣٢) .

(١٧٩) بروانه: الإعتصام للشااضي، ١٧٩.

واته: مه بن لهو كه سانهى كه هاوهل بپياردهن بۆ خواى پهروهردگار، نه وانهى كه ثابنه كه يان پارچه پارچه كردبوو ببوون به بهش بهش، هه ريه كه لهو كۆمه ل و پارچه پارچانه دلخۆشن به و مه نهج و پيبازو به رنامه يهى كه خويان دايان پشتووه (وا ده زانن باشترين و چاكترين ريگايان گرتوته به).

٥ - ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

١٣﴾ (البقره ٦٣).

واته: با ئاگادار بن و بترسن ئه و كه سانهى كه سه ريپيچى فه رمانى پيغه مبه ر (مسيح) ده كه ن كه تووشى فيتنه بين (كه تاوان و فيتنهى شيركه) يان تووشى سزاي زۆر به ئيش بين ﴿به هوى سه ريپيچى كردنى فه رمانه كانى پيغه مبه ر (مسيح).

٦ - ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ

يَلْسِكُمْ سُحُومًا وَيُدْخِلَكُمْ فِي سَحَابٍ مِّنْ طِينٍ﴾ (الاعصاف ٦٥).

واته: ئهى پيغه مبه ر (مسيح) پييان بلى: خواى پهروهردگار ئه و خوايه يه، به توانايه و ده توانيت سزاي سه خه تان له سه روتانه وه بۆ بنيرييت يان له ژير پيتانه وه يان بتانكاته كۆمه ل كۆمه ل و پارچه پارچه، وه تالايى توندو تيژى هه نديكتان بكات به گه رووى هه نديكتاندا (واته: به رده وام ناكوكى و دووبه ره كيتان تيدا بيت).

٧ - ﴿وَلَا يَزَالُونَ مُخْلِفينَ﴾ (١١٨) ﴿إِلَّا مَن رَّجِمَ رَبُّكَ﴾ (١١٩) (هود ١١٨-١١٩).

واته: به رده وام ئه و خه لكه جياوازن له ناو يه كتريدا له ئايين و به رنامه و بۆچوندا، ته نها كه سانيك نه بيت كه خواى پهروهردگار په حمى پى كردوون، كه ناكوك و پارچه پارچه نين^(١٢).

❁ دووهوم: سه رزنه نشت کردن و خراپه ی بیدعه له روانگه ی

فه رموده کانی پیغه مبه ری خواوه (ﷺ)

چه ندین فه رموده له پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) گێڤدراوه ته وه سه باره ت به خراپه ی بیدعه و ترسان و وریا بوون لی، له وه فه رمودانه:

١ - دایکی نیمانداران خاتوو عائیشه (رضی الله عنها) له پیغه مبه ره وه (ﷺ) بۆمانی گێڤدراوه ته وه، که فه رمویه تی: ((من أحدث في أمرنا هذا ما ليس منه فهو رد)) (١٣).

واته: هه رکه سیک شتیکی تازه دابه ی نیت و زیاده یه ک بکات له م دینه دا له کاتی که دا فه رمانی ئیمه ی له سه ر نییه (وه بنچینه یه کی شه رع ی نییه تا نه و کاره ی بۆ سه ر بگێڤدیریته وه) نه وه نه و کاره ی قه بول نییه و لی وه رناگیریت، با چه ندی نیه تیشی باش بی و بلیت ته نها بۆ خوی په روه رداگار نه م کاره ده که م.

٢ - وه حابری کوپی عبد الله (ﷺ) له پیغه مبه ره وه (ﷺ) بۆمانی گێڤدراوه ته وه، که پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ره تای ده ست پیکردنی ووتاره کانیدا ده یفه رمو: ((أما بعد: فإن خير الحديث كتاب الله، وخير الهدي هدي محمد (ﷺ)، وشر الأمور محدثاتنا، وكل بدعة ضلالة)) (١٤).

واته: پاش نه مه: بی گومان باشترین و چاکترین فه رمووده قورئانی پیروزی خوایه، وه باشترین و چاکترین پێبازو مه نه هج، پێباز و مه نه هجی پیغه مبه ری خوایه (ﷺ)، وه خراپه ترین کاره کان بیدعه و کاره تازه داهینراوه کان، وه هه موو بیدعه و کاریکی تازه داهینراوه له دیندا گومپایی و سه رلێشێواویه.

٣ - وه له پێوایه تیکی تر دا که ئیمامی النّسائی بۆمانی گێڤدراوه ته وه، پیغه مبه ر (ﷺ) له سه ره تای ده ست پیکردنی ووتاره کانیدا (پاش نه وه ی

(١٣) متفق علیه: البخاري، رقم ٢٦٩٧، ومسلم رقم ١٧١٨.

(١٤) مسلم، كتاب الجمعة، باب تخفيف الصلاة والحطة، ٥٩٢/١، رقم ٨٦٧.

سوپاس و ستایشی خوای دهکرد بهو شیوهیهی که شایسته‌یه بهو سوپاس و ستایشه) دهیفرمو: ((من یهدہ اللہ فلا مضل لہ، ومن یضللہ فلا ہادی لہ، إن أصدق الحدیث کتاب اللہ، وأحسن الہدی ہدی محمد، وشر الأمور محدثاتها، وکل محدثہ بدعة، وکل بدعة ضلالة، وکل ضلالة فی النار))^(۱۵).

واته: ہرکے سیک خوای پہرورہدگار پرتنمونی بکات و ہدایہ تی بدات ثہوہ بہ ہیچ شیوہیہک گومراو سہرلیشیواو نابیت، ہرکے سیک خوای پہرورہدگار سہری لیبشیویینیت (بہ ہوی خرابہی خوہوہ) ثہوہ بہ ہیچ شیوہیہک پرتنمونی کہرو ہدایہت دہری نیہ، بی گومان پاسترین و باشرتین فہرمودہ قورنانی پیروزی خواہ، وہ باشرتین و چاکترین پتبار مہنہج و پرتنمونی، پتبار و مہنہج و پرتنمونی پیغمبرہری خواہ (ﷺ)، وہ خرابترینی کارہکان بیدعو کارہ تازہ دہیتراوہکانت، وہ ہموو بیدعو کاریکی تازہ دہیتراوہکانت دیندا گومرای و سہرلیشیواویہ، وہ ہموو گومرای و سہرلیشیواویہک لہ ناگری دوزہخداہ.

۴ - وہ أبوہریرہ (رضی اللہ عنہ) لہ پیغمبرہری خواہ (ﷺ) بزمانی گیتراوہتہوہ، کہ فہرمویہتی: ((مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا))^(۱۶).

واته: ہرکے سیک دہعوہو بانگہواز بکات بۆ پرتگای راست و پرتنمونی چاک و جوان، ثہوہ خیرو چاکہی بۆ ہہیہ بہ وینہی خیرو پاداشتی ثہوہ کہسانہی کہ شوینتی دہکہون، بی ثہوہی ہیچ لہ خیرو پاداشتی ثہوہ کہسانہی کہ شوینتی

^(۱۵) أصله في صحيح مسلم في الحديث السابق، وأخرجه السائي بلفظه، في كتاب صلاة العيدين، باب كيف الخطبة، ۱۸۸/۳، رقم ۱۵۷۸.

^(۱۶) رواد مسلم، كتاب العلم، باب من سئل سعة حسنة أو سيئة، ومن دعا إلى هدى أو ضلالة، ۴/۲۰۶، رقم ۲۶۷۴.

دهکه ون که م بیته وه، وه هرکه سیك دهعه و بانگه واز بکات بۆ پښگای خراپه و تاوانکاری و سه رلیشیاوی نه وه خراپه و تاوانی بۆ دهنوسریت به وینه ی خراپه و تاوانی نه و که سانه ی که شوینی دهکه ون، بی نه وه ی هیچ له خراپه و تاوانی نه و که سانه ی که شوینی دهکه ون که م بیته وه.

ده ی که سی بیدعه چی کاتیک بیدعه دهکات و خه لکیش فیری بیدعه دهکات با ناگادار بیت و باش بزانییت که هر بیدعه یه ک خه لکی لیوه ی فیر ده بن و ده یکن هه موو تاوانه که ی بۆ دهنوسریت بی نه وه ی هیچ له خراپه و تاوانی نه و که سانه ی که شوینی دهکه ون که م بکات.

۵ - جَریری کوری عَبْدُ اللَّهِ (رحمه الله) ده فهرمویت: پیغه مبه ری خوا (مسلک) فهرمویه تی: ((مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا بَعْدَهُ، مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجْرِهِمْ شَيْءٌ، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سَنَةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ بَعْدِهِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَوْجَرِهِمْ شَيْءٌ))^(۶۷).

واته: هرکه سیك پښگایه کی چاک و جوان دابنیت له ئیسلامدا یان زیندووی بکاته وه (له کاتیکدا نه و پښگا باشه بنچینه یه کی شهرعی هه بیت له دیندا نه ک که سیك بیت و به بۆچونی خوی کاریک به باش بزانییت و موسلمانانی بۆ هان بدات، چونکه هیچ پښگو کاریک به بیرو بۆ چونی مرقه کان به باش نازانریت مه گهر شرع به باشی زانیبیت، وه نه م فهرموده یه به هیچ شیوه یه ک نابیت به لگه له سه ر دروستیتی کردنی بیدعه به لگو هه موو بیدعه و تازه داهینراویک له دیندا ره ت دهکاته وه) نه وه خیرو پاداشتی ته وای نه و چاکه یه ی بۆ دهنوسریت، وه خیرو پاداشتی هه موو نه و که سانه ی بۆ دهنوسریت که له سه ر نه و پښگا پاست و چاکه ن، بی نه وه ی هیچ له خیرو پاداشت و چاکه کانی نه و که سانه ی که شوینی

دهكهون كه م ببيتته وه، وه ههركه سيك پيگايه كي خراپ و تاوانكاري له ئيسلامدا دابنييت شه وه تاواني شه و كارهي بو ده نوسريت، وه تاوان و خراپه كاري شه و كه سانه ي شويني دهكهون و كار به و خراپه يه دهكهون له پاش خوي، بي شه وه ي هيچ له خراپه و تاوانه كاني شه و كه سانه ي كه شويني دهكهون كه م ببيتته وه.

٦ - عرباضي كوپي سارية (عليه السلام) ده فهرمويت: ((وَعَظَّمَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ) مَوْعِظَةً بَلِغَةً وَجَلَّتْ مِنْهَا الْقُلُوبُ، وَذَرَفَتْ مِنْهَا الْعُيُونُ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَأَنَّهُمَا مَوْعِظَةُ مُودِعٍ فَأَوْصِنَا، قَالَ: أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ، وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ حَبَشِيٌّ، وَإِنَّهُ مِنْ بَعَثٍ مِنْكُمْ فَاسْرِى إِحْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ سُنَّتِي وَسُنَّةَ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهَدِّينَ عَضُّوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ؛ فَإِنْ كَلَّ بَدْعَةٌ ضَالَّةٌ)) (٦٨).

واته: پيغه مبهري خوا (عليه السلام) ناموزگاري كردين، ناموزگاريه ك بوو دله كان پي دههاتنه له رزه، وه چاوه كان فرميسكي پيدا دههاته خواره وه، ووتمان: نه ي پيغه مبهري خوا (عليه السلام) پي ده چيت شه مه كوتا ناموزگاري و ناموزگاري مال تاوايي بيت؟ ناموزگاري خيرمان بكه، پيغه مبهري (عليه السلام) فه رموي: ناموزگاريتان دهكه م به وه ي كه ته قواي خواي په روه ردگار بكن و ليى بترسن، وه گوئ گرو گوپرايه ل بن بو شه ميرو كار به دهستانان (له موسلمانان) شه گهر به نده يه كيش بكرتته گه وره و كار به دهستان (هيچ كاتيك كويله نا كريتته شه ميرو گه وره و كار به دهستي موسلمانان، به لام مه بهستي پيغه مبهري (عليه السلام) نمونه هينانه وه يه بو زياتر گوپرايه ل بوون بو شه ميرو گه وره و كار به دهستي موسلمانان)، چونكه شه ي

(٦٨) رواد أبو داود، كتاب السنة، باب في لزوم السنة، ٢٠١/٤، برقم ٤٧٠٧، والترمذي، كتاب العلم، باب ما جاء في الأحاد بالسنة واحتساب البدع، ٤٤/٥ برقم ٢٦٧٦، وقال: هذا حديث حسن صحيح، واس ماچه في المقدمة، باب اتباع سنة الخلفاء الراشدين المهديين، ١٦٠-١٥١/١، برقم ٤٢، ٤٣، ٤٤، وأحمد ٤٦/٤-٤٧، وصححه العلامة الألباني في صحيح سنن ماجه، ٢٠٠/٤ برقم ٤٦٠٧.

ہا وہ لائن ہر یہ کی کہ لہ نیوہ تہ مہنی لہ من دریز تر بیت و دوی من بریت تہ وہ
 ناکوکی و دو بہرہ کیہ کی یہ کجار زور دہ بینیت (لہ ناو موسلماناندا)، بویہ
 ہر کاتیک تہ و ناکوکی و دو بہرہ کیہ تان بینی دہست بگرن بہ سونہتہ کانی من
 و مہ نہج و پیازی خلیفہ پییشاندہرو ہدایہت دراوہ کانم، سوور بن لہ سہر
 دہست گرتن پیانہ وہ و کو چون بہ کاکیلہ کانتان شتیک دہ گرن بہ تووندی، وہ
 ناموزگاریتان دہ کہم و دہ تان ترسینم لہ مہ موو بیدعہ و کارہ تازہ دہینراوہ کان
 لہ دیندا، چونکہ مہ موو بیدعہ و تازہ دہینراویک لہ یندا گومپایی و
 سہر لیشیواویہ۔

۷ - حذیفہ (رضی اللہ عنہ) دہ فرمویت: ((كَانَ النَّاسُ يَسْأَلُونَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ عَنِ
 الْخَيْرِ، وَكُنْتُ أَسْأَلُهُ عَنِ الشَّرِّ مَخَافَةَ أَنْ يُدْرِكَنِي، فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا كُنَّا فِي
 حَاحِلِيَّةٍ وَشَرٍّ، فَجَاءَنَا اللَّهُ بِهَذَا الْخَيْرِ، فَهَلْ بَعْدَ هَذَا الْخَيْرِ مِنْ شَرٍّ قَالَ «نَعَمْ» قُلْتُ
 وَهَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الشَّرِّ مِنْ خَيْرٍ قَالَ «نَعَمْ، وَفِيهِ دَخْنٌ» قُلْتُ وَمَا دَخْنُهُ قَالَ «قَوْمٌ
 يَهْلُكُونَ بِغَيْرِ هُدًى يَعْرِفُ مِنْهُمْ وَتُكْرَهُ» قُلْتُ فَهَلْ بَعْدَ ذَلِكَ الْخَيْرِ مِنْ شَرٍّ قَالَ «نَعَمْ
 دُعَاةٌ إِلَى أَبْوَابِ جَهَنَّمَ، مَنْ أَجَابَهُمْ إِلَيْهَا قُدِفُوا فِيهَا» قُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ صِغْمُهُمْ لِمَا
 فَقَالَ «هُمْ مِنْ جُلْدَتِنَا، وَيَتَكَلَّمُونَ بِأَلْسِنَتِنَا» قُلْتُ فَمَا تَأْمُرُنِي إِنْ أَدْرَكَنِي ذَلِكَ قَالَ
 «تَلَرُّمُ جَمَاعَةِ الْمُسْلِمِينَ وَإِمَامِهِمْ». قُلْتُ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ جَمَاعَةٌ وَلَا إِمَامٌ قَالَ
 «فَاعْتَزِلْ تِلْكَ الْفِرْقَ كُلَّهَا، وَلَوْ أَنْ تَعْصَ بِأَصْلِ شَجَرَةٍ حَتَّى يُدْرِكَكَ الْمَوْتُ وَأَنْتَ
 عَلَى ذَلِكَ»^(۱۹).

(۱۹) متفق علیہ: البحاری، کتاب الفتن، باب کیف الأمر إذا لم تَكُنْ جماعة، ۱۱۹/۸، برقم ۷۰۸۴،
 ومسلم، کتاب الإمامة، باب وجوب ملازمة جماعة المسلمين عند ظهور الفتن وفي كل حال، وتحريم الخروج
 على الصاعة، ومعارفة الجماعة، ۱۴۷۵/۳، برقم ۱۸۴۷.

واته: خه لکی پرسپاریان له پیغه مبه‌ر (ﷺ) ده‌کرد ده‌رباره‌ی خیر (کام کاره خیره) به‌لام من پرسپارم لئی ده‌کرد نایا کام کاره خراپه و شه‌په له ترسی نه‌وه‌ی که توشم نه‌بیّت؟

بوئه ووتم: نه‌ی پیغه مبه‌ر (ﷺ) نئمه کاتی خوی (پیش ئیسلامه تیمان) له نه‌قامی و خراپه‌کاریدا بووین، نه‌جا خوای په‌روه‌ردگار نه‌م خیره‌ی بۆ هئنانین (واته ئیسلام)، نایا دوا‌ی خیره خراپه‌کاری دیته‌وه؟

فرمو‌ی: به‌لئی، ووتم: نه‌ی پیغه مبه‌ر (ﷺ) نایا دوا‌ی نه‌و خراپه‌یه جاریکی تر خیر ده‌گه‌ریته‌وه؟

فرمو‌ی: به‌لئی، به‌لام پاک و خاوین نابیت به‌لکو لیلی و ئالوزی تیدایه و ده‌کان ناکۆکن و پق و کینه‌یان تیدایه.

ووتم: نه‌ی پیغه مبه‌ر (ﷺ) لیلی و ئالوزیه‌که‌ی چۆنه‌و له چیدایه؟
فرمو‌ی: که‌سانیک مه‌نه‌ج و پربازیک ده‌گرنه‌ به‌ر که‌ دووره له سوننه‌تی من، وه خه‌لکی بانگ ده‌کن و پربمونیان ده‌کن به‌ پریگه‌یه‌ک که‌ پریگا و مه‌نه‌ج و پربازی من نییه.

ووتم: نه‌ی پیغه مبه‌ر (ﷺ) نایا دوا‌ی نه‌م ئیسلام و خیره شه‌پو خراپه هه‌یه؟

فرمو‌ی: به‌لئی، کۆمه‌له بانگه‌واز کاریک خه‌لکی بانگ ده‌کن بۆ گومرایی و سه‌رلێشێواوی، وه پریگریان لئ ده‌کن و له خیره‌وه بۆ خراپه‌و له سوننه‌ته‌وه بۆ بیدعه‌یان ده‌بن، وه‌ستان له‌سه‌ر لیواری دۆزه‌خ هه‌رکه‌سیک وه‌لامیان بداته‌وه و شوینیان بکه‌ویت به‌ره‌و ناو ئاگری دۆزه‌خی ده‌بن (واته: که‌سانیک به‌ ناو دینه‌وه بانگه‌واز ده‌کن بۆ کردنی کۆمه‌له کاریک که‌ هه‌رکه‌سیک نه‌و کارانه بکات شایسته‌ی چونه ناو ئاگری دۆزه‌خ ده‌بیّت، وه نه‌و که‌سانه‌ی که‌ بانگه‌واز ده‌کن

(به ناوی دیندارییه وه) بۆ کردنی ئه و کارانه وه کو که سانیك وان که له سه ر لیواری دۆزه خ وه ستا بن، هه رکه سیك وه لāmیان بداته وه به ره و دۆزه خ پرایده گیشتن).

ووت: ئه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) وه سفیان بکه و باسیان بکه بۆمان.

فه رموی: به ئی: که سانیك له ره گه زو میله تی خۆمان و به زمانی ئیمه ش قسه ده که ن (موسلمانان بانگه واز بۆ دینداری ده که ن).

حذیفة (رضی اللہ عنہ) ده فه رمویت: ووت ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمانم به چی پی

ده که بیت نه گه ر تووشی نه وانه بووم؟

فه رموی: ده ست بگه به کۆمه لی موسلمانان و نیمام و پیشه واکه یانه وه

(واته: گوێپایه لی پیشه وای موسلمانان بکه و له گه ل کۆمه لی موسلماناندا به).

ووت: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) نه گه ر له و کاته دا نه پیشه واول نه کۆمه لی

موسلمانان هه بوو چی بکه م؟ (یه ک پیشه واوله ک کۆمه لی راسته قینه ی له سه ر

حه ق نه بوو) فه رموی: خۆت به دوور بگه ره له وه هه موو پارچه پارچه یی و

دوو به ره کییه، نه گه ر قه پت کردووه به ره گی دره ختی کدا هه تا ده مریت به و

حاله وه، وه به و شیوه یه بمیته وه، واته: نه وه باشتره وه که له گه ل ئه وه هه موو

پارچه پارچه یی و دوو به ره کییه دا بیت، یان له گه ل یه کیکیاندا بیت.

٨ - وه له فه رموده یه کدا که ریدی کوپی أرقم (رضی اللہ عنہ) له پیغه مبه ری خوا وه

(ﷺ) بۆمان ده گێریتته وه، که فه رمویه تی: ((أَمَّا بَعْدُ: أَلَا أَيُّهَا النَّاسُ فَإِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ

يُوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ رَسُولُ رَبِّي فَأَجِبَ وَأَنَا تَارِكٌ فِیْكُمْ ثَقَلَيْنِ أَوَّلُهُمَا كِتَابُ اللَّهِ فِيهِ الْهُدَى

وَالنُّورُ (هُوَ حَبْلُ اللَّهِ الْمَتِينِ مَنْ أَتَعَهُ كَانَ عَلَى الْهُدَى، وَمَنْ تَرَكَهُ كَانَ عَلَى الضَّلَالَةِ)

فَخُذُوا بِكِتَابِ اللَّهِ وَاسْتَمْسِكُوا بِهِ» فَحَثَّ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ وَرَغَبَ فِيهِ))^(٧٠).

واته: پاش ئه مه، ئاگادار بن ئه ی خه لکینه (موسلمانان) منیش مروفيکم

وه کو ئیوه پینده چیت رۆژیک نیردراوی خوی په ره ر دگار بیت و (فریشته ی گیان

کیشان) منیش وه لّامی بدهمه وه (بمرم) به لّام پاش مردنی خوّم دوو شستان بۆ جی ده هیلم نه گهر ده ستیان پیوه بگرن ههرگیز گومراو سه رلیشتیواو نابن: کیتابی خوای په روه ردگار که قورنانی پیروژه، نه و قورنانه ی که ریتمونی و پوناکی تیدایه، په تی به هیزی خوای په روه ردگار که نه گهر ههر که سیك شوینی بکه ویت نه وه بی گومان له سه رهیدایه و ریتمونییه، وه ههر که سیك وازی لببینیت و پشت گوئی بخت نه وه به راستی له گومرای و سه رلیشتیواویدایه، ناگادارتان ده که مه وه که ده ست بگرن به قورنانی پیروزی خوای په روه ردگار وه، وه په یوه ست بن پییه وه، پیغه مبه ر (ﷺ) هانی موسلمانانی ده دا تا ده ست بگرن به قورنانی پیروژه وه.

٩ - وه أبو هريرة (رضی الله عنه) ده فهرمویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فهرمویه تی: ((يَكُونُ فِي آخِرِ الزَّمَانِ دَجَالُونَ كَذَّابُونَ يَأْتُونَكَمُ مِنَ الْأَحَادِيثِ بِمَا لَمْ تَسْمَعُوا أَنَّهُمْ وَلَا آبَاؤُكُمْ فَيَأْيَاكُمْ وَإِيَّاهُمْ لَا يُضِلُّوكُمْ وَلَا يَقْتُلُوكُمْ))^(٧١).

واته: له کوتایی دنیادا که سانیکی زور دروژن و ته له که باز په یدا ده بن، فهرمووده ی واتان بۆ ده گپړنه وه که نه ئیوه و نه باوو باپیرانیشتان گویتان له شتی وا نه بووه، بویه ناگادارتان ده که مه وه نه له گه لیاندا بن و نه نزیکیان بکه ونه وه، بۆ نه وه ی تووشی فیتنه و گومرای و سه رلیشتیواویتان نه که ن.

^(٧١) رواد مسیم، فی المقدمة، باب النهی عن الرواية عن الضعفاء والاحتیاض فی حمها، ١/١٢، برقم ٦، ٧.

وابن وصاح فی ما جاء فی البدع، ص ٦٧، برقم ٦٥.

سُیْهَمْ: له وته کانی هاوه لانی به ریزی پیغه مبهَر (سُیْهَمْ)

سه بارهٔ به بیدعه

۱ - نیمامی اُنوکر (عَیْهَمْ) فره مویه تی: (تهی خه لکینه وریابن من تنها شوین که وتووی پیغه مبهَر (سُیْهَمْ) بیدعه چی نیمم و شتی تازه دانا هیتم له م دینه دا، بویه هر کاریکم کرد نه گر راست و دروست بوو ئیوه ش یارمینی دهرم بن، وه هر کاریکم کرد لامداو هله بوو ئیوه راستم بکه نه وه) (۷۲).

۲ - نیمامی عُمَر (عَیْهَمْ) فره مویه تی: (ناگادارتان ده که مه وه ده تان ترسیتم له هه لَس و کهوت کردن له گه ل که سانی شوین که وتووی هه واو ناره زوی خویان، چونکه نه و که سانه دوزمنی سوننه تی پیغه مبهَر (سُیْهَمْ)، نه وانه به بُوچونی خویان قسه ده که ن (له دیندا) بویه که سانیکی سه رلیشیواون و سه ر له خه لکیش ده شیوینن و گومرایان ده که ن) (۷۳).

۳ - عبدالله کوری مسعود (عَیْهَمْ) ده فره مویت: (شوین که وتووی قورئانی پیروز و سوننه تی پیغه مبهَر (سُیْهَمْ) بن، شتی تازه دامه هیتم له م دینه دا و بیدعه چی مه بن، چونکه قورئانی پیروز و سوننه تی پیغه مبهَر تان (سُیْهَمْ) به سه تا شوینی بکه ون، وه هه موو بیدعه و تازه داهینراویک له م دینه دا گومرای و سه رلیشیواویی) (۷۴).

(۷۲) برهانه: الضقات الكبرى، ۱۳۶/۳.

(۷۳) أخرجه اللالكائي، في شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، ۱/۱۳۹، سرقم ۲۰۱، والدارمي في سننه، ۱/۴۷، برفم ۱۲۱، واس عبد الر في جامع بيان العلم وفضله، ۲/۱۰۴۱، سرقم ۲۰۰۱، ورقم ۲۰۰۳، ورقم ۲۰۰۵.

(۷۴) أخرجه ابن وصاح في ما جاء في البدع، ص ۴۳، برفم ۱۴، ۱۲، والطبراني في المعجم الكبير، ۹/۱۵۴، برفم ۸۷۷، وقال الخليلي في مجمع الروايات: ۱/۱۸۱: "ورحاله رجال الصحيح"، وأخرجه اللالكائي في شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، ۱/۹۶، برفم ۱۰۲، وانظر آثاراً أخرى عن عبد الله بن مسعود (عَیْهَمْ) في ما جاء في البدع لابن وصاح ص ۴۵، ومجمع الروايات، ۱/۱۸۱.

﴿ چوارم: له ووتەکانی تابعیه به‌پێژەکان و شوێن کە وتوانیان

سەبارەت بە بیدعە

١ - عومەری کورپی عەبدولعەزیز (پەحمەتی خۆی لایبێت) جاریکیان کیتابیکی نووسی بۆ پیاویک تیایدا ووتبوی: (أما بعد، أوصيك تقوى الله، والاقتصاد في أمره، واتباع سنة نبيه ﷺ، وترك ما أحدث المحدثون بعد ما حرت به سنته)^(٧٥).

واتە: ئامۆژگاریت دەکەم بە تەقوای خۆی پەروەردگار (بپەرستیت و لای بترسیت)، وە ئامۆژگاریت دەکەم بە جێبەجێ کردنی فەرمانەکانی خۆی پەروەردگار بە شێوەیەکی مام ناوەند کە نەزۆر زیاده رەوی تیدا بکەیت و نە کەم تەرخەم بیت تیدا، وە ئامۆژگاریت دەکەم بە جێبەجێ کردن و شوێن کەوتنی سوننەتی پێغمبەر (ﷺ)، وە ئامۆژگاریت دەکەم بە دور کەوتنەو و واز هێنان لە ووتە و کارانەی کە کەسانی بیدعەچی دایان هێناوە پاش ئەوەی سوننەتی پێغمبەر (ﷺ) وابوو و بەو شێوەیە بریاری لەسەرداوە.

٢ - ئیمامی حەسەنی بەصری (پەحمەتی خۆی لایبێت) دەفەرمویت: (لا يصح القول إلا بعمل، ولا يصح قول وعمل إلا بية، ولا يصح قول وعمل وية إلا بالسنّة)^(٧٦).

واتە: هیچ ووتەیەک راست و تەواو نییە بە کار پیکردنی نەبێت، وە هیچ ووتە و کردەوێک راست و تەواو نییە بە بێ نیتێک باش، وە هیچ ووتە و کردەوێک نیتێک راست و تەواو نییە بە بێ شوێن کەوتنی سوننەتی پێغمبەر (ﷺ).
بۆیە هیچ ووتە و کردەوێک نیتێک وەرگیراوە نییە لای خۆی پەروەردگار نەگەر پێچەوانەی مەنەج و پێباز و سوننەتی پێغمبەر (ﷺ) بێت.

^(٧٥) سس ئی داود، کتاب السنّة، باب لزوم السنّة، ٢٠٣/٤، رقم ٤٦١٢، واضر: صحيح سس ئی داود، للألبانی، ٨٧٣/٣.

^(٧٦) أخرجه اللالكائي، في شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، ٦٣/١، رقم ١٨.

۳ - نیمامی شافعی (رحمتهی خوی لیبیت) دهفه رمویت: (حُکمی فی أصحاب الکلام أن یضربوا بالجريد، ویعملوا علی الإبل ویطاف بهم فی العشائر والقنائل، ویقال: هذا جزء من ترک الکتاب والسنة وأخذ فی الکلام)^(۷۷).

واته: قسهو حوکمی من نهویه که به په لکی دار خورما لهو که سانه بدریت که شوین (عِلْمُ الْکَلَام) که وتوون (وازیان له قورنانی پیروز و سوننهت هیناوه)، وه سواری و شتر بکریڼ و به ناو عه شیرعت و هوزه کاندای بگیږدریڼ و بووتریت: نه مه سزای نهو که سانهیه که پشت له قورنانی پیروز و سوننهت ده که ن و شوینی (عِلْمُ الْکَلَام) ده که ون.

۴ - نیمامی مالک (رحمتهی خوی لیبیت) دهفه رمویت: (من ابتدع فی الإسلام بدعة یراها حسنة فقد زعم أن محمداً ﷺ خان الرسالة، لأن الله یقول: ﴿لَمْ يَلَمْ يَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ (المائدة)، فما لم یکم یومئذ دیناً، فلا یکون الیوم دیناً)^(۷۸).

واته: هر که سیک بیدعه و زیادهیه که له نیسلامدا دابهینیت و گومانی و ابیت کاریکی باشه و بیدعهیه کی حه سانهیه نهوه نهو که سه گومانی وایه که پیغه مبه (ﷺ) خیانه تی کردوه له که یاندنی نه م دینه، چونکه خوای په روه ردگار دهفه رمویت: نه مړو دینم بۆ ته و او کامل کردوون (به هیچ شیوهیه که نابیت لیتی زیاد بکریت هر وه که چۆن نابیت لیتی که م بکریت) بویه هر ووته و کاریک له و پوره دا دین نه بووبیت نهوه به هیچ شیوهیه که نه مړو نابیت به دین.

۵ - نیمامی أحمد (رحمتهی خوی لیبیت) دهفه رمویت: (أصول السنة عندنا التمسك بما كان علیه أصحاب رسول الله ﷺ، والإقتداء وترك البدع، وكل بدعة

^(۷۷) أخرجه أبو نعیم فی الخلیة، ۱۱۶/۹.

^(۷۸) برواته: الإعتصام، للإمام اشاطی، ۶۵/۱.

ضلالة، وترك الخصومات، والجلوس مع أصحاب الأهواء، وترك المراء والجدال والخصومات في الدين^(۷۹).

واته: بنچینه کانی سوننه لای نئمه بریتیه له: دهست گرتن به ووتو کارانهی که هاوه لانی پیغه مبر (سَلَمَیْ) له سهری بوونه، وه شوین که ووتنیان وواز هیئان له بیدعه، چونکه هه موو بیدعه یه ک سه رلیشیاوویه، وه واز هیئان له دوو به ره کی ناکوکی، وه دوور که ووتنه وه و دانه نیشتن له گه ل که سانی شوین که ووتووی هه واو ناره زو و بیدعه چی، وه دوور که ووتنه وه له موناقه شه و ده مه ده می کردن و دوو به ره کی و ناکوکی له دیندا.

❁ پینجه م: بیدعه سه رزه نشت کراوه له چه ند پوویه که وه:

- ۱ - نه وهی زانراوه و سه لمینراوه به تاقی کردنه وه نه وهی: عه قل ناتوانیت هه موو خپرو چاکه و به رزه وندییه کانی خوئی دیاری بکات به بی شوین که ووتنی قورثانی پیروز و سوننه تی پیغه مبر (سَلَمَیْ)، بویه بیدعه پیچه وانه ی شوین که ووتنی قورثان و سوننه ته.
- ۲ - شه ریعتی نیسلام کامل و ته واره له هه موو پوویه که وه، بویه به هیچ شیوه یه ک نه زیاده و (بیدعه) نه که م و کوپی وهرناگریت.
- ۳ - که سی بیدعه چی شوین که ووتووی هه واو ناره زووی خویه تی، دژایه تی شهر ده کات و له شهر لایداوه.
- ۴ - بیدعه چی شوینی هه واو ناره زووی خوئی که ووتووه، بؤ؟ له به نه وهی عه قل هه رکاتیک شوینی شهر نه که ویت نه وه بی گومان شوینی هه واو ناره زوو که ووتووه.

^(۷۹) بپوانه: شرح أصول اعتقاد أهل السنة والجماعة، دلالکائی، ۱/ ۱۷۶.

۵ - بیدعه چی خوی خستوته ئاستی شرع دانەر که خوای پهروهردگار و پیغه مبه ره (ﷺ)، له بهر نه وهی خوای پهروهردگار و پیغه مبه ره (ﷺ) شهرعیان داناهو و فرمانیان به مروف و جنۆکه کان کردووہ تا له سهری برون لئی لانه دهن، به لام که سی بیدعه چی فرمان دهکات به خه لکی به پیچه وانه ی فرمانی خواو پیغه مبه ره (ﷺ).

❁ باسی چوارم: هۆکاره کانی بیدعه کردن

چه ندین هۆکار هه یه که سهر ده کیشیت بۆ بیدعه کردن، لهو هۆکارانه ی که ده بیته مایه ی نه جامدانی بیدعه نه مانه ن: ^(۱)

۱ - نه زانی و نه شارمزایی، به راستی دهردیکی زور کوشنده و ترسناکه، خوای پهروهردگار ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (الاسراء: ۳۶).

واته: نه ی ئینسان قسه له شتیک مه که و شوینی شتیک مه که وه که عیلم و زانیاریت دهر باره ی نییه، چونکه به راستی نه دنامه کانی بیستن و بینین و تیگه یشتن (دل) هه موویان بهر پرسیارن به رامبه ره ووته و کرده وانه ی که به بی زانست و زانیاری ده وتریت یان ده کریت.

وه هه روه ها خوای پهروهردگار ده فهرمویت: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ﴾ (الأعراف: ۳۳).

واته: نه ی پیغه مبه ره (ﷺ) پێیان بلێ: به راستی پهروهردگاری من هه رچی گوناوه خراپه کاریه کی نه ینی و ناشکرا هه یه حهرامی کردووہ، وه هه موو گوناوه ده ست دریزییه کی به ناحقه ی حهرام کردووہ، وه حهرامی کردووہ له سهرتان که

^(۱) بۆ شاره زابوون له زۆریه ی ئەم هۆکارانه، بڕوانه: الاعتصام لشاصی، ۱، ۲۸۷-۳۶۵.

شَتِّكَ بَكَنَ بَه هَاوَهْلَ وَ شَهْرِيكِي خَوَاي پَه روهردگار له كَاتِيكدا خَوَاي پَه روهردگار هِيچ دَه سَه لَاتِي پِيْنَه دَاوَه وَ هِيچ بَه لَكِه يَه كِيَشِي دَانَه بَه زَانْدَوَه له سَه رُوَسْتِيْتِي نَه وَ تَاوَانَه كِه وَرَه يَه، وَ هَه رُوَه هَا خَوَاي پَه روهردگار حَه رَامِي كِرِدَوَه له سَه رَتَان كِه له خَوْتَانَه وَه بَه نَاوِي خَاوَه دَوَر له هَه مَوَر زَانِيَارِي وَ زَانَسْتِيكَ قَسَه بَكَن وَ شَت بَلِيْن.

عبداللهی کوپی عَمِرُ کوپی العاص دَه فَه رَمُویت: گویم له پَتَغَه مَبَرِي خَوَا بَو (عَلَيْهِ السَّلَام) دَه يَفَه رَمَوُو: ((إِنَّ اللَّهَ لَا يَتَزَوَّجُ الْعِلْمَ مِنَ النَّاسِ اثْتِرَاعًا وَلَكِنْ يَقْبِضُ الْعُلَمَاءَ فَيَرْفَعُ الْعِلْمَ مَعَهُمْ وَيَقْتَلِي فِي النَّاسِ رُغُوسًا جُحُشًا لَا يُفْتَنُونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَيَضِلُّونَ وَيُضِلُّونَ))^(٨٠).

وَته: خَوَاي پَه روهردگار عِيْلَم وَ زَانِيَارِي بَه يَه ك جَارِي له نِيَوَان مَوَسْلَمَانَاندا هَه لَنَا كِرِيْتَه وَه، بَه لَام بَه مَرْدَنِي زَانَايَان عِيْلَم وَ زَانِيَارِي له نَاو مَوَسْلَمَانَاندا بَه رَز دَه كَاتَه وَه، بَه مَرْدَنِيَان زَانِيَارِي له كِه لِيَاندا دَه پَوَات وَ نَامِيْنِيْت، بَوِيَه له نَاو مَوَسْلَمَانَاندا كِه سَانِيَكِي زَوْد نَه زَان وَ نَه فَام دَه مِيْتَنَه وَه، فَه تَوَا بَو مَوَسْلَمَانَان دَه دَهْن بَه بِي عِيْلَم وَ زَانِيَارِي، بَوِيَه خَوْيَان سَه رِلِيْشِيَوَان وَ سَه رِيْش له مَوَسْلَمَانَان دَه شِيُوِيْتِيْن (گومِرَان وَ خَه لَكِيْش گومِرَا دَه كَن).

٢ - شَوِيْن كِه وَتَنِي هَه وَاو نَارَه زَوُو: يَه كِيَك له وَ هَوَكَارَه تَرَسَنَا كَانَه ي كِه مَوَسْلَمَان بَه هَوِيَه وَه تَوَوُشِي بِيْدَعَه دَه بِيْت بَرِيْتَه له شَوِيْن كِه وَتَنِي هَه وَاو نَارَه زَوُو، خَوَاي پَه روهردگار دَه فَه رَمُویت: ﴿يَدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ

^(٨٠) متفق عليه: البخاري، كتاب الاعتصام بالكتاب والسنة، باب ما يذكر من دم الرأي وتكلف القياس، ١٨٧/٨، رقم ٧٣٠٧، ومسلم، كتاب العلم، باب رفع العلم وقصه وظهور اهل العلم واتفق اهل الرمان، ٢٠٥٨/٤، رقم ٢٦٧٣.

فَأَحْكَمَ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾ (ص: ۲۶)

واته: نهی داود (علیه السلام) به راستی نیمة تومان کردوته جینشین له م وولاته دا، فرمانبره وایی له نیتوان خه لکدا بکه له سه ر بنچینه ی حق و راستی، هه رگیز شوینی هه واو ناره زو مه که وه، چونکه ده بیته هوی گومر ابون و لادانت له پرتگای خوای په روه ردگار، چونکه به راستی نه وانه ی که لایان داوه له پرتبازی خوا، سزای به نیش و پر به نازاریان بو هه یه، به هوی پشت گوی خستنی لپرسینه وه ی پوژی دواپی.

وه هه روه ها ده فهرمویت: ﴿وَلَا تُطِيعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا﴾ (الکهف: ۲۸)

واته: نهی پیغه مبه ر (علیه السلام) گوپرایه لی که سیك مه که و شوینی که سیك مه که وه که نیمة دلیمان بن ناگا کردوه له زیکرو یادی خومان (به هوی دنیا ویستیه وه) وه نه و که سه شوینی هه واو ناره زوی خوی که وتوه و هه موو کاره کانی بن سه رو به ره یه و له سنور ده رچوه.

وه هه روه ها ده فهرمویت: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَمَّ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (الجنات: ۲۳)

واته: نایا نابینی نه و که سه ی که شوینی هه واو ناره زوی خوی که وتوه و کردویه تی به خوای خوی، خوای په روه ردگاریش به هوی نه و کاره یه وه گومرای کردوه (زانپویتی که شایسته ی نه وه یه) وه خوای په روه ردگار موری داوه به سه ر گوی و دل و ده رویندا، وه په رده ی هیناوه به سه ر چاویدا، جا نیتر کن هه یه پرتنمونی بکات و هیدایه تی بدات جگه له خوای په روه ردگار، نایا بو بیر ناکه نه وه و نامورگازی وه رناگرن.

وه ههروهها دهفه رمویت: ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ هَوَاهُ يَغْيِرْ هُدًى مِّنَ اللَّهِ﴾ (انقص: ۵۰).

واته: کئی هیه لهو کهسه گومراو سه رلیشیاو تر بیت که شوینی
ناره زووه کانی خوی که تووه و دووره له هیدایهت و پینمونی خوی پهروه ردگار.
وه ههروهها دهفه رمویت: ﴿إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ
جَاءَهُمْ مِّنْ رَبِّهِمُ الْهُدًى﴾ (الحج: ۲۳).

واته: موشریکان ته نهها شوینی ههواو ناره زوو دهروونه نه خوښه کانیان
دهکهون، له کاتیکدا به پاستی له لایه ن خوی پهروه ردگاریانه وه پینمونی
هیدایه تیان پی که یشتبوو (به لام شوینی نه ده که وتن).

۲ - شوین که وتن و دل په یومست بوون به شوبه کان: که سانی بیدعه چی
که سانیکن شوینی شوبه ده که ون، هر بویه ده که ونه بیدعه وه، خوی
پهروه ردگار دهفه رمویت: ﴿هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ
الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ
تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا
يَذْكُرُوا إِلَّا أَفْئِدَةً وَلَوْ أَلْأَنبِ﴾ (آل عمران: ۷).

واته: خوی پهروه ردگار نهو خوایه یه که قورثانی پیروزی بوسه رتو
"پیغه مبه" (ص) دابه زاندووه، هه ندیک له نایه ته کانی دامه زراوو پوون و
ناشکران، که بنچینه و بناغه ی قورثانی پیروژن، وه هه ندیک له نایه ته کانی ماناو
واتای جوړاو جوړ هه لده گرن، جا نهو که سانه ی که لاری و لادان له دلایندا هه یه
حه ز له حق و پاستی ناکه ن به لکو شوینی نهو نایه تانه ده که ون که ماناو واتای
جوړاو جوړ هه لده گرن بو نه وه ی فیتنه و ناشوب و ناکوکی و دووبه ره کی دروست
بکه ن، یان بو نه وه ی ماناو واتاکه ی به هه له لیک بده نه، له کاتیکدا لیکدانه وه ی

مانای شه و نایه تانه تنها خوی په روه ردگار به ته وای دهیان زانیت، بویه که سانی خاوهن عیلم و زانیاری زقر شاره زاو پۆ له زانستدا ده لیتن: ئیمه باوه پی ته و او و دامه زراومان هیه به هه موو شه و نایه تانه ی که له لایه ن په روه ردگارمانه وه یه و فره مایشتی نه وه، بویه جگه له که سانی خاوهن بیرو هوشه کان یاده وه ری وهرناگرن و بیر ناکه نه وه له م قورئانه.

۲ - پشت به ستن ته نها به عه قل: هه ر که سیك ته نها پشت به عه قلی خوی بیه ستیت و واز له قورئانی پیروژ و سوننه ت به یتیت نه وه بئ گومان که سیکی گومراو سه رلیشیواو بیدعه چی ده بیت، خوی په روه ردگار ده فره مویت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (٧) ﴿الحشر﴾. واته: نه ی موسلمانان نه وه ی که پیغه مبه ر (ﷺ) بوی هیناون (له قورئانی پیروژ و سوننه ت) وهریگرن و هه ر فره مانیکی پیکردن به گوئی بکه ن، وه هه ر شتیکی لی قه دهغه کردن و نه می لی کردن به کسه ر لیی دور بکه ونه وه و مه یکه ن، چونکه به راستی خوی په روه ردگار زقر به توندی تۆله ده ستینیت له که سانیک که سه رپیچی فره مانه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) ده که ن.

وه هه روه ها خوی په روه ردگار ده فره مویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا﴾ (٣٦) ﴿الأحزاب﴾.

واته: بۆ هیه پیاوو ئافره تیکی ئیماندار شیاو نییه و دروست نییه، کاتیک خوی په روه ردگار و پیغه مبه ره که ی (ﷺ) بریاری شتیك بده ن، نه وان سه ر پشک بن (یان خویان به سه ر پشک بزنان) له نه نجامدانی شه و کاره دا، چونکه هه ر که سیك سه رپیچی فره مانه کانی خواو پیغه مبه ره که ی (ﷺ) بکات، نه وه بئ گومان که سیکی گومراو سه رلیشیواو به ئاشکرا.

۴ - شوین که وتنی کویرانه و دهمارگیری: زوربه ی بیدعه چه کان به هوی شوین که وتنی کویرانه بۆ باوو باپیران و گه وره کانیان و دهمارگیری نادرستانه و بی زانیاریانه بۆ پی شه و او ماموستا کانیان تووشی بیدعه کردن بوونه، خوی په روه ردگار ده فره رمویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۖ﴾ (البقرة: ۱۷۰) .

واته: نه گه ر به و خه لکه بوتريت: شوینی نه و به رنامه و مه نه ج و پي بازه بکه ون که خوی په روه ردگار داييه زاندوه، نه وان ده لئين: نه خير نيمه ته نها شوینی نه وه ده که وين که باوو باپیرانمان له سه ری بوونه و کردیاته .

بویه نه هلی بیدعه که سانی ده رچو له ريگای پاستی قورثانی پيرؤ و سوننه تی پیغه مبه ر (ص) کرده وه خراب و زیاده کانیان (بیدعه کانیان) بۆ پارینراوه ته وه، هه روه ک خوی په روه ردگار ده فره رمویت: ﴿أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنْ أَلَّفَ اللَّهُ يَضِلُّ مِنْ يَشَاءُ وَيَهْدَىٰ مِنْ يَشَاءُ فَلَا نُذِيبُ نَفْسًا عَلَيْهِمْ حَسْرَتٍ إِنْ أَلَّفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ (فاطر: ۸) .

واته: ئایا نه و که سه ی که کرده وه ناشیرین و خراپه کانی (بیدعه کانی) بۆ پارینراوه ته وه و به چاک و جوانی ده زانیت؟! (وه که نه و که سه وایه که پیوه ری خوایی پییه بۆ چاکه و خراپه)، به پاستی خوی په روه ردگار بییه ویت هه رکه سیك سه رلیشیتو او بکات به هوی خراپه کانیه وه نه وه سه رلیشیتو او بییه ویت هه رکه سیك هیادیات بدات نه وه هیادیاتی ددهات و پینمونی ددهات، بویه نه ی پیغه مبه ر (ص) تو خوت مه فره وتینه به خه فته خواردن لییان (کاتیك ئیمان ناهینن و کرده وه ی چاکه ناکه ن)، چونکه خوی گه وره زور زانیه و به ناگیه به و کارانه ی که نه وان نه نجامی نه دهن .

وه ههروه ها خوی پهروه ردگار حالی که سانی بی باوه پو بیدعه چی و شوین
که وتوانی هه او و ناره زومان بو پوون ده کاته وه و ده فره رمویت: ﴿يَوْمَ تُقَلَّبُ
وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ﴾ (١٦) وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا
سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّنَا السَّبِيلَ﴾ (١٧) ﴿(الأحزاب: ٦٦-٦٧).

واته: له و پۆژدها (که پۆژی قیامه ته) دهم و چاوو پوخساریان ئه م دیوو ئه و
دیوی پیده کریت له ناو ناگری دۆزه خدا (تا چاک سزا بکیشن و بسوتین) له و
کاته دا به دهم ناله و هاواره وه ده لئین: نای خۆزگه شوینی فره مانه کانی خوی
پهروه ردگار و پیغه مبه ر (میکه) بکه وتینایه و شوینی هیچ پچه ری و منه هج و
پینازیک نه که وتینایه، وه ده لئین: نه ی پهروه ردگارمان به پاستی ئیمه مل که چ و
گوپرایه لی گه و ره و ده سه لاندرو ناغاگانمان بووین، بۆیه هه ر نه وان پیگه و پینازی
حه ق و راستیان لیشیواندین و سه رگه ردانیان کردین (بۆیه گیرۆده ی ناگرن و له
ناو دۆزه خدا سزای توند و به ئیش ده درین).

ه - دانیشتن و تیکه لاو بوون له گه ل که سانی خراپ و بیدعه چیدا: به کیک له و
هۆکارانه ی که موسلمان به هۆیه وه تووشی بیدعه ده بیت و بیدعه و خراپه ی پی
بلاو ده بیت وه بریتیه له: دانیشتن و تیکه لاو بوون له گه ل که سانی خراپ و
بیدعه چیدا، بۆیه خوی پهروه ردگار نه وه ی بۆمان پوون کردۆته وه که دانیشتن و
تیکه لاو بوون له گه ل که سانی خراپدا په شیمانی دواپۆژی له دوایه، هه روه ک
ده فره رمویت: ﴿وَيَوْمَ يَعْصِي الْأَطْلَامُ عَلَىٰ يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيْتَنِي أَخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَيْدًا
﴿١٧﴾ يَتَوَلَّىٰ لَيْتَنِي لِمَ أَخَذْتُ فَأَخْلَايَا﴾ (١٨) لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي
وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا﴾ (١٩) ﴿(الفرقان: ٢٧-٢٩).

واته: پۆژیک دیت (که پۆژی قیامه ته) سته م کارو بی باوه پ قه پ ده کات
به هه ر دوو دهستی خۆیداو گاز له هه ردوو دهستی خۆی ده گریت له په شیمانیدا،

ده لیت: خۆزگه له گه‌ل پیغه مبه‌ردا (ﷺ) پینگه و پێبازی ئیمان و ئیسلامه‌ تیم بگرتایه‌ ته‌ به‌ر. هاوارو پۆپۆ بۆ خۆم خۆزگه‌ له‌ دونیادا فلا‌نه‌ که‌سم نه‌ کردایه‌ ته‌ هاوه‌ل و دۆستی خۆم، چونکه‌ به‌ راستی سه‌ری لێشێواندم و گومرای کردم. به‌ راستی گومراو سه‌ر لێشێواوی کردم له‌ به‌رنامه‌ و پێبازی خوا، دوا‌ی نه‌وه‌ی که‌ مه‌نه‌ج و پێبازو به‌رنامه‌ی خواو پیغه مبه‌رم (ﷺ) پینگه‌ یشتبوو، شه‌یتان هه‌موو کاتی‌ک هانی مرو‌فد ده‌دات بۆ بێ‌باوه‌ری و خراپه‌ کاری، وه‌ له‌ دوا‌یشدا پش‌تی لێ هه‌له‌ ده‌کات.

وه‌ هه‌روه‌ها خوا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرَىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (الأ‌عم‌اء: ٦٨).

واته‌: نه‌ی پیغه مبه‌ر (ﷺ) کاتی‌ک نه‌وانه‌ت بین‌ی که‌ ده‌م ده‌خه‌نه‌ نایه‌ ته‌ کانی ئی‌مه‌ و گالته‌ جاری پێده‌که‌ن، له‌ و کاته‌دا تو پش‌تیان تێ بکه‌ و کۆ‌پو دانیش‌تگا که‌یان به‌ جێ بهێ‌له‌ هه‌تا نه‌ و کاته‌ی ده‌چه‌ ناو باسی‌کی تروه‌و (باس‌ی نایه‌ ته‌ کانی ئی‌مه‌ نا‌که‌ن به‌ گالته‌ جار‌یه‌یه‌وه‌) وه‌ نه‌گه‌ر شه‌یتان له‌ بیر‌ی بردیته‌ وه‌ (که‌ دو‌ور بکه‌ویت‌ه‌وه‌ لێ‌یان) پاش به‌ بیر هاته‌نه‌وه‌ت دامه‌نیشه‌ و کۆ‌پ مه‌به‌سته‌ له‌ گه‌ل که‌سانی بێ‌باوه‌ریو سه‌ته‌ مکاردا.

وه‌ هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا﴾ (الس‌اء: ١٤٠).

واته‌: به‌ راستی خوا‌ی په‌روه‌ردگار له‌ قورئانی پێ‌و‌ژدا بۆ‌ی دابه‌زاندو‌ون و فه‌رمانی پێ‌ کردو‌ون: که‌ هه‌ر کاتی‌ک له‌ جێیه‌ کدا گو‌ی‌تان لێ‌ بوو کوف‌رو بێ‌باوه‌ری و گالته‌ جاری به‌ نایه‌ ته‌ کانی خوا ده‌کرا، نه‌وه‌ نه‌ی (موس‌لمانان) دامه‌نیشه‌ن له‌ گه‌ل

ئه وانه دا هتا باسه که یان نه گۆن، بۆیه شه گهر ئیوه دابنیشن و گوئی نه دهن به
 فره مانى خوا، شه وه بئ گومان ئیوه ش له و کاته دا وه کو شه وانن، به راستی خواى
 په روه ردگار هه موو دوو پوهه کان و بئ باوه په کان له ناو دۆزه خدا کۆده کاته وه و
 سزایان ده دات.

وه پیغه مبه ر (عَلَيْهِ) ده فره مویت: ((مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السَّوِّءِ؛
 كَحَامِلِ الْمِسْكِ، وَنَافِعِ الْكَبِيرِ؛ فَحَامِلُ الْمِسْكِ إِمَّا أَنْ يُحْذِيكَ، وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ،
 وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِعِ الْكَبِيرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا
 خَبِيثَةً))^(٨١).

واته: نمونه ی کۆپو دابنیشن له گه ل که سی چاکدا، وه هاوپییه تی کردن و
 دابنیشن له گه ل که سی خراپدا، وه کو: هه لگری بۆنی میسک (بۆن فروش) و
 فوکه ر به کوره دا (ناسنگه ر) وایه، بۆیه هاوپییه تی کردنی که سی یه که م وه کو بۆن
 فروشیك وایه یان شه وه تا بۆنی خوشی لی ده کپیت، یان بۆنی خوشت
 بیده به خشیت، یان بۆنی خوشی لی ده بینیت و بۆنی ده که یت، به لام
 ناسنگه ره که یان پریشکی کوره که ی جله کانت ده سوتینیت، یان بۆنی ناخوش
 ده بینیت و هه لیده مژیت.

٦ - بن دهنگ بوونی زانایان به رامبه ر بیدعه و شاردنه وه ی عیلم: بن دهنگ بوونی
 زانایان به رامبه ر کردنی بیدعه و شاردنه وه ی شه و عیلم و زاناییه ی که لایانه
 یه کیکه له هۆکاره گانی سه ره لدانی بیدعه و خراپه کاری له ناو خه لکید، خواى
 په روه ردگار ده فره مویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا

^(٨١) متفق عليه من حديث أبي موسى الأشعري ؓ: البخاري، كتاب الدبائح والصيد، باب السمك، ٢٨٧/٦، رقم ٥٥٣٤، ومسلم، في كتاب البر والصلة، باب استحباب محاسبة الصالحين، ومجابهة فناء
 السوء، ٢٠٢٦/٤، رقم ٢٦٢٨.

بَيِّنْكَهٗ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۚ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا

وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾ (الفرقة: ١٥٩-١٦٠).

واته: به پراستی نه و که سانه ی که به رنامه و پینمونی به کانی ناشکرای نیمه ده شارنه وه که نار دوومانه، دوا ی نه وه ی که بۆ خه لکیمان پوون کردوته وه له قورثانی پیوژدا، ئا نه وانه خوا ی په روه ردگار له په حم و به زهیی خوی دوریان ده خاته وه و به نه فره تیان ده کات، وه فریشته کان و هه موو خه لکیش به نه فره تیان ده کهن، جگه له وانه ی که ته و به یان کردووه و نه و حقیقه ت و پاستیانه یان پوون کردوته وه که جاران شار دبو یانه وه، ئا نه وانه ته و به یان که پانه وه یان لی وهر ده گرم، وه به پراستی ته نها من زۆر ته و به وهر ده گرم و وه زۆر به به زهیی و به په حم.

و ه هه روه ها ده فه رمو یت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنْ الْكِتَابِ وَشَرُّوا بِهِ ثُمَّ قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (الفرقة: ١٧٤).

واته: به پراستی نه وانه ی که وه حی (سروش) خوا ی په روه ردگار ده شارنه وه که له کتیبه کاندایه به زاندووه (تهورات و ئینجیل و قورشان) به و شار دنه وه به نرخیک ی که م به ده ست دینن (ئایه ته کانی خوا ی په روه ردگار ده فروشن به نرخیک ی زۆر که می دنیا له بهر به رژه وهندی خویان، نه و که سانه نه گهر هه موو دنیا شیان ده ست بکه ویت هیشتا هه ر که مه به رام بهر نه و کاره یان) ئا نه وانه ته نها ئا گر ده خوون و سک یانی لی پر ده کهن، وه له پۆژی قیامه تدا خوا ی په روه ردگار قسه ی به زهیی و بهر په حمیان له گه لدا ناکات، وه پاک یان ناکاته وه له و تاوان و خرا په کاری به ی که کرد بو یان له دنیا دا (تا سزایان نه دات نه گهر که سانیکی بی باوه ر نه بن، خو نه گهر بی باوه ر بین به و کاره نه وه به هیچ

شیوه یه ک له و تاوانه پاک نابنه وه و له دژه خیشدا ده رناچن و ده سزای نۆر توندوو به ئیشیان بۆ هیه .

وه ههروه ها ده فره مویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ، فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا قَلِيلًا فَيْس مَا يَشْتَرُونَ﴾ (آل عمران: ۱۸۷) .

واته: خوای پهروه ردار په یمانی له و که سانه وه رگرتوو که کیتابی بۆ دابه زاندوون تا په وونی بکه نه بۆ خه لکی و مه به سته کانی باس بکه ن و نه یشار نه وه، به لام گوئیان پینه داو خستیانه پشتیان و به نرخیکی هه رزان فروشتیان، ئای چه ند کاریکی خراپیان کردوه؟ نایه ته کانی خوای پهروه رداریان فروشتوو به مالکی که می دنیا .

بۆیه خوای پهروه ردار به واجب و پتویستی داناوه له سه ر کۆمه لیک له موسلمانان که بانگه واز بکه ن و فرمان بکه ن به چاکه و پنگری بکه ن له خراپه، ههروه ک خوای پهروه ردار ده فره مویت: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (آل عمران: ۱۰۴) .

واته: پتویسته له سه ر ئیوه ی موسلمان که کۆمه لیکتان تیا بیئت بانگه واز بکه ن بۆ خیرو چاکه، فرمان بکه ن به کردنی هه موو خیرو چاکه یه ک، وه پنگری بکه ن له هه موو تاوان و خراپه یه ک، به راستی ئا نه وانه سه رکه وتوو و سه رفرازن .

أبو سعيد الخدری (رضی الله عنه) له پیغه مبه ری خواوه (علیه السلام) فره موده یه کمان بۆ ده گپرتته وه، که فره موویه تی: ((مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلْيُغَيِّرْهُ بِيَدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَيَقُلْهُ، وَذَلِكَ أضعف الإيمان)) (۸۲) .

(۸۲) رواد مسلم، کتاب الإيمان، باب بیان کون النهی عن المنکر من الإيمان وأن الإيمان یزید ویقص وأن الأمر بالمعروف والنهي عن المنکر واجب، ۱/ ۶۹، رقم ۴۹ .

واته: هر يه كيک له نيوه نهی موسلمانان خراپه و تاوانکاریه کی بینی با بیگوړیت به هیزو دهسه لاتی، نه گهر نه و موسلمانان نهی توانی نه و تاوان و خراپه به دهسته کانی بگوړیت نه و به به ده می بیگوړیت (به ناموژگاری، یان به توپه بوون)، خو نه گهر نهی توانی به زمانیش نه و تاوان و خراپه به بگوړیت نه و به دل بیگوړیت (به دل پی ناخوش بیت) نه و هس نیشانه ی بوونی لاوازیترین ئیمانان له و که سه دا.

نه م فرموده پیروزه نه و همان بو پوون ده کاته و به بانگه واز کردن بو کردن کار ی چاکه و پیگری کردن له تاوان و کاری خراپه پیویسته له سر هه موو موسلمانیک به پیی توانا و زانیاریه که ی.

عبدالله کوری مسعود (رحمته) ده فرمویت: پیغمبر (ﷺ) فرمویه تی: ((مَا مِنْ نَبِيٍّ نَعَّاهُ اللَّهُ فِي أُمَّتِهِ قَلْبِي إِلَّا كَانَ لَهُ مِنْ أُمَّتِهِ حَوَارِيُونَ وَأَصْحَابٌ يَأْخُذُونَ بِسُنَّتِهِ وَيَقْتَدُونَ بِأَمْرِهِ. ثُمَّ إِنِّهَا تَخْلُفُ مِنْ بَعْدِهِمْ حُلُوفٌ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ، وَيَفْعَلُونَ مَا لَا يُؤْمَرُونَ. فَمَنْ حَاذَهُمْ بَيِّدَهُ فَهُوَ مُؤْمِنٌ. وَمَنْ حَاذَهُمْ يَلْسَانَهُ فَهُوَ مُؤْمِنٌ. وَمَنْ حَاذَهُمْ بِقَلْبِهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ. لَيْسَ وَرَاءَ ذَلِكَ مِنَ الْإِيمَانِ حَتَّى حَرِّدَل))^(٨٢).

واته: هیچ پیغمبریک (ﷺ) نه بووه که خوی پهره ردگار پیش من ناردیستی نیلا کومه لی هاوهل و دوست و سرخه ری هه بووه، نه وانه شوینی سوننه ته کانی ده که وتن و به فرمانی کاریان ده کرد، به لام دوی نه وان کومه لیک هاتن نه و به که ده یلین خویان نایکه ن، وه چند کاریک ده که ن که فرمانیان پی نه کراوه بیکه ن، بویه هه رکه سیک به دهستی جهادیان بکات نه و به ئیمانداره، وه هه رکه سیک به زمانی جهادیان بکات نه و به ئیمانداره، وه هه رکه سیک به دلی جهادیان بکات نه و به ئیمانداره، وه له دوی نه م سی قوناغه و به نه اندازه ی ده که خه رته له یه که ئیمان نیه .

^{٨٢} رواد مسلم، کتب الإیمان، باب کون النهی عن المنکر من الإیمان، ٧٠١، رقم ٥٠.

أبو هريرة (رضي الله عنه) ده فهرمویت: پیغه مبه ر (عليه السلام) فهرمویه تی: ((مَنْ سُلَّ عَنْ عِلْمٍ يَعْلَمُهُ فَكُتِبَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِلِحَامٍ مِنْ نَارٍ))^(۸۴).

واته: هه رکه سیکی پرسیری ده ربارهی زانستیکی شهرعی لی بکریت له کاتیکیدا ده یزانیته به لام شاریدیوه و بوی پوون نه کرده وه، نه وه له پوژی قیامه تدا لغاو ده کریت به لغاوی ناگرین.

۷ - خو شوبهاندن به بنی باوه پان و لاسایی کردنه وه یان: گه وره ترین موکار بق کردن و بلاو بوونه وهی بیدعه له نیتوان موسلماناندا بریتیه له خو شوبهاندن به بنی باوه پان و لاسایی کردنه وه یان، نه وهی به لکه بیت له سهر نه م خاله نه وه فهرموده یه یه که ابي واقد الليثي (رضي الله عنه) له پیغه مبه ره وه (عليه السلام) ده یگیریته وه، که ده فهرمویت: ((خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ إِلَى حُنَيْنَ، وَنَحْنُ حَدِيثُ عَهْدٍ بِكُفْرٍ، وَكَانُوا أَسْلَمُوا يَوْمَ الْفَتْحِ، قَالَ: فَمَرَرْنَا بِشَجَرَةٍ فَقُلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ، اجْعَلْ لَنَا ذَاتَ أَنْوَاطٍ كَمَا لَهُمْ ذَاتُ أَنْوَاطٍ؟ وَكَانَ لِلْكَفَّارِ سِدْرَةٌ يَعْكُفُونَ حَوْلَهَا، وَيُعْلِقُونَ بِهَا أَسْلِحَتَهُمْ يَدْعُوْنَ ذَاتَ أَنْوَاطٍ، فَلَمَّا قُلْنَا ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ ﷺ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ، قُلْتُمْ وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ كَمَا قَالَتْ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِمُوسَى: اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ))^(۸۵).

(أبو واقد) ده فهرمویت: له گه ال پیغه مبه ری خوادا (عليه السلام) ده رچوین بق غه زای حونه یان، له کاتیکیده که نیتمه نزیک بووین له بنی باوه پیه وه، چونکه

^(۸۴) الترمذی، فی کتاب العلم، باب ما جاء فی کتمان العلم، ۲۹/۵، برقم ۲۶۴۹، و أبو داود، فی العلم، باب کراهیه مع العلم، ۳۲۱/۳، برقم ۳۶۵۸، و ابن ماجه، فی المقدمة، باب من سئل عن علم فکتبه، ۹۸/۱، برقم ۲۶۶، و مسند أحمد، ۲/۲۶۳، ۳۰۵، و صححه الألبانی فی صحیح سنن الترمذی، ۲/۳۲۶، و صحیح سنن ابن ماجه، ۱/۴۹.

^(۸۵) أخرجه بلغة، أبو عاصم فی کتاب السنة، ۱/۳۷، برقم ۷۶، و حسن إسناده الألبانی فی ظلال الجنة فی تخريج السنة، المطبوع مع کتاب السنة، ۱/۳۷، و أخرجه الترمذی بنحوه، فی کتاب الفتن، باب ما جاء لتركبن سنن من كان قبلکم، ۴/۴۷۵، برقم ۲۱۸۰، و قال: هذا حديث حسن صحيح، و انظر: النهج السديد فی تخريج أحاديث تيسر

هه نديکمان تازە موسلمان بيووين پيش فەتحي شاري مەککە، ئەبى واقد دەفەر موويت: تپەريتین بە تەنیش داریکدا ووتمان: ئەبى پیغەمبەر (ﷺ) توش داریکمان بۆ دیاری بکە تا شمشیرۆ تیرو پمە کانمانی پی هەلواسین هەروەک چۆن هاوێل بریار دەران داریکیان داناو هە شمشیرۆ تیرو پمە کانمانی پیو هەلەدواسن باوەریان وایە پیروژە و سەریان دەخات (هاوێلانی بە پیزی پیغەمبەر (ﷺ) هەندیکیان وایان ووت باوەریان وابوو ئەگەر ئەو کارە بکە ئەو سەر دەکەون)، موشریکەکان داریکیان هەبوو لە دەوری دەمانەووە بە دەوریدا دەسوپانەووە و شمشیرۆ تیرو پمە کانمانی پیو هەلەدواسی پێیان دەوت: (ذات أنواط)، ئێبى واقد دەفەر موويت: کاتیک ئەو شتەمان بە پیغەمبەر (ﷺ) ووت، زۆر توپە بوو و فەر مووی: "الله أكبر" واتە: خوا لە هەموو کەس و شتیک گەورەترە، سویند بەو خواوەی کە گیانی منی بە دەستە شتیکتان ووت، هەر چۆن (بنو إسرائيل) شوین کە وتوانی پیغەمبەر موسی (ﷺ) بە موسایان (ﷺ) ووت: ﴿أَجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَجْهَلُونَ﴾ ئەبى موسی (ﷺ) پەرستراویکمان بۆ دابنێ هەرچۆن ئەوان (موشریکان) پەرستراویان هەبە، موسی (ﷺ) فەر مووی: بە پاستی ئێو گەلیکی نەزانن، پیغەمبەر (ﷺ) فەر مووی: بە پاستی ئێو شوینی مەنەج و پێبازی پیش خۆتان دەکەون (واتە: شوینی گاورو جوله کە دەکەون).

ئەم فەر موودەبە بەلگەبەکی پوون و ناشکرایە لەسەر ئەوێ کە خۆ لیکچواندن و شوین کە وێنى موشریکان وای لە گەلەکەبى پیغەمبەر موسی (ﷺ) کرد تا داوای ئەو کارە خراپەبى لى بکەن، وە هەر ئەوێش بوو وای لە هاوێلانی بە پیزی پیغەمبەر (ﷺ) کرد تا داوای لى بکەن داریکیان بۆ دابنیت و ئەوانیش بە پیروژە گەورەبى بزائن جگە لە خواى پەرورەدگار، کە زۆر بە داخەو زۆر بەی موسلمانانی ئەمڕۆ بەو شتووەبەن کە شوینی کافران کەتوون و لاساییان

دہکے نہ وہ لہ زور بہی کارہ بیدہ و تازہ دھینراو شیرکیہ کاندہ و ہکو: جہڑنہ کانی لہ دایک بوون و بیدہ و تازہ دھینراوہ کانی مردو، وہ خانو دروست کردن لہ سہر گورہ کان، موسلمانن خوشہ ویست ئہ وہی کہ گومانی تیا نیہ شوین کہ و تنی پنگاو مہ نہ جی گاورو جولہ کہ و بی باوہ پان دہر گایہ کہ لہ دہر گاکانی ہہ و او نارہ زو^(۸۶).

ئہ وہی زیاتر ئہ م باسہ مان بۆ پوون بکاتہ وہ ئہ و فہرمودہ یہ کہ اُوسعید الخدری بۆمان دہگیریتہ وہ لہ پیغہ مہری خواوہ (ﷺ) کہ فہرمویہ تی: ((لَتَبْعَنَّ سَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ: شِرّاً بَشِيراً، وَذَرِاعاً بَذَرِاعٍ، حَتَّى لَوْ دَخَلُوا فِي حَرِّ ضَبٍّ لَاتَبِعْتُمُوهُمْ، قَنَّا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى؟ قَالَ: فَمَنْ))^(۸۷).

واتہ: ئیوہ ئہی موسلمانان شوینن گہ لانی پیش خوتان دہکے ون: بست بہ بست و بال بہ بال، ہہ تا ئہ وان بچنہ ناو کونی بزَن مژوکہ وہ ئیوہ ش دہچنہ ناویہ وہو شوینیان دہکے ون، ووتمان: ئہی پیغہ مہری خوا (ﷺ) مہ بہ ستست گاورو جولہ کہ یہ کہ ئیمہ شوینیان دہکے ون، فہرموی: بہ لئی ئہی کیی تر ہ یہ. زانای پایہ بہ رز ئیمامی التّوہی (رہمہ تی خوائ لیبیت) دہ فہرمویت: السُّنن: پنگایہ، مہ بہ ست بہ: (الشَّيْرُ، وَالذَّرَاعُ، وَحَرُّ الضَّبِّ): نمونہ ہینانہ وہ یہ بہ وہی کہ موسلمانان زور بہ خیرایی شوینیان دہکے ون لہ سہر پیچی و تاواندا، نہ ک لہ بی باوہ پیدہ، بہ راستی لہ م فہرمودہ یہ دا موعجزہ یہ کی پوون و ناشکرای

^(۸۶) بروانہ: تسبیہ اولی الأضار إلى کمال الدین وما فی الدع من أخطار، للدکتر صالح السحیمی، ص ۱۴۷، ورسائل ودراسات فی الأهواء والافتراق والدع وموقف السلف مہا، للدکتر ناصر العقول، ۱۷۰/۲، وکتاب التوحید، للدکتر العلامة صالح الفورال ص ۸۷.

^(۸۷) متفق علیہ: الحارثی، کتاب الاعتصام بالکتاب والسنة، باب قول الہی ﷺ: ”لَتَبْعَنَّ سَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ“، ۱۹۱/۸، رقم ۷۳۲۰، و مسلم، کتاب العلم، باب اماع سَنَ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، ۲۰۵۴/۴، رقم

تېدايه سه بارهت به وهی که پیغه مبهەر (ﷺ) هه والی پېداوه که به پاستی له ناو
موسلماناندا رویداوه.

له مه وه بۆمان ده رده که ویت که بست به بست و بالّ به بالّ، هه تا ئه وان
بچه ناو کونی بزن مژکه وه ئیوهش ده چنه ناویه وه شوینیان ده که ون،
هینانه وهی نمونه یه کی به رچاوه له سه ر ئه وهی که موسلمانان هه ندیکیان شوینی
گاوارو جوله که ده که ون له هه موو ئه و کارانه ی که نه هیان لیّ کراوه، بۆیه
پیغه مبهەر (ﷺ) ئاگاداری کردینه ته وه له وهی که خۆمان لیّک نه چوینین به
که سانی جگه له موسلمانان، هه روه ک ده فه رمویت: ((بُعِثْتُ بِالسَّيْفِ نَيْنَ يَسْدِي
السَّاعَةَ حَتَّى يُعْبَدَ اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَحُجِّلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رُمْحِي. وَحُجِّلَ
الدَّلَّةُ وَالصَّغَارُ عَلَى مَنْ خَالَفَ أَمْرِي. وَمَنْ تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ))^(٨٨).

واته: من نیردراوم وه کو پیغه مبهرێک (ﷺ) له بهر دهستی قیامه تدا به
شمشیر (جیهاد بکه م له گه لّ بێ باوه پاندا) هه تا خوای په روه ردار به تاک و ته نها
بپه رستریّت و به هیچ شیوه یه ک هاوه لی بۆ بریار نه دریت (واته: تیّبکۆشم له گه لّ
موشریکاندا تا واز له دارو به ردو بیت په رستی بهینن و ته نها خوای په روه ردار به
تاک و ته نها بپه رستن)، وه پزقم له ژێر سیبهری ږمه که مدایه (واته: کاتی غه زا
ده که م ئه و ماله ی بێ باوه پان ده که ویته ژێر دهستم حه لاله بۆم)، وه سه رشوپی و
بجوکی بۆ ئه و که سه یه که به پیچه وانه ی فه رمانه کانی من ده جولیته وه، وه هه ر
موسلمانێک خوی لیّک بچوینیت به گه لیّک جگه له موسلمانان ئه وه وه کو ئه وان
وايه و له واته.

٨ - پشت به ستن به فه رمووده لاوازو هه لبه ستر او ده کان: یه کیّک له و هۆکارانه ی
که سه ر ده کیشتیت بۆ کردنی بیدعه و بلاو بوونه وهی پشت به ستن به فه رمووده

^(٨٨) أحمد في المسند، ٥٠/٢، ٩٢، وصحیح إسناده أحمد محمد شاكر في شرحه لمسند رقمه ٥١١٤،

٥١١٥، ٥٦٦٧، من حديث ابن عمر (رضي الله عنهما).

لاوازو هه لښه ستراوه کان، زور به ی هره زوری که سانی بیدعه چی پشت ده به ستن به و فرموده لاوازو بی هیزو درو یانه ی که هه لښه ستراون به دهم پیغه مبری خواو (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ)، نه و فرمودانه ی که زانیانی فرموده ناس و شاره ز له بواری گیرانه وهی فرموده دا پشتیان پی نابه ستن، به لام نه هلی بیدعه نه و فرموده راست و دروست و صه حیانه رت ده که نه وه و هری ناگرن نه گهر پیچه وانه ی نه و بیرو بۆ چوون و بیدعه یه بیت که له سرین، هر بویه به و هویه وه به هیلک چوون و خه ساره و مه ند بوون، ولا حول ولا قوة إلا بالله.

٩ - زیاده پوهی کردن له پله و پایه ی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) و پیاوچاگاندا: به راستی که وره ترین هوکاره بۆ ده رکه و تن و په ره سه ندنی بیدعه، به راستی هوکاری شهریک بریاردان بۆ خوی په روه ردگار هه مووی له م پیگایه وه بووه، چونکه خه لکی له دوی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) تا ده سه ده له سه ر بیرو باوه ریکی پاک و خوا به ته نها په رستی بوون، به لام دوی نه و ماوه یه خه لکی دلایان په یوه ست کرد به پیاوچاگانه وه (له پوهی هاوار بۆ کردن، باوه ری بوون به وهی که پیاوچاگان دوی مردنیان سودو زیانیان به ده سه وه ده توانن شیقای نه خوش بدن....)، وه زیاده په ویان تیا کردن تا وای لی هات په رستیانیان جگه له خوی په روه ردگار .

بویه خوی په روه ردگار پیغه مبه ران نوحی (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) نارد تا خه لکی بانگ بکات بۆ په رستی خوی په روه ردگار به تاک و ته نها واز هینان له په رستی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) و پیاوچاگان و دارو به رده کان، بویه پیغه مبه رانیس (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) کاتیک خوی په روه ردگار ناریدیانی به هه مان شیوه نه و بانگ وازه یان کرد^(٨٩)، وه زیاده پوهی کردن له پیاوچاگان جاری

واهیه ده بیته شیرک وه کو: زیاد پیز گرتن له پی شه و او پیاوچا کان و بهر ز کردنه وه یان زیاد له پله و پایه ی خویان تا وای لیدیت له کوتاییدا ده په رسترین، وه زیاده پره وی جاری واهیه له دیندا ده کریت: نه ویش به زیاده پره وی کردن له و شه رعی که خوی په روه ردگار دایناوه، یان ژور توند بوون له جی به جی کردنی شه رعدا، یان کافر کردنی موسلمانیک به ناحق، زیاده پره وی له پاستیدا بریتیه له: ده رچوون و به زاندنی سنور له بیرو باوه پو کرده وه کاند، نه ویش به ده برپینی سوپاسیکی زیاد بو شتیک، یان ژور سه رزه نشت کردنی شتیک به و پییه ی که شایسته یه تی^(۸)، بویه خوی په روه ردگار ناگاداری کردینه ته وه که زیاده پره وی نه که ین هتا له عبادت و په رستنیشدا، هه روه که په روه ردگار به نه هلی کیتابی فهرمووه: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ﴾ (النساء: ۱۷۱).

واته: نه ی نه هلی کیتاب (مه به ست پتیا ن گا وره کانن) زیاده پره وی مه که ن له دینه که تاندا (ووته یه ک، کرده وه یه ک زیاد مه که ن له دینه که تاندا که خوی په روه ردگار فهرمانی پی نه کردوون تا بیکه ن).

وه هه روه ها پیغه مبه ر (ص) ناگاداری کردینه ته وه که زیاده پره وی نه که ین، هه روه ک ابن عباس (رضی الله عنهما) له پیغه مبه ر وه (ص) بومان ده گیزیتته وه که فهرمویه تی: ((إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوَّ فِي الدِّينِ فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ السُّعْلُو فِي الدِّينِ))^(۹).

^(۸) بیرواته: إقتضاء الصراط المستقیم، لاس نیمه، ۲۸۹/۱.

^(۹) الساسنی، کتاب الماسک، باب التقاط احصى ۲۶۸/۵، واس ماحه، کتاب الماسک، باب قدر حصی الرمي ۱۰۰۸/۲، وأحمد ۳۴۷/۱، وصحیح إسناده شیخ الإسلام اس نیمه فی إقتضاء الصراط المستقیم ۲۸۹/۱.

واتہ: ناگادارتان ئەکەمەوہو ئەتان ترستیئم لە زیادەپەوی کردن و پۆچون لە دیندا بە شیۆەہیەکی ناشەرعی، چونکە قەومانێ پێش ئێوہ لەناو چوون بە زیادەپەوی کردن و پۆچون لە دیندا بە شیۆەہیەکی ناشەرعی و نادروست.

لەم فەرمودەہیەدا ئەوہمان بۆ دەرەکەوێت کە زیادەپەوی کردن لە دیندا گەورەترین ھۆکارە بۆ شەریک بێیاردان بۆ خوای پەرورەدگار و کردنی بیدعەو شوێن کەوتنی ھەواو ئارەزوو^(١٢)، ھەر لەبەر ترسناکی زیادەپەوی کردنە لە دیندا کە پێغەمبەر (ﷺ) ناگاداری کردوینەتەوہ تا زیاد لە سنور دەرئەچێن و زیادەپەو نہ بین لە پیاھەلدان بە پلەو پایەہی ھیچ کەسێکدا، ھەرەک فەرموویەتی: ((لَا تُطْرُوْنِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُ اللَّهِ، فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ))^(١٣).

واتہ: زیاد بەشان و شەو کەتندا ھەلمەدن و لە سنوری بەندایەتیەوہ دەرە مەکەن بۆ سنوری خواہیەتی و پەرستراویتی، ھەرەک چۆن گاورەکان زیادەپەویان کرد لە (عیسای کوری مریم) (ﷺ) ھەندیکیان ئەوہندە زیادەپەویان کرد تیایدا ووتیان خواہ، ھەندیکیان ئەلێن کوری خواہ وە بۆچونی تریشیان ھەہیە تێیدا، بۆہ پێغەمبەر (ﷺ) فەرموویەتی: من تەنھا بەندەہی خوا، بۆہ دەربارەہی من بێن و باوہرتان وابێت کە بەندەو پێغەمبەری خوا (ﷺ).

^{١٢} بېروانہ: بقتضاء الضراط المستفس، لاس تيميم، ٢٨٩، ١، والاعتصام سناضي، ٣٢٩-٣٣١، ورسالت ودراسات في الأهواء والبدع وموقف السلف منها، ليدكتور ناصر اعقل، ١٧١، ١٨٣، والعمو في اندس في حياة المسلمين المعاصرة، ليدكتور عبد الرحمن ابن معلا المويج، ص ٧٧-٨١، وحكمة في الدعوة إلى الله عبر وحل، لسعيد بن عبي [الكتاب]، ص ٣٧٥.

^{١٣} البخاري، كتاب الأيمان، باب قول الله تعالى: {وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ}، ١، ١٧١، رقم ٣٤٤٥.

موسلمانى خوشه ويست پیغمبرى خوا (ﷺ) به رامبر به خوى
 په روږدگار ته نها به نده و مړوځیکه وه کو سرجه مړوځه کانی تر، به لام به رامبر
 به نیمه پیغمبریکى (ﷺ) په وانه کراوه له لاین خوى په روږدگار وه که
 باوه پ پیڼون و شوینکه وتن و گوږپایه لى کردنى و پیش خستنى فرمانه کانی
 به سر فرمانى مړوځه کاند پ پیوست و واجبه و نیشانه ی باوه پردارى و گوږپایه لى
 کردنته بوى، وه باوه پ پیڼه بون و شوین نه که وتن و گوږپایه لى نه کردن و پیش
 خستنى فرمانى مړوځه کانی تر به سریدا نیشانه ی بى باوه پرى و نیمان لاوازیبه،
 بویه خوشه ويستى پیغمبر (ﷺ) به دهم نابیت به لکو به زیندو و کردنه وه
 سوننه و ریایزه که یه تی .

❁ باسى پینجه م: به شه کانی بیدعه

بیدعه چنډ به شیکى جوړاو جوړى هیه، فرمو و تړو پون کردنه وه نه
 به شانه به شیوه یه کی کورت و پوخت:

به شى یه که م: بیدعه ی حقیقى و بنه رتتى و بیدعه ی زیاد کراو:

۱ - بیدعه ی حقیقى و بنه رتتى (البدعة الحقیقیة والأصلية): نه ویش بریتیه له و
 بیدعه یه که نه له قورنانی پیروژ و نه له سوننه تی پیغمبرو (ﷺ) نه له
 ووتی یه کده نگى زانا یاندا به لگى له سر نییه، نه به شیوه یه کی گشتى وه نه
 به شیوه یه کی تفصیلی، هر بویه نه م کاره ناو نراوه بیدعه له بهر نه وه
 شتیکی تازه داهیتراوه له دیندا بى نه وه له پیشدا بوونى هه بوو بیت^(۱۱).

نمونه له سر نه م جوړه بیدعه یه، وه کو: عبادت کردن و نزیک بوونه وه
 له خوى په روږدگار به دور که وتن وه له خه لک و (موسلمانان) چوونه ناو
 نه شکه توو شاخه کان و وازهیتان له هه موو خوشیه کانی دنیا به گومانى نه وه

ئه م کارانه نزیک بوونه وهیه له خوای پهروهردگار، ئه وانه ی ئه م کارانه ده که ن
پهرستن و عبادته تیکیان داهیناوه له لایه ن خۆیان ه وه، وه خۆیان پیوه
په یوه ست کردوه بئ ئه وه ی خوای پهروهردگار هه رمانی پی خردبین^(۹۶)، وه
ههروه ها نمونه یه کی تر له سه ر ئه م جوړه بیدعه یه، وه کو: حه رام کردنی ئه و
شانه ی که خوای پهروهردگار حه لآلی کردوه گوایه وازیان لیبه یتریت عبادت
و په رسته بۆ خوای پهروهردگار^(۹۷)، وه جگه له م نمونه ش، بۆ زیاتر
شارزابوون پروانه^(۹۸).

۲ - بیدعه ی زیاد کراو (السعة الإصافیه) : ئه م بیدعه و زیاده کراوه دوو پوو یان

دوو به شی هه یه :

یه که م: کردنی ئه م بیدعه یه به لگه ی له سه ره بۆیه له م پوه وه نابیته بیدعه .
دووهم: کردنی ئه م بیدعه یه هه ی په یوه ندی نییه به به لگه که وه (به لکو وه کو
بیدعه ی حه قیقی و به نه په تی) وایه، واته : له پوه یه که وه سوننه ته له به ر ئه وه ی
به لگه ی له سه ره، به لآم له پوه یه کی تره وه ده بیته بیدعه له به ر ئه وه ی وه ستاوه
له به ر شوبه نه که به لگه، وه جیاوازی نیوانیان له پوه ی و اتاوه ئه وه یه : یه که م
له به نه په تدا به لگه ی له سه ره، به لآم له پوه ی چۆنیه تی و حاله ته کانیه وه به لگه ی
له سه ر نییه (له کاتیکدا پیویستی به به لگه هه یه بۆ ئه وه ی بکریت) ئه م بیدعه یه
زیاتر له عبادت و په رسته کاند ا پوه ده دات نه که له عادات و داب و
نه ریته کاند ا^(۹۹)

^(۹۶) پروانه. الإعتصام للشاطی ۳۷۰/۱، وفسیر القرآن اعظم، لاس کتیر، ۴، ۳۱۶، وفسیر الکرم الرحمن

فی فسیر کلام الماد، لاسعدی، ص ۷۸۲.

^(۹۷) پروانه. الإعتصام للشاطی، ۴۱۷/۱.

^(۹۸) پروانه: هه مان سه رچاوه، ۳۷۰-۴۴۵.

^(۹۹) پروانه: هه مان سه رچاوه، ۳۷۰-۴۴۵.

نمونه له سەر ئەم جوړه بیدعهیه: زیکره کانی دواى نوێژه فرهزه کان، یان کردنى زیکر له هەر کاتیڤدا به شیوه ی کۆپو کۆبونه وه، یان نیام به دهنگی بهرز دوعا بکات و نوێژ خوینانیش بلین: آمیر، زیکر و یادکرنى خواى پهروه ریدگار کارىکى سوننهت و زۆر خیره، به لام کردنى به و شیوه یه خیر نییه، به لگو بیدعهیه و پیچه وانه ی سوننهت ی پیغه مبه ره (صوبه) ^(٩٩)، وه له و بیدعانه تایبتهت کردنى پانزه ی مانگی شعبان به گرتنی پۆژوو، وه تایبتهت کردنى شه وه که ی به شه و نوێژ کردن، وه کردنى نوێژى (الرّعائب) له جومعه ی یه که می مانگى ره جه بدا، ئەم کارانه بیدعهیه کی خراپن، وه بیدعهیه کی زیادکرون، له بهر شه و ی نوێژ کردن و پۆژوو گرتن بنه پهرت تیاياندا شه رعیه و کارىکى زۆر زۆر چاک و خیره، به لام نه نجامدان و تایبتهت کردنى به کاتیکی دیارى کراو، یان تایبتهت کردنى به شوینىکی دیارى کراو، یان تایبتهت کردنى به شیوه یه کی دیارى کراو ده بیته بیدعه، چونکه نه به لگه ی قورئانى پیرۆزو نه سوننهت ی پیغه مبه رى (صوبه) له سەر نییه، بۆیه ئەم کارانه له بنه پهرت و خودی خویاندا کارىکى شه رعى و خیرن، به لام بیدعن به و پییه ی که به و شیوه یه ده کریت ^(١٠٠).

^(٩٩) بپوانه: الاعتصام للشاطي ٤٥٢/١، وتسه أولی الأنصار إلى کمال الدین وما فی الدّع من أخطار، للدککور صالح السحيمي، ص ٩٦.

^(١٠٠) بپوانه: أصول في الدّع والنس، للشيخ العدوي، ص ٣٠، وتسه أولی الأنصار إلى کمال الدین وما فی الدّع من أخطار، للسحيمي، ص ٩٦.

☉ بهشی دووم: بیدعه له رووی کردن و واز لی هیئانه وه

۱ - بیدعه له رووی کردنه وه: ده چیته ژیر پیناسه ی بیدعه وه که بریتیه له: (البدعة: طریقه فی الدین مَخْتَرَعَة، تُضَاهِي الشَّرْعِيَّةَ، يُقْصَدُ بِالسُّلُوكِ عَلَيْهَا الْمُبَالَغَةُ فِي التَّعْبُدِ لِلَّهِ سُبْحَانَهُ) ^(۱).

واته: بیدعه: نه و پیکا تازه داهینراوه یه که نه گهر ببینیت و سهیری بکیت له کاریکی دروست و شرعی ده چیت (که له بنه پره تیشدا وانیه) مه بهست به کردن و نه جامدانی نه و کاره زیاد عیبادهت کردنه بۆ خوای په روه ردگار.

نمونه له سه ر نه م جوړه: زیاد کرنی و ته یه ک یان کاریک که خو ی له شرعی خوای په روه ردگاردا نه بیئت، وه کو: که سییک پکاتییک زیاد بکات له نو یژدا، یان شتییک بینیته ناو دینه وه که خو ی نه و شته ی تیدا نه بیئت، یان عیباده تییک بکات به پیچه وانیه ی سوننه ت و هه لس و که وت و په و شتی پیغه مبه ر (مَبْرُور) بیئت، یان کاتییک تاییه ت بکات به عیباده تییک شرعی له کاتییکدا خوای په روه ردگار و پیغه مبه ر (مَبْرُور) تاییه تیان نه کردووه، وه ک تاییه ت کردنی پانزه ی مانگی شعبان به گرتنی پوژوو وه تاییه ت کردنی شه وه که ی به شه و نو یژ کردن.

۲ - بیدعه ی نه کردن و واز لی هیئان (البدعة التركية): نه م جوړه ش ده چیته ژیر گشتی پیناسه ی بیدعه له و پوه وه ی که (طریقه فی الدین مَخْتَرَعَة) پیکا یه کی تازه ی داهینراوه له دیندا، جاری واهیه واز هیئان و نه کردنی کاریک ده بیته بیدعه جا نه و کاره ی که وازی لی هیئراوه حه رام بیئت یان نا، بۆ نمونه: جاری واهیه کاریک حه لاله و دروسته بکریت له شه رعدا، به لام که سییک له سه ر خو ی حه رامی ده کات، یان به مه به سستییک وازی لی دینیت، نه و واز لی هیئانه یان نه وه تا له شه رعدا بایه خی پیدراوه، یان نا، نه گهر نه و کاره له شه رعدا بایه خی پیدراو بوو نه وه واز لی هیئانی هیچی تیدا نییه، له به ر نه وه ی واز هیئان له کاریک که

دروسته نه کړیت یان داوا کړاوه که نه کړیت، نه وه نه کړدن و واز لى هینانی هیچی
تیدا نییه، وه کو که سیک خوار دنی که سیک ناخوات له بهر نه وهی زیانی هیه به
لاشه ی یان عه قلی یان دینه که ی، یان هر شتیکی تر، بویه لیړه دا هیچ پښگریک
نییه له واز هینان له و شته حه لالانه، نه م واز هینانه ده که ریته وه به خو پاراستن
له و شتانه ی که زیانیان تیدایه.

بنچینه ی نه م کاره ده که ریته وه به فرموده که ی پیغه مبر (سیر) که
فرموده تی: ((يَا مَعْشَرَ النَّاسِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ النَّاءَ فَلْيَتَزَوَّجْ، فَإِنَّهُ أَعْزُّ لِلْبَصَرِ.
وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ، فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ))^(۱۲).

واته: نه ی کومه لی که نجان هر یه کیک له نیوه توانای هیه ژن بینیت
(توانای لاشه یی و مالی) با ژن بینیت، چونکه ژن هینان پاراستنی چاو و داوینى
تیدایه، وه هر که سیک توانای نییه ژن بینیت با به پښوو بیت چونکه پښوو
گرتن قه لغان و پاریزه ره بوی له تاوان.

وه دروسته که سیک واز له هندی شت بهینیت که له شرعدا هیچی تیانییه
له ترسی نه وهی نه که ویته کاریکه وه که شتی تیایه، نه م وه کو واز هینانه له و
کارانه ی که شوبه یان تیایه له ترسی که و تنه ناو حرامه وه، وه پاک پاگرتن و
دور بوونی دین و نه فسیان له شوبه کان.

به لام نه گره که سیک واز له و شتانه بینیت که له دیندا حه لالان، نه گره
نه کړدن و واز لى هینانه که ی وه کو پیشاندانی دینداری بیت، نه وه دروست نییه و
ده بیت بهیدعه، جا نه و شته ی که نایکات حه لال بیت یان فرمان پی کړاو بیت،
وه یان نه و شته له په رستن یان کړین و فروشتن یان داب و نه ریته کاندای بیت، جا

^(۱۲) متفق علیه من حدیث عبد الله بن مسعود رتق: البخاري، كتاب الصوم، باب الصوم لمن خاف عسى
نفسه العرقه، ۲/ ۲۸۰، رقم ۱۹۰۵، ومسلم، كتاب الكاح، باب استحباب الكاح من تافت نفسه إليه
وورحد مؤتته، ۲/ ۱۰۱۸، رقم ۱۴۰۰.

ئو نه کردنه به ووته یان به کرده وه یان به بیروباوه بیت، ئو که سه ی که ئه م
شتانه ناکات ئه گه راوه پی وایت به واز هیتان و نه کردنی ئو کارانه له خوی
به روه ردگار نزیك ده بیته وه ئه وه که سیکی بیدعه چیه به واز هیتانی له و کارانه .

به لگه شمان له سه ره ئه وه ی که واز هیتان و نه کردنی ئو شتانه وه کو دین
ده بیته بیدعه، به سه رهاتی ئه و سئ که سه یه که هاتن بۆ یه کێک له ماله کانی
پیغه مبه رو (سَیِّد) پرسیاریان له یه کێک له خیزانه کانی کرد سه بارهت به
عباده تی پیغه مبه ر (سَیِّد) ((فَلَمَّا أُخْبِرُوا بِهَا كَانَهُمْ تَقَالُوهَا، فَقَالُوا: أَيْنَ نَحْنُ مِنَ
النَّاسِ؟ وَقَدْ عَفَرَ اللَّهُ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ دَنْبِهِ وَمَا تَأَخَّرَ؟ فَقَالَ أَحَدُهُمْ: أَمَّا أَنَا فَأَصْلِي
اللَّيْلَ أُنَدَا، وَقَالَ الْآخَرُ: أَنَا أَصُومُ الدَّهْرَ فَلَا أَفْطِرُ، وَقَالَ الْآخَرُ: أَنَا أَعْتَرِلُ النِّسَاءَ وَلَا
أُتْرَوُجُ أُنَدَا، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، فَقَالَ: أَأَنْتُمْ الَّذِينَ قُلْتُمْ كَذَا وَكَذَا، أَمَّا وَاللَّهِ إِنِّي
لَأُخْشَاكُمْ لِلَّهِ وَأَتَّقَاكُمْ لَهُ، لَكِنِّي أَصُومُ وَأَفْطِرُ، وَأَصْلِي وَأَرْقُدُ، وَأُتْرَوُجُ، فَمَنْ رَغِبَ
عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي)) (۱۰۳).

واته: کاتیك هه والیان پیدرا ده رباره ی عیباده تی پیغه مبه ر (سَیِّد) به
که میان زانی، ئه وه بوو وتیان: ئیمه له کوێ و پیغه مبه ری خوا (سَیِّد) له کوێ؟
خوای به روه ردگار له هه موو تاوانه کانی سه ره تاو کۆتای پیغه مبه ر (سَیِّد) خوش
بووه، بۆیه یه کێکیان ووتی: من به رده وام شه وانه شه و نوێژ ده که م و هه رگیز
ناخه وم، دووه میان ووتی: من سال دوانزه ی مانگ به پۆژوو ده بم هه رگیز پۆژیکێ
نابیت به پۆژوو نه بم، سئ یه میان ووتی: من دوور ده که ومه وه له ژن و هه رگیز ژن
ناهیتم، کاتیك پیغه مبه ر (سَیِّد) هاته وه و خیزانه کانی ئه و کاره یان بۆ باس کرد
چوو ه سه ر مینه رو فه رموی: ئیوه ن ئه و که سانه ی که ئاوها و ئاوه اتان ووتبوو؟

۱۰۶ "متفق عليه من حديث أس بن مالك رحمه الله: البخاري، كتاب النكاح، باب الترغيب في النكاح،

۱۰۶/۱، ۱۴۲/۶، رقم ۵۰۶۳، ومستم، كتاب النكاح، باب استحباب النكاح لمن تافت نفسه إليه، ۱۰۲۰/۲،

ئاگادار بن و باش بزانن سویند به خوای په‌روه‌ردگار من له هه‌موتان زیاتر له خوای په‌روه‌ردگار ده‌ترسم له هه‌موشتان زیاتر عیباده‌تی بۆ ده‌که‌م و خۆم له سزای ده‌پاریزم، به‌لام من به پۆڅوو ده‌بم وه پۆژی واش هه‌یه به پۆڅوو نابم (پۆڅووی سوننه‌ت نه‌ک فهرز)، وه شه‌وان شه‌ونوێژ ده‌که‌م و ده‌ش خه‌وم، وه ژنیش دینم، بۆیه ئاگادارین ئه‌ی موسلمانان هه‌ر که‌سیک واز له سوننه‌تی من بپێتیت و چه‌زی لی نه‌کات ئه‌وه له من نییه (له‌و کاره‌دا).

مه‌به‌ست به (سُنَّی) پێگه‌و پێبازی من، جگه له فهرزه‌کان، وه (مَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّی) مه‌به‌ست پێی: پشت هه‌لکردنه له سوننه‌تی من و پووکردنه شتی تر، بۆیه مه‌به‌ست به فهرموده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) ئه‌وه‌یه: هه‌ر که‌سیک واز له مه‌نه‌ج و پێبازی من به‌پێتیت و جگه له مه‌نه‌ج و پێبازی من بگرته‌به‌ر ئه‌وه له من نییه (له پێگه‌و پێبازی من لایداوه) ^(١٠٤).

موسلمانێ خۆشه‌ویست و سوننه‌ت له دلا شیرین ئه‌وه‌ی که‌باسکرا ئه‌وه‌مان بۆ پوون بووه‌وه، بیدعه دوو به‌شه: بیدعه‌یه‌ک له پووی زیاد کردنه‌وه، بیدعه‌یه‌ک له پووی واز لی هی‌تان و نه‌کردنه‌وه، هه‌روه‌ک بۆمان پوون ده‌بێته‌وه که سوننه‌تیش دوو به‌شه: سوننه‌ت له پووی کردنی کارێکه‌وه، سوننه‌تیک له پووی واز لی هی‌تان و نه‌کردنه‌وه، سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هه‌رچۆن به کردنی کارێکی سوننه‌ت ده‌بێت، به‌هه‌مان شیوه نه‌کردن و وازلی هی‌تانی هه‌ندی کار خۆی له خۆیدا سوننه‌ته، بۆیه خوای په‌روه‌ردگار چۆن به پێویستی داناوه له‌سه‌رمان که شوینی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بکه‌وین له‌و کارانه‌ی که نزیکمان ده‌کاته‌وه له خوای په‌روه‌ردگار "ئه‌گه‌ر له‌و کارانه نه‌بێت که ته‌نها تایبه‌ته به پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)" به هه‌مان شیوه خوای په‌روه‌ردگار فره‌مانی پێی کردوین و له‌سه‌ری پێویست کردوین که شوینی بکه‌وین، ئه‌ویش به واز هی‌تان و نه‌کردنی هه‌ندی کار، بۆیه

واز ھینان و نہ کردنی ھندی کار خوئی له خویدا دہ بیٹہ سونھت، وہ کردنی ھندی کار دہ بیٹہ سونھت، بویہ موسلمانن خوشه ویست باش بزانہ و ناگاداریہ چوں نیمہ ناتوانین له خوائ پەروردگار نزیک ببینہ وہ به واز ھینان و نہ کردنی نه و کارہ چاکانہی که پیغمبر (ﷺ) کردویانیتی، به ھمان شیوہ ناتوانین له خوائ پەروردگار نزیک ببینہ وہ به کردنی نه و کارانہی که پیغمبر (ﷺ) نہ یانی کردوہ (کردنی بیدعہ)، بویہ نه و موسلمانن که شتیک دہکات و پیغمبر (ﷺ) نہی کردوہ، وھکو نه و موسلمانن وایہ که واز له و شتانه دینیت که پیغمبر (ﷺ) کردویانیتی، یه کسانن بی هیچ جیاوازیہک^(۱۰۰).

❁ بەشی سێیەم: بیدعە ووتەیی بیروباوەری، وە بیدعە ی کرداری

۱ - بیدعە ووتەیی بیروباوەری: وھکو ووتە و بیروباوەری جھمیە و معتزلە و رافضە و سەر جەم گروپە گومراو سەر لیشیواوھکان، وە بیدعە ی گروپە تازە دەرکەوتووھکانی وھک (القادیانیە، والبهائية)، وە سەر جەم گروپە بیروباوەر خرابەکانی وھکو: (إسماعيلية، والصيرية، والبربر، والرافضة) وە جگە له وانیش.

۲ - بیدعە ی کرداری، ئەویش چەند جۆرێکی

۱ - بیدعە کردن له بنەرەتی پەرستندا، وھکو داهینانی پەرستنیك که هیچ بنەرەتیکی نییه له شەرعدا، وھکو داهینانی نوێژنیک که شەرعی نییه، یان پۆژوو گرتنیک که هیچ بنەرەتیکی نییه له شەرعدا، وە داهینانی بۆنە و جەژنیک که له

^(۱۰۰) «بروانه: الإعتصام لشناطي، ۵۷/۱-۶۰، و ۴۷۹، ۴۸۵، ۴۹۸، والأمر بالإتباع والسعي عن الإلتداع= لحلال الدين السيوطي، ص ۲۰۵، وأصول في البدع، لشيخ محمد أحمد العدوي، ص ۷۰، وحقيقة البدعة وأحكامها، سعيد بن ناصر العامدي، ۲- ۳۷-۵۸، وتسمية أولي الأضمار إلى كمال الدس وما في البدع من أضرار، للدكتور صالح السحيمي ص ۹۷، وعدم أصول البدع للشيخ عفي بن حسن الأثري، ص ۱۰۷، وتحذير المفسرين عن الإلتداع والبدع في الدين، لشيخ أحمد بن حجر آل بوضامي، ص ۸۳.

ئیسلامدا نه بیّت، وه کردنی یادی له دایک بوون که له بنه پهدا شهرعی نییه به لکو داب و نه ریتی گا وره کانه.

۲ - زیاده کردن له عیباده تیکی شهرعیدا، وه کو زیاد کردنی پکاتیك له نویژی نیوه پۆ یان عه سردا.

۳ - بیدعه و زیاد کردن له شیوازی نه نجامدانی عیباده تیکی شهرعیدا، وه کو کردنی عیباده تیك به شیوازیکی ناشهرعی، یان وه کو کردنی زیکره کانی دواى نویژه فره زه کان به دهنگی به رزو به جه ماعهت، یان قورس کردنی عیبادهت له سهر خۆت به پادهیهك که له سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) ده ر بچیت.

۴ - تاییهت کردنی کاتیك به کردنی عیباده تیك که شهرع دیاری نه کردووه ده بیته بیدعه، وه کو تاییهت کردنی نیوه ی مانگی شَعَاد به گرتنی پۆژوو، یان تاییهت کردنی شه وه که ی به کردنی شه و نویژ، هه ر چهنده پۆژوو گرتن و شه و نویژ کردن دوو عیباده تی زۆر خیرن، به لام تاییهت کردنیان به کاتیك که شهرع دیاری نه کردووه ده بیته بیدعه و پیویستی به به لگه هه یه^(۱۰۶).

^(۱۰۶) بپوانه: مجموع فتاوی شیح الإسلام اس تیمیه، ۳۴۶/۱۸، ۳۵-۴۱۴، و کتاب التوحید للعلامه الدكتور صالح الفوزان، ص ۸۱-۸۲، ومحة الدعوة، العدد ۱۱۳۹، ۹ رمضان، ۱۴۰۸، مقال الدكتور صالح الفوزان في أنواع البدع، وتسيه أولي الأنصار إلى كمال اندس وما في البدع من أخطار، للدكتور صالح السحيمي، ص ۱۰۰.

❁ باسی شه شه م: حوکی بیدعه له دیندا

موسلمانن خۆشه ویست نه وهی که گومانی تیدا نییه نه وهیه که هه موو بیدعه و تازه داهینراویک له دیندا هه راهه و سه رلیشیواوییه، له بهر فهرموده که ی پیغه مبه ر (ﷺ) که فهرموویه تی: ((وَيَاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ))^(۱۰۷).

واته: ناگادارتان ده که مه وه له کاره تازه داهینراوه کان (له دیندا)، بی گومان هه موو تازه داهینراویک بیدعه یه، وه هه موو بیدعه و تازه و داهینراویک له دیندا گومرای و سه رلیشیواوییه.

هه روه ها پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: ((مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ))^(۱۰۸).

واته: هه رکه سیك کاریک دابهینیت و فهرمانی نییه ی له سه ر نه بیته به زیاد کردنی نه و کاره نه وه به سه ریدا ده دریته وه و لئی وه رناگیریت. وه له گیرانه وه یه کی تر دا که نیامی مسلم گیراویتی وه، پیغه مبه ر (ﷺ) فهرموویه تی: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))^(۱۰۹).

واته: هه رکه سیك کاریک بکات (عیباده تیک) فهرمانی نییه ی له سه ر نه بیته بقو کردنی، نه وه نه و کاره کاریکه وه رناگیریت به لکو ده دریته وه به سه ر خاوه نه که یدا.

موسلمانن خۆشه ویست نه م دوو فهرموده پیروزه ی پیغه مبه ر (ﷺ) به لگن له سه ر نه وهی که شتیکی تازه داهینراو له م دیندا ده بیته بیدعه، وه هه موو

^(۱۰۷) أبو داود، ۲۰۱/۴، رقم ۴۶۰۷، والترمذي، ۴۴/۵، رقم ۲۶۷۶، وصححه العلامة الألباني في "صحيح الجامع الصغير" ۲۵۴۹.

^(۱۰۸) إرواد البحاري ۲۲۲/۳، رقم ۲۶۹۷، ومسلم، ۳/۳۴۴، رقم ۱۷۱۸.

^(۱۰۹) متفق عليه: البحاري، ۲۲۲/۳، رقم ۲۶۹۷، ومسلم، ۳/۱۳۴۳، رقم ۱۷۱۸.

بيدعه و کاریکي تازه داهینراو حرامه و سه رلیشیواوییه و وهرنه گیراوه، بویه هه موو کاریک که پیی بووتریت بیدعه له عیاده ته کاندای حرامه، به لام حرامیش پله ی هه یه له پووی تاوانه وه، نه ویش به پیی نه و بیدعه یه ی که ده کریت:

* بیدعه ی واهیه کوفره، وه کو: سورانه وه به ده وری گۆره کاندای به مه به سستی نزیک بوونه وه لییان، یان سه ربیرین و نه زر کردن بویان، یان پارانه وه له مردووه کان و داوای کۆمه ک و یارمه تی کردن لییان، یان وه کو: بیدعه ی جهمیة و معتزلة و رافضة) کان.

* بیدعه ی واهیه هۆکاره و سه ر ده کیشیت بۆ کوفر، وه کو: دروست کردنی خانوو به سه ر گۆره کانه وه، وه نویتژ کردن و پارانه وه له سه ریان.

* بیدعه ی واهیه له جۆری تاوانه کانه، وه کو: بیدعه ی ژن نه هیتان و مانه وه به گهنجی، یان پۆژوو گرتن و وه ستان له بهر خۆر گوایه تا ماندوو بیت خیری زیاتره، یان خۆ خه ساندن به مه به سستی نه مانی شه هوه ت، وه جگه له مانه ش^(۱۱۰).

نیمامی الشاطی (پهحه تی خوی لیبت) باسی نه وه ی کردوو که تاوانی نه و که سانه ی بیدعه ده که ن له یه ک ناستدانین، به لکو به چه ند پله یه کی جیاوازه، جیاوازی نه و تاوانه ش له چه ند پوویه که وه یه، به م شیوه یه ی لای خواره وه:

۱ - له و پوه وه ی که بیدعه چیه که بانگه شه ی ئیجتیهاد ده کات یان که سیکی شوین که وتوو.

۲ - له و پوه وه ی که بیدعه که له شته پتویسته کاندای ده کریت وه کو: دین، نهفس، عقل، مال، وه جگه له مانه ش.

۳ - له و پوه وه ی که بیدعه چیه که ئایا به شاراوهی ده یكات یان به ئاشکرا ده یكات؟

۴ - له و پوهه‌وهی که بیدعه‌چییه که ده‌عه‌وهی بۆ ده‌کات و خه‌لکی بۆ لا بانگ ده‌کات، یان نا؟

۵ - له و پوهه‌وهی ئایا بیدعه‌چییه که ده‌رچوه له نه‌هلی سوننه یان نا؟

۶ - له و پوهه‌وهی بیدعه که حه‌قیقه یان زیاد کراوه.

۷ - له و پوهه‌وهی ئایا بیدعه که پوون و ئاشکرایه یان ئالۆزه؟

۸ - له و پوهه‌وهی ئایا کردنی ئه‌و بیدعه‌یه کوفره یان نا؟

۹ - له و پوهه‌وهی ئایا بیدعه‌چییه که سوره له‌سه‌ر کردنی ئه‌و بیدعه‌یه به

به‌رده‌وامی، یان به‌رده‌وام نییه به‌لکو له به‌ر هۆیه‌ک ده‌یکات و دوا‌یی وازی لیدینیت؟

ئیمامی الشافعی (رحمته‌ی خ‌وای لیبت) ئه‌وه‌ی پوون کردۆته‌وه که بیدعه له یه‌ک ئاستدا نین له پووی تاوانه‌وه به‌لکو جیاوازه‌وه به‌پیتی بیدعه که حوکم ده‌دریت به‌سه‌ریدا^(۱۱۱)، وه ئه‌وه‌شی پوون کردۆته‌وه که بیدعه چه‌ند پله‌یه‌کی هه‌یه، هه‌یانه حه‌رامه‌وه هه‌یانه مکروه^(۱۱۲)، به‌لام وه‌سف کردنی بیدعه به‌سه‌رلیشیواوی هه‌موو جووره‌کانی ده‌گریته‌وه^(۱۱۳).

بۆیه بیدعه به‌ پیتی جیاوازی تاوانیان دابه‌ش ده‌بیت بۆ سێ به‌ش:

۱ - بیدعه‌ی واهیه کوفری پوون و ئاشکرایه^(۱۱۴).

۲ - بیدعه‌ی واهیه له پیزی تاوانه گه‌وره‌کانه^(۱۱۵).

^۱ "پروانه. الاعتصام لشناسی، ۲۱۶، ۱ - ۲۲۴، و ۵۱۵/۲ - ۵۵۹.

^۲ "ئهم دابه‌ش کردنه، دابه‌ش کردنیکی هه‌له‌یه. چونکه هه‌یج بیدعه‌یه‌کی (مکروه) نییه له شه‌ردا به‌و مانایه‌ی که نه‌گه‌ر نه‌یکه‌یت خیرت بگات و نه‌گه‌ر بیکه‌یت تاوانت ناگات، به‌لکو بیدعه هه‌مووی گومراییه (وکل بدعة ضلالة).

^۳ "پروانه. الاعتصام لشناسی، ۵۳۰، ۲.

^۴ "پروانه: هه‌مان سه‌رچاوه، ۵۱۶، ۲.

^۵ "پروانه: هه‌مان سه‌رچاوه، ۵۱۷، ۲ و ۵۴۳، ۲ - ۵۵۰.

- ۳ - بیدعی واهیه تاوانیکه له تاوانه بچوکه کان^(۱۱۶)، وه بیدعی بچوک چەند مەرجیکى ههیه بۆ ئه وهى له جوړى تاوانه بچوکه کان بێت، که ئه مانه ن:
- ۱ - نابیت بهردهوام بێت له سه رکردنى، ئه گەر بهردهوام بێت له سه رکردنى ئه وه ده بێته تاوانى گه وړه.
- ۲ - ده عوه و بانگه وازى بۆ نه کات، ئه گەر ده عوهى بۆ پکات ده بێته بیدعی و تاوانى گه وړه، چونکه خه لکى ده یکن و ژۆر کارى پى ده کړیت.
- ۳ - له ناو کۆمه ل و قه له باغى موسلماناندا نه یکات، وه له وشوینانه دا نه یکات که سوننه تى تیدا ده کړیت.
- ۴ - ئه و بیدعی به بچوک و بى پیز سه یر نه کات، چونکه ئه وه سوکایه تى کردنه پى، وه سوکایه تى کردن به تاوان گه وړه تره له تاوان^(۱۱۷).
- ناوى سه رلیشیاوى به سه ر هه رسى به شه که دا داده برپیت، له بهر ئه وهى پیغه مبه ر (ﷺ) هه موو جوړه بیدعی که به سه ر لیشیاوى ناو بر دووه، ئه ویش بیدعی پى له دین ده رچوون و بیدعی پى تاوان بار بوون ده گړته وه جا تاوانه که گه وړه بېت یان بچوک^(۱۱۸).
- هه ندیک له زانا کان بیدعی دابه ش ده کەن به سه ر پینچ حوکمه شه رعیه که دا، بۆیه ده لێن: بیدعی هه یه کردنى واجبه، بیدعی هه یه کردنى حه رامه، بیدعی واهیه کردنى سوننه ته، هه یانه کردنى مکروه، هه یانه مباح.
- ئهم دابه ش کردنه پینچه وانه ی فه رمووده که ی پیغه مبه ره (ﷺ) که ده فه رموویت: ((فإن كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة))^(۱۱۹).

^(۱۱۶) بپروانه: الاعتصام للنساطي، ۵۱۷/۲ و ۵۳۹/۲، ۵۴۳ - ۵۵۰.

^(۱۱۷) بۆ زیاتر شاره زا بوون له شه رى ئهم مه رجان، بپروانه: الاعتصام للنساطي، ۵۵۱/۲ - ۵۵۹.

^(۱۱۸) بپروانه: الاعتصام للنساطي، ۵۱۶/۲.

^(۱۱۹) ارواد أبو داود، ۲۰۱، ۴، برقه ۴۶۰۷، والترمدی، ۴۴، ۵، برقه ۲۶۷۶.

وه ئیمامی الشاطی (رحمه تری خوی لیبیت) پاش ئه وه ی باسی ئه م دابه ش کردنه و خاوه نه کانیان ده کات و بهر په رچیان ده داته وه، ده فهرمویت:

(وه لام بۆ ئه م بوجوونه ئه وه یه: ئه م دابه ش کردنه کاریکی داهینراوه و هیچ به لگه یه کی شهرعی له سهر نییه، به لکو هر خوی له خۆیدا په تکراره یه، له بهر ئه وه ی بیدعه له بنه رته دا به لگه ی له سهر نییه: نه له ده قه کانی قورئانی پیروژ و نه له سوننه ت و نه له بنه ماکانیان، چونکه نه گهر به لگه له سهر واجبیتی یان سوننه تیتی یان حه لالیتی کاریک ه بیته ئه وه نابیته بیدعه، به لکو کردنی ئه و کاره نه چیته ئه و ژیر کارانه ی که فهرمانی پی کراوه یان تیایدا سهر پشکی بۆ کردنی، بۆیه کۆ کردنه وه ی ئه و کارا هه بیتیه بیدعه یه له کاتیکدا به لگه له سهر واجبیتی یان سوننه ته تیتی یان حه لالیتی هه بیته کۆ کردنه وه ی دوو شتی زۆر دژ به یه کن)^(۱۲۰).

❁ **باسی جه وته م: جوړه کانی نه و بیدعانه ی که له سهر گۆره کان ده کرین:**

جوړی یه که م: که سانیک سهر دانی گۆره کان ده که ن بۆ داوا کردنی پیوستیه کانیان له مردووه کان، نه و کاره هاوشیوه ی کاری بت په رسته کانه، هه روه ک خوی په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا﴾ (۶) **أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا** (۷) ﴿

(الاسراء: ۵۶-۵۷).

واته: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) به و موشریکانه بلئ: که جگه له خوی په روه ردگار نه په رستن و گومانتان وایه جگه له خوی په روه ردگار وه لامتان نه داته وه بی گومان بن که به هیچ شیوه یه ک نه و په رستراوانه ناتوانن ناخوشتی و

نارپه‌حەتیتان به سەر لابه‌رن و بیده‌ن به سەر کهسانیکی تردا، ده‌ی که‌واته ته‌ن‌ها
خوای په‌روه‌ردگار توانای به‌سەر هه‌موو کاریکدا هه‌یه .

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ
وَيَحْذَرُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا﴾ (الإسراء: ۵۷)

واته: ئە‌ی هاو‌ەل‌ ب‌ریارده‌ران ئە‌وانه‌ی که ئێ‌وه جگه‌ له‌خوای په‌روه‌ردگار
لێ‌یان ده‌پا‌ڕێنه‌وه و ئە‌یان په‌رستن، ئە‌وان خۆیان باوه‌ریان هه‌تاوه‌و خۆیان به
به‌نده‌و بێ‌ ده‌سه‌لات ده‌زانن به‌رامبه‌ر به‌خوای په‌روه‌ردگار، وه ئە‌یانه‌وێت له‌
خوای په‌روه‌ردگار نزیک ببه‌وه به‌ باوه‌ره‌تێ‌نان و کردنی کرده‌وه‌ی چاکه‌، وه
ئومێ‌دی‌ان به‌په‌حم و به‌زه‌یی خوای په‌روه‌ردگار هه‌یه و له‌ سزاشی ئە‌ترسن، ئە‌ی
پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌پاستی سزای په‌روه‌ردگار مه‌ترسی لێ‌کراوه .

بۆ‌یه هه‌رکه‌سی‌ک بپا‌ڕێته‌وه‌و داوا بکات له‌ پێ‌غه‌مبه‌رێ‌ک (ﷺ) یان پیاو
چاکێ‌ک، یان جو‌رێ‌ک له‌ ده‌سه‌لاتی خوايه‌تیا‌ن تیدا بگێ‌ڕێت، ئە‌وه ئە‌م ئایه‌ته
ده‌یگێ‌رتنه‌وه، ئایه‌تی‌کی گشتی یه‌ بۆ هه‌موو ئە‌و که‌سانه‌ی که له‌ جگه‌ له‌ خوای
په‌روه‌ردگار ده‌پا‌ڕێنه‌وه، له‌ کاتی‌کدا ئە‌و هاوار بۆ‌کراوانه‌ خۆیان سه‌رقا‌لی پا‌زی
کردنی خوای په‌روه‌ردگا‌رن، وه ئومێ‌دی‌ان به‌ په‌حمی خوای په‌روه‌ردگا‌ره‌و له
سزاشی ده‌ترسن، بۆ‌یه هه‌رکه‌سی‌ک بپا‌ڕێته‌وه‌و داوا بکات له‌ مردوویه‌ک یان
که‌سی‌کی نادیا‌ری، وه‌ک: پێ‌غه‌مبه‌ران (عليهم الص‌لاة والسلام) و پیاو چاکان، جا ئە‌و
داوا کردنه‌ به‌ده‌م (وه‌ک ب‌لێ‌ت: ئە‌ی پێ‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) یان فلان که‌س به‌ هانامه‌وه
وه‌ره‌و فریا‌م بکه‌وه، یان جگه‌ له‌مانه‌...) ئە‌وه گه‌وره‌ترین تاوانی کردووه‌،
ئه‌ویش ئە‌و شپ‌رکه‌یه‌ که به‌ هه‌چ شێ‌وه‌یه‌ک خوای په‌روه‌ردگار لێ‌ی خۆش نابێ‌ت
مه‌گه‌ر به‌ ته‌وبه‌ کردن، هه‌رکه‌سی‌ک زیاده‌په‌وی بکات له‌ پێ‌غه‌مبه‌رێ‌ک (ﷺ)، یان
پیاو چاکێ‌ک، وه جو‌رێ‌ک له‌ جو‌ره‌کانی عیبا‌ده‌تیا‌ن تیدا بگێ‌ڕێت، بۆ‌ نموونه‌ ب‌لێ‌ت:

ئە سەدەم ئە ی گەورەم شیخ سەرم کەوینە، یان یارمەتیم بده، یان هیژوو توانام بده، یان بە هانامەوہ بیت، یان بلیت پرزم بده، یان بلیت: من لە ژێرسایە و چاودێری تۆدام، وە جگە لەم وتانەش کە هەموویان شیرک و سەرلێشێواوین، ئەو کەسە ی دەیکات داوای لی دەکریت تەو بە بکات، ئەگەر تەو بە ی کرد ئەو وازی لێدەهێنریت، ئەگەر تەو بە ی نەکرد دەکوژریت لە لایەن کاربە دەستی موسلمانانەو، لە بەر ئەو ی خۆی پەرورەدگار پیغمبەرانی (علیهم الصلاۃ والسلام) ناردوو و کتیبە کانی دابەزاندوو، بۆ ئەو ی بە تەنھا بپەرستیت و هیچ شتێک نەکریت بە هاو ئەلی.

جوړی دووهم: کە سیک کاتیک زیارەت و سەردانی گۆرپەکان ئەکات مەبەستی پیتی پارانەوہیە لە خۆی گەورە بە مردووەکان، ئەم کارە بیدعیە و داھێنراوہ لە ئیسلامدا، بە لām وەکو خالی پیشوونیە تا بگاتە رادە ی شیرکی گەورە، زۆری ئەوانە ی تەوہ سول دەکەن بە پیغمبەرانی (علیهم الصلاۃ والسلام) و پیاو چاکان دەلێن: نزیک دەبمەوہ لە تۆ ئە ی خۆی پەرورەدگار بە پیغمبەرە کەت (ﷺ) یان پیغمبەرانت (علیهم الصلاۃ والسلام) یان فریشتە کانت یان بە ندە پیاو چاکە کانت، یان بە حەقی فلانە شیخ، یان دەلێن: خوا یە لیت نزیک دەبمەوہ بە حورمەت و پێزی فلانە شیخ، یان خوا یە لیت نزیک دەبمەوہ بە قەلەم و (لوح المحفوظ)، یان جگە لەو شانە کە لە پارانەوہ کانیاندا دەلێن، کە هەر هەمووی بیدعیە و کاریکی تازە داھێنراوی خراپ، بە لām ئەو ی کە لە سوننەتدا هاتووہ نزیک بوونەوہ لە خۆی پەرورەدگار بە ناو و سیفاتە جوانە کانی دەبیت، یان بە کردنی کردەوہ چاکەکان دەبیت، هەر وە ک لە صەحیحی بوخاری و موسلیما بە سەر هاتی ئەو سی کەسە ی کە چوونە ئە شکەوتە کەوہ هاتووہ، وە هەر وە ها موسلمان دەتوانیت بە دوعای موسلمانێکی زیندووی حازر تەوہ سول بکات و لە خۆی پەرورەدگار نزیک ببیتەوہ.

جُورِ سَيِّئِهِم: هر كه سيّك گومانی و ابیت پارانوه له لای گۆرهكان گیرایه و له لām دراوهیه، یان بلیت پارانوه له لای گۆرهكان باشتیه وهك پارانوه له مزگهوتهكاندا، نهو كار به یهكدهنگی زانایان كاریك و گومانیکێ خراپه بهی بیوونی خیلاف له نیتوانیاندا كه كاریكێ بیدعه و خراپه، كاریكه نه خوای پهروهردگار به شهرعی داناهه، وه نه پیغه مبه ره كه شی (ﷺ)، وه هیچ یه كێك له هاوه لانی پیغه مبه ر (ﷺ)، وه شوین كه وتوانیان وه زانایان و پیشه وای دین ئهم كارهیان نه كردوه، بی گومان هاوه لانی پیغه مبه ر (ﷺ) چه ندین جار تووشی ووشكه سالی و ناخوشی و ناره حه تی ده بیون هیچ كاتێك نه ده چوونه سه ر گۆره كه ی و بپارینه وه، به لكو ئیمامی عومه ر (ﷺ) داوای له ئیمامی عباسی (ﷺ) مامی پیغه مبه ر (ﷺ) ده كرد تا دوعای باران بارینیان بۆ بكات، هر بۆیه سه له ف و پیاو چاكانی پیشین نه می و پێگریان كردوه له پارانوه له لای گۆره كان، هه روهك جارێك یان علي كورپی حسین (رضی الله عنه) پیاوێكی بینی له كوێكێكه وه ده چووه لای گۆره كه ی پیغه مبه ر (ﷺ) ده پاریه وه، ئه ویش فره موی: ئایا فره موده یه كت پێ بلیم كه له باوكمه وه (ئیمامی عسی) بیستومه و ئه ویش له پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) بیستویه تی كه فره مویه تی: ((لَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيْدًا، وَلَا تَجْعَلُوا يَوْمَكُمْ قُبُورًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ وَسَلِّمُوا، حَيْثُمَا كُنْتُمْ فَسَتَبْلَغُنِي سَلَامُكُمْ وَصَلَاتُكُمْ))^(۱۳).

واته: گۆره كه م مه كن به جه ژنگا، وه ماله كانتان مه كن به گۆرستان (كردی ماله كان به گۆر نه وه یه: قورئانی تیدا نه خویندریت و نوێژه سوننه ته كانی تیدا نه كریت) وه سه لاواتم له سه ر بلین چونكه سه لاواته كانتان پیم نه گات له هه ر كوێیه ك بن، چونكه خوای پهروهردگار كۆمه له مه لانیكه یه كی هه یه به رده وام

^(۱۳) رواه إسماعيل القاضي في كتاب فصل الصلاة على النبي ﷺ، ص ۳۴، وصححه الألباني في نفس المرجع وله طرق وروايات ذكرها في كتابه تحذير الساجد من اتحاد القبور مساجد، ص ۱۴۰.

ئه سوڤینه وه سه لات و سه لامی ئه و که سانه م پی ئه گه یه نن له ئوممه ته که م که سه لام لی ئه که ن.

موسلمانان خۆشه و یست ئه وه ی به لگه بیت له م فه رموده یه دا ئه وه یه: ئه گه ر
گۆڤی پیغه مبه ر (ﷺ) که پیروترین گۆره له سه ر پووی زه ویدا نه می و پیگری
لیکراییت که نه کریته جه ژنگا، ئه وه گۆڤی که سانی تر "هه ر که سانیك بن" زۆر له
پیش تره تا پیگری لیبکریت و نه کریته جه ژنگا (واته: زۆر پوویان تیبکریت و زۆر
سه ردانیان بکریت) (۱۲۲).

وه أبو هريرة (رضی الله عنه) ده فه رموویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمویه تی: ((لَا تَجْعَلُوا
يُوتُكُمْ قُبُورًا، وَلَا تَجْعَلُوا قَبْرِ عِيْدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَلُغُنِي حَيْثُ
كُنْتُ)) (۱۲۳).

واته: ماله کانتان مه که ن به گۆڤستان (کردنی ماله کان به گۆڤ ئه وه یه:
قورنانی تیدا نه خوینریت و نوێژه سوننه ته کانی تیدا نه کریت) وه گۆڤه که م
مه که ن به جه ژنگا، وه سه لاواتم له سه ر بلین چونکه سه لاواته کانتان پیم ئه گات
له هه ر کوێیه ک بن.

(۱۲۲) بیروانه: الدرر السیة فی الأخوة المحبة لعد الرحمن س فاسم ۱۶۵/۶-۱۷۴.

(۱۲۳) أبو داود، کتاب الماسک، باب زیارة القور، ۲/۳۱۸ باسناد حسن، وأحمد ۲/۳۵۷، وه بیروانه:

صحيح سنن أبي داود ۱/۳۸۳.

❁ باسی هه شته م: بیدعه باوو بلاوه کانی نه م سهرده م:

بیدعه باوو بلاوه کانی سهرده م زور زورن که ناتوانریت هه موویان بژمیردریت ، به لام بۆ نمونه هینانه وه نه ک وه کو دیاری کردنیان نه مانه یان باس ده که یان:

یه که م: بیدعه ی ئاهه نگ گێړان به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر (ﷺ):

ئاهه نگ گێړان به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر (ﷺ) بیدعه و کاریک ی خراپه ، یه که م که س که ئه و بیدعه یه ی داهینا (العبدیون) بوون له سه ده ی چواری کۆچیدا بوو، بۆیه زانایانی خه م خوری ئیسلام هه ر له کۆنه وه تا ئیستا پوچه لی و نادرستیته ی نه م کاره یان پوون کردۆته وه، وه په ددی نه و که سانه یان داوه ته وه که دایان هیناوه و کاری پێ ده که ن، بۆیه دروست نییه ئاهه نگ گێړان به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر (ﷺ)، له بهر چه ندین به لگه ی پوون و ئاشکرا، له وانه:

۱ - ئاهه نگ گێړان به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ر (ﷺ) یه کینکه له و بیدعه تازه داهینراوانه ی که خوای پهروه ردار به لگه یه کی له سه ر کردن و دروستیته ی دانه به زاندووه، وه له بهر نه وه ی پیغه مبه ر (ﷺ) نه به و ته و نه به کرده وه و نه به یی ده نگ بوونی له سه ری به شه رعی نه گێړاوه، له کاتیکدا ته نها نه و پێشه واو ئیمامانه، خوای پهروه ردار ده فره مویت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ (الاحزاب: ۷) .

واته: نه وه ی که پیغه مبه ر (ﷺ) بۆی هیناون (له قورئانی پیروژ و سوننه ت) وه ربیگرن و هه ر فره مانیک ی پیکردن به گوئی بکه ن، وه هه ر شتیکی لی قه دهغه کردن و نه ی لی کردن لی یه کسه ر لی ی دور بکه ونه وه و مه یکه ن، چونکه به راستی خوای پهروه ردار سزای زور به توندی ده ستینیت له که سانی که سه رپیچی فره مانه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) ده که ن.

وه ههروه ها ده فره مویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا

واته: به پراستی له پیغه مبهری خوادا (ﷺ) جوانترین و چاکترین نمونه هیه تا چاوی لی بکن و شوینی بکهون، به تاییه تی بو که سانیك که په زامه ندی خویان مه به سته، وه سه رفرازی دوا پوژ ئاواتیانه، هه میشه و به رده وام یادی خوا به زوری ده کهن و زمانیان پاراوه به یادی ئه و.

هه روه ها پیغه مبهر (ﷺ) فه رمویه تی: ((مَسْ أَحَدَتَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ))^(١٢٤).

واته: هه رکه سیك کاریک بکات و فه رمانی ئیمه ی له سه ر نه بیته به کردنی ئه وه به سه ریدا ده دریتته وه و لی و هه رناگیریت.

٢ - خه لیفه به پیزه کانی پیغه مبهر (ﷺ) و هاوه لانی به پیزی هیجیان ئاهه نگیان نه گیراوه به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبهر وه (ﷺ)، وه موسلمانانیشیان بانگه واز نه کردوه بو ئاههنگ گیران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبهر وه (ﷺ)، له کاتی کهدا نه وان له دوا ی پیغه مبهر (ﷺ) باشترین و چاکترین ئه م ئومه ته نه، هه روه ک پیغه مبهر (ﷺ) سه باره ت به خه لیفه به پیزه کانی ده فه رمویت: ((عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهْتَدِينَ مِنْ بَعْدِي، عَضُوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَالْمُحَدَّثَاتِ، فَإِنَّ كُلَّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ))^(١٢٥).

واته: ئاموژگاریتان ده کهم و فه رانتان پی ده کهم هه رکاتیك ناکوکی و دووبه ره کیتان بینی له ناو موسلماناندا ده ست بگرن به سوننه ته کانی من و مه نهج و پێبازی خه لیفه پێپیشانده رو هیدایه تدراره کانم له دوا ی مردنی من، سووربین له سه ر ده ست گرتن پێیانه وه هه روه کو چوون به کاکيله کانتان شتیک

^(١٢٤) متفق علیه: البخاري، رقم ٢٦٩٧، ومسلم، رقم ١٧١٨.

^(١٢٥) أبو داود، كتاب السنة، باب في لزوم السنة، ٢٠١/٤، رقم ٤٧٠٧، والترمذي، كتاب العلم، باب ما جاء في الأحاد نالسة واحتساب الدع، ٤٤/٥، رقم ٢٦٧٦، وقال: هذا حديث حسن صحيح، وابن ماجه في المقدمة، باب اساع سنة الخلفاء الراشدين المهديين، ١٥-١٦، رقم ٤٢، ٤٣، ٤٤، وأحمد ٤٦/٤-٤٧.

دهگرن، وه ئامۆزگاريتان دهكهم و دهتان ترسيئم له هه موو بيدعه و كاره تازه داهينراوه كان له ديندا، چونكه هه موو بيدعه و تازه داهينراويك له ديندا گومرايى و سه رليشتيواويه.

۲ - ئاههنگ گيران به بۆنهى له دايك بوونى پيغه مبه ر (ﷺ) له داهينراو پيگاي كه ساني سه رليشتيواو و دل لاچوو له سه ر حه قه، چونكه يه كه م كه س كه ئه و بيدعه يه ي داهينا (الفاطميون العبيدون) بوون له سه ده ي چواري كۆچيدا بوو، خويان دابوه پال (فاضة) ي كچى پيغه مبه ر (ﷺ)، به فيل و ته له كه و درق، كه له راستيدا جوله كه بوون، وه دهوتريت: ئاگر په رست بوونه، وه دهوتريت له بنه رته دا له بئ باوه ره كان بوونه^(۱۲۶)، يه كه م كه سيان (المعز لدين الله العبيدي) مه غريبي بوو كه له مانگى (سؤال) ي سالى ۲۶۱ كۆچى مه غريبي به جيهيشت و به ره و ولاتى مصر كه وه رى له مانگى په مه زانى سالى ۲۶۲ كۆچى گه يشته مصر^(۱۲۷)، ئايا پاش ئه مه بۆ هيج موسلمانىكى عاقل و ژير هه يه كه ته قليدى رافضة (شيعة) بكات و شوينى مه نه ج و پييازي پوچه ليان بكه ويٽ و پيچه وانه ي مه نه ج و پييازي پيغه مبه ر (ﷺ) بكات؟

۴ - خواى په ره رديگار دينى ته واو كردوه هيج پتيويستى به زياده نيه، هه ره كه ده فه رمويٽ: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ

^(۱۲۶) بهوانه: الإبداع في مضار الابتداع، للشيخ علي محموظ، ص ۲۵۱، بهوانه: التبرك: أنواعه وأحكامه، للدكتور ناصر بن عبد الرحمن الخديع، ص ۳۵۹-۳۷۳، بهوانه: تبيه أولي الأنصار إلى كمال الدين وما في البدع من أخطار، للدكتور صالح السحيمي، ص ۲۳۲.

^(۱۲۷) بهوانه: البداية والنهاية: لاسر كثير، ۱۱/۲۷۲-۲۷۳، ۱۲/۲۶۷-۲۶۸، و ۶/۲۳۲، ۱۲/۶۳، ۱۱/۱۶۱، ۱۲/۱۳، ۱۲/۲۶۶، بهوانه: سير أعلام السلاء للدهي، ۱۵/۱۵۹-۲۱۵، و ذكر أن آخر ملوك العبيدية: العاضد لدين الله، قتله صلاح الدين الأيوبي سنة ۵۶۴هـ، قال: "تلاشى أمر العاضد مع صلاح الدين إلى أن حلقه وحط لني العباس واستأصل شأفة بني عبيد ومحق دولة الرقص، وكانوا أربعة عشر متحللاً لا حليفة، والعاضد في الملعة: القاطع، فكان هذا عاضداً لدولة أهل بيته، ۱۵/۲۱۲.

إِلَّا سَلَّمَ دِينًا ﴿٣﴾ ﴿المائدة: ٣﴾

واته: ئەمڕۆ دینم بۆ تەواوکردن و نیعمەتی خۆم پێزانندوو بەسەرتاندا
وہ پازیم لیتان (ئەو موسولمانان) کە ئیسلام ئاینتان بێت و هیچ مەنہج و پێياز
و ئایینیکی تر نەکەنە ئایینی خۆتان.

زانای پایە بەرز ئین کثیر (پەحمەتی خۆای لیبیت) لە تەفسیری ئەم ئایەتەدا
فەرمویەتی: (ئەم نیعمەت و بەخششەیی خۆای پەرەردگار گەورەترین نیعمەت و
بەخششە بەسەر ئەم ئوممەتەوہ لە کاتیکدا ئاینەکەیی بۆ تەواو کردوون،
پێویستیان بە هیچ ئاینیک نییە جگە لە ئایینی پیرۆزی ئیسلام، وە پێویستیان بە
هیچ پێغەمبەرێک (ﷺ) نییە جگە لە پێغەمبەری خۆیان (ﷺ)، بۆیە خۆای
پەرەردگار پێغەمبەری (ﷺ) گێراوە بە دواين پێغەمبەر (ﷺ)، وە پەرەوانەیی
کردووە بۆ ھەموو مەرۆف و جنۆکەکان، هیچ حەلالیک نییە مەگەر ئەو حەلالی
کردبێت، وە هیچ حەرامیک نییە مەگەر ئەو حەرامی کردبێت، وە هیچ مەنہج و
پێياز و ئاینیک حەق و راست نییە مەگەر ئەو ئاینەیی کە پێغەمبەر (ﷺ) بە
دینی زانیبێت، وە ھەر شتیک ئەو ھەوالی پێدايێت حەق و راستە هیچ درۆو
دواکەوتنی تێدا نییە) (١٢٨).

﴿إِلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ ھەم دین لە ھەموو پوێکەوہ تەواو و
پێویستی بە زیادو کەم نییە وە ھەم خۆای پەرەردگار تەواو نیعمەتی خۆی
پشتووہ بەسەر موسولماناندا.

وہ پێغەمبەر (ﷺ) دینی پوون کردۆتەوہ بۆ موسولمانان بە جوانترین شیوہ،
هیچ پێگەو کاریک کە گەيەنەر بێت بەرەو بەھەشت ئیلا پوونی کردۆتەوہ، وە
هیچ پێگەو کاریک کە گەيەنەر نزیک خەرەوہ بێت لە دۆزەخ ئیلا بۆ

نوممه ته که ی پوون کردۆته وه و ترساندو یانیتێ لیتی، وه نه وه ی که زانرا وه و گومانی تیدا نییه نه وه یه که پیغه مبه ر (ﷺ) به پیزترینی ناو هه موو پیغه مبه رانه (علیهم الصلاة والسلام)، وه کۆتایی هه موویانه، وه به ته واوترین شیوه دینی که یاندوه، وه دلسۆزترین که س بووه بۆ موسلمانان، بۆیه نه گهر ئاههنگ گیران به بۆنه ی له دایک بوونییه وه له دین بوایه و کارێکی خیر بوایه و خوای پهروهردگار پیتی پازی بوایه، نه وه پوونی ده کرده وه بۆ نوممه ته که ی، یان تا له ژيانا مابوو خۆی ده یکرد.

پیغه مبه ر (ﷺ) فرمویه تی: ((إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ نَبِيًّا قَبْلِي إِلَّا كَارَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتُهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَيُنْذِرَهُمْ شَرًّا مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ))^(١٣٩).

واته: خوای پهروهردگار هیچ پیغه مبه رێکی (ﷺ) نه ناریدوه ئیلا پتووست بووه له سه ری که نوممه ته که ی پینمونی بکات بۆ هه موو خیرو چاکه یه ک، که زانیبیتێ کردنی نه و کاره خیرو چاکه ی تیدایه بۆیان، وه پتووست بووه له سه ری که نوممه ته که ی ئاگادار بکاته وه له هه موو شه رو خراپه یه ک، که زانیبیتێ کردنی نه و کاره زیان و خراپه ی تیدایه بۆیان.

ه - داهینانی هاوشیوه ی نه م جوړه یادوو بۆنه و بیدعه و تازه داهینراوانه، وای لی تیده گهیت که خوای پهروهردگار دینی بۆ نه م نوممه ته ته واو نه کردوه، بۆیه ده بیت شه رعیک دابنریت تا دینی پی ته واو ببیت، وه داهینانی نه م جوړه بیدعه و تازه داهینراوانه نه وه ی لی تیده گهیت که پیغه مبه ر (ﷺ) شه رعی به ته واوی پوون نه کردۆته وه که پتووسته پوون بکریته وه بۆ نه م نوممه ته، هه تا نه و بیدعه چییانه هاتن کۆمه له بیدعه یه کیان داهینا له دیندا که خوای پهروهردگار به هیچ شیوه یه ک به لگه ی له سه ر دروستیتێ دانه به زاندوه، به گومانی خۆیان نه و کاره نزیکیان ده کاته وه له خوای پهروهردگار، گومانی تیدا

نییه که ئەمه کاریکی زۆر ترسناکه، وه پشت هه لکردنه له فره مانه کانی خوای پهروهردگار و پیغه مبه ره که ی (ﷺ)، به راستی خوای پهروهردگار دینی ته واو کردوه و نیعمه تی ته واوی خۆی پزاندوه به سه ره بنده کانیدا.

۶ - زانایان به پوون و ناشکراییی ئینکاریان کردوه له بیدعه ی ئاههنگ گیران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ره (ﷺ)، وه موسلمانانیا ن له خراپیتی ئەم کاره ترساندوه و ئاگاداریان کردونه ته وه، ئەویش کار کردنه به دهقه کانی قورئانی پیروژ و سوننه ته کانی پیغه مبه ره (ﷺ)، که ده مان ترسینن له بیدعه کردن له دیندا، وه فره مانمان پێ ده که ن به شوین که وتنی پیغه مبه ره (ﷺ)، ترساندنمان له پێچه وانه کردنی فره مانه کانی له ووته و کرده وه و بیرو باوه پردا.

۷ - ئاههنگ گیران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ره (ﷺ) خوشه ویستی پیغه مبه ری (ﷺ) پێ نایاته دی، به لکو خوشه ویستی پیغه مبه ره (ﷺ) به شوین که وتن و جێ به جێ کردنی سوننه ته کانی و گوێزایه لی کردنی دیته دی، ههروهک خوای پهروهردگار ده فره مویت: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (آل عمران: ۳۱)

واته: ئەو پیغه مبه ره (ﷺ) به موسلمانان بلێ: ئەگه ر ئێوه خوای پهروهردگار تان خوش ده ویت ئەوه شوینی من بکه ون (به جێ به جێ کردنی سوننه ته کانی و گوێزایه لی کردنی)، ئەو کاته ئەگه ر به ته واوی شوینی فره مانه کانی من که وتن خوای پهروهردگار خوشستانی ده ویت و له تاوانه کانت خوش ده ویت، وه خوای پهروهردگار زۆر لیخۆش بوو و به به زه ییه .

۸ - ئاههنگ گیران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ره (ﷺ) و کردنی ئەو یاده به جه ژنگا (سالانه دووباره بکریته وه) خۆ شوبه اندنه به گاورو جوله که، له کاتی که دا خوای پهروهردگار و پیغه مبه ره که ی (ﷺ) نه هیان لی کردوین که خۆمان لێک بجوینن پێیان یان شوینیان بکه وین.

۹ - موسلمانى ژيرو عاقل له خوئى بايى نابيئت به زورى ئه و كه سانه ي كه
 ئاههنگ دهگيپن به بونه ي له دايك بوونى پيغه مبهري (ﷺ) له زوربه ي شوينه كاندا،
 چونكه حق به زورى ئه و كه سانه ناناسريته وه كه ئه و كار دهكهن، به لكو حق
 به به لگه ي شهرعى ده ناسريته وه، ههروهك خواي پهروهردگار ده فهرمويت: ﴿وَإِنْ
 تَطَعَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ (الأعام: ۱۱۶).

واته: ئه ي پيغه مبهري (ﷺ) نه گهر تو مل كه چي و گوپرايه لي زوربه ي كه ساني
 سه زهوي بكهت ئه وه له پيباري خوات لاده بن و سه رليشيووت دهكهن.
 وه ههروهها ده فهرمويت: ﴿وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ﴾ (يوسف).

واته: دلتيا به كه زوربه ي خه لكي باوهردار نين، هه ر چه نده تو ش به په روش
 بيت و ههول بدهيت (تا ئيمان بينن).

وه ههروهها ده فهرمويت: ﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُ﴾ (سأ: ۱۳).
 واته: كه م له به نده كاني من سوپاسگوزان.

۱۰ - بنه مايه كي شهرعي مان هه به كه ئه مه ده كه كه يه تي: ﴿دُ مَا تَزَاغَ فِيهِ
 النَّاسُ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى وَسُنَّةِ رَسُولِهِ﴾.

واته: گيپرا نه وه ي هه موو ئه و كارانه ي كه موسلمانان خيلافيان تييدا هه به
 ده بيت بو لاي قورئاني پيرو ز و سوننه ته كاني پيغه مبهري خوا (ﷺ) بيت.

وه خواي پهروهردگار ده فهرمويت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
 وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنكُمْ فَإِن تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
 ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾ (النساء: ۵۹).

ئه ي ئيمانداران گوپرايه لي خواو پيغه مبهري (ﷺ) فهران په واکان بکه ن (که
 له موسلمانان له بيروباوهرو پابه ندبووندا)، خو نه گهر له شتيكدا کيشه که وته

نیوانتان دهر باره ی حوکی خوایی، ئه وه نه و کیشیه بگپرنه وه بۆلای خوای په روه ردگار و پیغه مبه ره که ی (ﷺ) (که قورئانی پیروز و سوننه ته کانی پیغه مبه ری (ﷺ) مه به سته) نه گه ر ئیوه باوه پی ته واوتان به خواو به پۆژی دواپی هیه، (په فتارکردنتان) به و شیوه یه چاکترین و باشترین سه رچاوه یه بۆ چاره سه ری کیشه کانتان.

وه هه روه ها ده فه رموویت: ﴿وَمَا أَخْلَقْتُ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فُحْشُهُ إِلَى اللَّهِ ۖ﴾ (الشوری. ۱۰)

واته: ئه ی موسلمانان نه گه ر له هه ر شتی کدا کیشه و راجیایتان هه بوو، ئه وه سه رنه نجامی بریاره که هه ر بۆ لای خوای په روه ردگار ده گه پیتیه وه (گپرنه وه ی کیشه کان ته نها بۆ قورئانی پیروزه له گه ل سوننه تدا).

وه ئه وه ی که گومانی تیدا نییه ئه وه یه: نه گه ر هه ر که سیك ئاههنگ گپران به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبه ره وه (ﷺ) بگپریته وه بۆلای خواو پیغه مبه ره که ی (ﷺ)، ئه وه نه بینیت خوای په روه ردگار فه رمانان پی ده کات به شوین که وتنی پیغه مبه ر (ﷺ)، هه روه ک خوای په روه ردگار ده فه رموویت: ﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ (الحشر: ۷)

واته: ئه وه ی که پیغه مبه ر (ﷺ) بۆی هیتاون (له قورئانی پیروز و سوننه ت) وه ربیگرن و هه ر فه رمانیکی پیکردن به گوئی بکه ن، وه هه ر شتیکی لی قه دهغه کردن و نه هی لی کردن یه کسه ر لیتی دوور بکه ونه وه و مه یکه ن، چونکه به راستی خوای په روه ردگار سزای زۆر به توندی ده ستینیت له که سانی که که سه رپیچی فه رمانه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) ده که ن.

وه خوای په روه ردگار نه وه مان بۆ پوون ده کاته وه که دینی ته واو کردووه و نیعمه تی ته واوی خوئی به سه ر ئیمانداراندا پشتووه، وه ئه و موسلمانان ده بینیت پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمانی نه کردووه به ئاههنگ گپران به بۆنه ی له دایک بونییه وه،

نه خوى و نه هاوه لانيشى ئم كارهيان نه كردووه، بۆيه له مه وه بۆمان
دهرده كه وىت كه ئاههنگ گىران به بۆنهى له دايك بوونى پىغه مبه ره وه (ﷺ) به
ههچ شيوه يه ك له ديندا نيه، به لكو له بىدعه تازه داهيتراوه كانه.

١١ - موسلمانى خوشه ويست ئه وهى كه شه رعى بيت بۆ تو برىتبه له: به
پۆژوو بوونى پۆژانى دووشه مبه ئه گهر پىغه مبه رى خوات (ﷺ) خوش ده وىت،
له بهر ئه وهى كاتيك پرسىاريان له پىغه مبه ر (ﷺ) كرد ده ربارهى گرتنى پۆژوو له
پۆژى دووشه مبه دا، ئه وىش فه رموى: ((ذَلِكَ يَوْمٌ وَلِدْتُ فِيهِ، وَنَعْتُ فِيهِ، وَأُنْزِلَ
عَلَيَّ فِيهِ)) (١٣٠).

واته: ئه و پۆژه پۆژىكه تيايدا له دايك بوومه، وه له و پۆژهدا بووم به
پىغه مبه ر (ﷺ)، وه هه ر له و پۆژهدا قورئانى پىرۆزم بۆ سه ر دابه زيوه.
موسلمانى خوشه ويست ئه وهى شه رعى بيت لىره دا ئه وه يه: شويئى
پىغه مبه ر (ﷺ) بكه وين به به پۆژوو بوونى پۆژانى دووشه م، نه ك به ئاههنگ گىران
به بۆنهى له دايك بوونى پىغه مبه ر وه (ﷺ).

١٢ - گىراني جه رنى له دايك بوونى پىغه مبه ر (ﷺ) به ده ر نيه له چه ندين
خراپه و تاوانكارى، به لكو پره له تاوان و سه رپىچى، ئه مه ش كه سىك هه ستى پى
ده كات كه ئه و ئاههنگانه به چاوى خوى ببينىت، ئه و خراپه و تاوانكارىانه،
وهك نمونه نهك وهكو ديارى كردنى هه موويان:

١ - زۆربهى ئه و سه روودو پياهه لدانانهى كه له و بۆنه يه دا ده و ترىت به ده ر
نيه له به كارهيئانى ووشه ي شىركى، وه ئه وهى ده و ترىت زۆر زيا ده ره وى تىدايه،
له كاتىكدا پىغه مبه ر (ﷺ) نه مى لى كردوين له زيا د پياهه لدان كه له سنورى

(١٣٠) صحيح مسلم عن أبي قتادة ع، كتاب الصيام، باب اسحاح صام ثلاثة أيام من كل شهر، وصوم

يوم عرفة وعاشوراء، والإثنين والخميس، ٨١٩/٢، رقم ١١٦٢.

خویان ده ریان بکهین، ههروهک ده فرموویت: ((لَا تُظْرُونِي كَمَا أَطْرَتِ النَّصَارَى ابْنِ مَرْيَمَ، فَإِنَّمَا أَنَا عَبْدُهُ، فَقُولُوا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ))^(۱۳۱).

واته: زیاد به شان و شه و که تمدا هه لمه دن و له سنوری به ندایه تیه وه ده رم مه کنه بۆ سنوری خوایه تی و په رستراویتی، ههروهک چۆن گاواره کان زیاده په ویان کرد له (عیسای کوپی مریم) (علیها السلام) هه ندیکان نه ونه ندیه زیاده په ویان کرد تیایدا ووتیان خوایه، هه ندیکان نه لێن کوپی خوایه وه بۆچونی تریشیان هه یه تییدا (په نای ده گرین به خوای په روه ردگار)، بۆیه پیغه مبه ر (ﷺ) فرموویه تی: من ته نها به نده ی خوام، بۆیه ده رباره ی من بلێن و باوه پتان واییت که به نده و پیغه مبه ری خوام (ﷺ).

موسلمانان خۆشه و یست پیغه مبه ری خوا (ﷺ) به رامبه ر به خوای په روه ردگار ته نها به نده و مروفیکه وه کو سه رجه م مروفه کانی تر، به لام به رامبه ر به ئیمه پیغه مبه ریکی (ﷺ) په وانه کراوه له لای خوای په روه ردگاره وه که باوه پ پیوون و شوینکه وتن و گوپراهی کردنی و پیش خستنی فرمانه کانی به سه ر فرمانی مروفه کاندای پیووست و واجبه و نیشانه ی باوه پرداری و گوپراهی کردنه بۆی، وه باوه پ پینه بوون و شوین نه که وتن و گوپراهی نه کردن و پیش خستنی فرمانی مروفه کانی تر به سه ریدا نیشانه ی بی باوه پری و ئیمان لاوازییه، بۆیه خۆشه و یستی پیغه مبه ر (ﷺ) به ده م نابیت به لکو به زیندووکردنه وه ی سوننه ت و ربیازه که یه تی.

۲ - وه له و بۆنانه دا چه ندین هه رامی تر پووده دات، وه کو: تیکه ل بوونی پیاوان و ئافره تان، وه ووتنی گورانی و به کاره ی نانی ته پل و موسیقا، وه کیشانی مادده بی هۆش که ره کان (له هه ندی له وولاته کان)، وه جاری واهیه شیرکی

(۱۳۱) البحاري مع الفتح صفحه، كتاب الأنبياء، باب قوله تعالى: ﴿وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ...﴾، ۶/۴۷۸،

گه وره‌ی تیدا بووده دات، وه‌کو پارانه وه‌ی داوای کومه‌ک و یارمه‌تی کردن له پیغه‌مبهری خوا (ع)، وه پارانه وه‌ی داوای کومه‌ک و یارمه‌تی کردن له پیاوچاکان، وه سوکایه‌تی ده‌کریّت به قورنانی پیروز، له کاتیکدا جگه‌ره ده‌کیشریت له و شوینه‌ی که قورنانی پیروزی تیدا ده‌خوینریّت، وه گپانی نه و ئاهه‌نگه مال و پاره‌یه‌کی زوری تیدا سهرف ده‌کریّت، وه تیدا کوپی به کومه‌لی زیکر ده‌به‌ستریّت له گال چه‌پله لیدان و ده‌نگ هه‌لپرینیکی زور له لایه‌ن گه‌وره‌ی زیکر که ره‌کانه وه، وه جگه له‌م کارانه‌ش که ناشه‌رعین و دروست نین به‌یه‌ک ده‌نگی زانایانی له‌سهرحق (۱۲۲).

کردنی چه‌ندین کاری نادرست و ناشیاو له و ئاهه‌نگه‌دا، بۆ نمونه هه‌ندیک له ئاماده‌بووانی ئاهه‌نگه‌که به پیوه پاده‌وه‌ستن له کاتی باس کردنی له دایک بوونی پیغه‌مبهردا (ع) به‌پیزو گه‌وره‌یه‌وه، باوه‌ریان وایه پیغه‌مبهر (ع) له و شوینه‌ی که نه و ئاهه‌نگه‌ی لی ده‌گپردریّت ئاماده ده‌بیّت، بۆیه هه‌ندیکیان به پیوه پاده‌وه‌ستن پیشوازی لی ده‌که‌ن و به‌خیر هاتنی ده‌که‌ن، به‌لام نه و که‌سه نه‌زان و نه‌فامانه نازانم به‌چی بیرو هوشیک نه و گومانه ده‌بن، ئایا نازانن که پیغه‌مبهر (ع) له‌ناو گۆره‌که‌یدایه و هه‌تا پۆژی قیامت ده‌رناچیت، وه په‌نیوه‌ندی ناکات به هیچ که‌سیکه‌وه و ئاماده‌ی هیچ کوپ و کۆبونه‌وه‌یه‌کیان نابیت، به‌لگه‌له‌ناو گۆره‌که‌یدایه تا پۆژی دواپی، به‌لام پوچه‌کی له شوینه‌یه‌ره به‌رزه‌کانی به‌هه‌شته لای خوای په‌روه‌ردگار له شوینی پیزو که‌رامه‌تدا (به‌هه‌شت) (۱۲۳)، هه‌روه‌ک خوای په‌روه‌ردگار فره‌مویه‌تی: ﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَعْنُونَ﴾ (۱۵)

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ لَمَعْنُونَ ﴿١٦﴾ (المؤمنون: ۱۵-۱۶)

(۱۲۲) بیوانه: الإبداع في مصادر الانتداع، للشح علي محفوظ، ص ۲۵۱-۲۵۷.

(۱۲۳) بیوانه: التحدير من البدع، لسماحة العلامة الإمام عبد العزیز بن عبد الله ابن باز، ص ۱۳.

واته: بئگومان سهرنه نجام ئیوه هه ر ده بیئت بمرن (له تویی خاکدا ده بیئت مه نزل بگرن)، پاشان ده بیئت له پۆژی قیامه تدا زیندوو بکرتنه وه (بۆ پاداشت ولی پرسینه وه). وه پیغه مبه ر (ﷺ) ده فره مویت: ((أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرَ، وَأَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشْفَعٍ))^(۱۲۴).

واته: من گه وره ی کورانی پیغه مبه ر ئاده م (ﷺ)، وه یه که م که سم که له گۆره که م ده رده چم، وه یه که م که سم که ده که م و تکام وه رگراوه .
ئهم ئایه ته و فره موده پیروژه که ی پیغه مبه رو (ﷺ) وه ئه و ئایه ت و فره مودانه ی له م شیویه هاتوون، هه موویان به لگن له سه ر ئه وه ی که پیغه مبه ر (ﷺ) و هه موو مردوو ه کانی تریش له دوا پۆژدا له گۆره کانیان ده رده چن.
زانای پایه به رز عبدالعزیز بن عبدالله ابن باز (رهحمتهی خوی لیبت) فره مویه تی: (ئه مه کاریکه زانایان یه که ده نگن له سه ری (واته: مردوو ه تا پۆژی دوا یی له ناو گۆره که یدایه و ده رناچیت) هیه کیشه و راجیاییه ک نییه له سه ری له نیناندا)^(۱۲۵).

دووهم: بیدعه ی ئاههنگ گیران به هاتنی یه که م شهوی جومعه له مانگی رهجه ب:
ئاههنگ گیران به هاتنی یه که م شهوی جومعه له مانگی رهجه ب بیدعه یه کی خراپه و ئینکاری لیکراوه، هه روه ک ئیمامی أبوبکر الطرطوشي (رهحمتهی خوی لیبت) باسی ئه وه ی کردوو ه.

ئیمامی أبو محمد المقدسي (رهحمتهی خوی لیبت) فره مویه تی: نوێژی مانگی رهجه ب لای ئیمه نه کراوه و پووی نه داوه له (بیت المقدس) مه گه ر له سالی ۴۸۰

^(۱۲۴) رواد مسهم، کتاب الفصائل، باب تفصیل سیاه محمد (ﷺ) علی جمیع احلاق، ۱۷۸۲/۴، رقم ۲۲۷۸.

^(۱۲۵) بیروانه: التحذیر من البدع، ص ۱۴، و ص ۷-۱۴، وه بیروانه: الإنداع فی مزار الاسداع للشیخ علی محفوظ ص ۲۵۰-۲۵۸، وه بیروانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور ناصر بن عبد الرحمن الجذیع، ص ۳۵۸-۳۷۳، وه بیروانه: تسبیة أولی الأکابر إلى کمال الدین وما فی البدع من أخطار، ص ۲۲۸-۲۵۰.

کۆچیدا نه بئیت (واته: له سهردهمی پێغه مبهردا (ﷺ) نه بووه و نه کراوه) وه ئیمه نه ئه نوێژه مان بینووه و نه بیستوشمانه له پێشدا^(۱۳۶).

وه ئیمامی أبو الشامّة (پهحمتهی خوی لیبیت) دهفه رمویت: کردنی نوێژی (الرغائب) نه وهی که نه مۆ له ناو خه لکیدا باوه نه نوێژهیه که له نیوان نوێژی مه غریب و عیشادا ده کریت له شهوی یه که می جومعهی مانگی رهجه بدا^(۱۳۷).

وه زانای پایه بهرز ئیمامی ابن رجب (پهحمتهی خوی لیبیت) دهفه رمویت: کردنی نوێژی (الرغائب)، هیچ فهرمودهیهکی راست نه هاتووه سه بارهت به کردنی نوێژیکی تاییهت تا له مانگی رهجه بدا بکریت، وه نه فهرمودانهی که گێرداونه ته وه سه بارهت به نوێژی (الرغائب) له یه که م شهوی جومعه له مانگی رهجه بدا هه مویان درۆن و پوچه ئن و سه حیح نین، وه کردنی نه نوێژه بیدعهیه لای زۆریه ی زانایان^(۱۳۸).

وه زانای پایه بهرز ابن حجر (پهحمتهی خوی لیبیت) فهرمویه تی: هیچ فهرمودهیهکی راست و دروست نه هاتووه که ببێته به لگه له سه رگه وره یی مانگی رهجه ب، وه له سه ر به پۆژوو بوون، وه تاییهت کردنی شه ویکی بۆ کردنی شه و نوێژ^(۱۳۹).

وه ئه م ئیمامه به پێژه نه وهی پوون کردۆته وه نه وه فهرمودانهی سه بارهت به فه زل و گه وره یی مانگی رهجه ب یان گرتنی پۆژووی مانگه که یان چه ند پۆژیکی هاتوون، دوو به شن، هه ندیکیان فهرموده ی لاوازن وه هه ندیکیان هه لبه ستراون (کلها ضعیفة أو موضوعة)^(۱۴۰).

^(۱۳۶) بیروانه: الحوادث والدع، لأبي بكر الطرطوشي، ص ۲۶۷، رقم ۲۳۸.

^(۱۳۷) بیروانه: الباعث علی إبطال الدع والحوادث، للإمام أبي شامة، ص ۱۳۸.

^(۱۳۸) بیروانه: لطائف المعارف فيما لمواسم العام من الوظائف، ص ۲۲۸.

^(۱۳۹) بیروانه: تیسیر العجب بما ورد فی شهر رجب، ص ۲۳.

^(۱۴۰) بیروانه: تیسیر العجب بما ورد فی شهر رجب، ص ۲۳.

پاشان باسی ئه و فهرموده یه ی کردووه که له سه ر نوژی (الرغائب) هاتووه، که تیایدا هاتووه: ده بیئت پوژی پینج شه می یه که می مانگی ره جبه به پوژو بیئت، وه شه وه که ی که شه وی جومعه یه دوانزه رکات نوژ بکریئت له نیوان نوژی مه غریب و عیشادا له هه موو رکا تیکدا سورته ی فاتحه ده خویندریئت، وه سی جار سورته ی ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (القدر: ۱)، وه دوانزه جار سورته ی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (الإحلاص: ۱) ده خویندریئت، وه له نیوان هه ردوو رکا تیکدا سه لام ده دریته وه، پاشان ئه م ئیمامه به پیزه به دور و دریژی باسی چوئیه تی (سبحان الله و استعفر الله) و سوجه بردن و چوئیه تی سلاوات دانی له سه ر پیغه مبه ر (سوره)، وه ئه وه ی پوون کردوته وه که فهرموده ی کردنی نوژی (الرغائب) هاتووه، فهرموده یه کی درو وه لبه ستراره به ده م پیغه مبه ری خواوه (سوره)، وه ئه وه ی پوون کردوته وه هه ر که سیك بیه ویت ئه و نوژ به بکات ئه وه ده بیئت پوژی پینج شه ممه به پوژوو بیئت، هه ر چهنده ئه و پوژو زور گهرمیش بیئت، وه ئه گهر ئه و پوژو به پوژوو بوو ئه وه نابیئت نان بخوات هه تا نوژی مه غریب نه کات، پاشان ده که ویته نوژ کردن و خویندنی (سبحان الله) یه کی زورو بردنی سوجه ی دورو دریژ، که زور پیی بی تاقه ت و ماندوو ده بیئت، وه ئه و نوژ خوینه ده لیئت: ﴿مَنْ حَوَمَ رَادِيْنَم بُوْ گرتنی پوژووی مانگی ره مه زان و کردنی نوژی ته راویح، به لکو ئه م نوژ به له لای که سانی ساده و نه شاره زا زور گهره ترو خیرتره له نوژی جه ماعه ت، ئه وه نده خه لک ئاماده ده بن بُو کردنی که بُو نوژی جه ماعه ت ئه وه نده خه لک ئاماده نابن﴾ (۱۴۱).

ئیمامی اس الصلاح (رهحمه تی خوی لیبت) ده باره ی نوژی (الرغائب) فهرمویه تی : ئه و فهرموده یه ی که ده باره ی خیر و گهره یی نوژی (الرغائب) هاتووه،

فهرموده‌یه‌کی درو و هه‌لبه‌ستراوه به‌دهم پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) کردنی ئەم نوێژه بیدعه‌یه‌که که له ساله‌کانی دوی چوارسه‌دی کۆچی داهینراوه (۱۴۲).

وه ئیمامی العز بن عبدالسلام (ره‌حه‌تی خوی لیبت) له سالی ۶۲۷ کۆچیدا فه‌توای داوه که نوێژی (الرّعائب) ئەو فهرموده‌یه‌ی که ده‌رباره‌ی خێرو گه‌وره‌یی نوێژی الرّعائب هاتوو، فهرموده‌یه‌کی درو و هه‌لبه‌ستراوه به‌دهم پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) (۱۴۳).

بۆیه موسلمانان خۆشه‌ویست منیش کۆتایی ئەم باسه‌ت بۆ پوخت ده‌که‌م به‌وته‌ی زانایان که زانای پایه‌ به‌رز ابن الشّامة (ره‌حه‌تی خوی لیبت) هیناویتی ده‌رباره‌ی به‌تالی و خراپی کردنی ئەم نوێژه، که ده‌فه‌رمویتی:

۱ - ئەوه‌ی که به‌لگه‌ بیئت له‌سه‌ر ئەوه‌ی کردنی ئەم نوێژه بیدعه‌یه‌ ئەوه‌یه: که زانایانی ناودارو پیشه‌وایانی دین و موسلمانان: له‌ هاوه‌لانی به‌پیزی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) و شوین که‌وتوانیان و شوین که‌وتوی ئەوانیش، وه‌ جگه‌ له‌وانیش که‌ چەندین کتابیان نویسه‌وه‌ له‌ شه‌ریعه‌دا، له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی که‌ زۆر سور بوونه‌ تا موسلمانان فی‌ری هه‌موو فهرزو سوننه‌ته‌کان بکه‌ن، له‌ هیچ یه‌کی‌ک له‌و زانایانه‌وه‌ نه‌گێڕدراوه‌ته‌وه‌ که‌ باسی ئەم نوێژه‌یان کردیبت، وه‌ هیچ یه‌کی‌ک له‌و زانایانه‌ نه‌له‌ کیتاب و نه‌له‌ دانیشتنه‌کانیاندا باسی ئەو نوێژه‌یان نه‌کردوه‌، وه‌ شتیکی نه‌گونجایشه‌ که‌ ئەو نوێژه‌ سوننه‌ت بیئت و شاراووه‌ بیئت له‌و زانا شاره‌زاو تیگه‌یشتوانه‌ له‌ شه‌ر.

۲ - ئەم نوێژه‌ پیچه‌وانه‌ی شه‌رعه‌ له‌ سی‌ پوه‌وه‌وه‌:

یه‌که‌م: کردنی ئەم نوێژه‌ پیچه‌وانه‌ی ئەو فهرموده‌یه‌یه‌ که‌ أسوهریره‌ له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه (ﷺ) بۆمان ده‌گێڕیته‌وه‌، که‌ فهرمویه‌تی: ((لَا تَحْصُوا لَيْلَةَ

(۱۴۲) به‌په‌وانه‌: کتاب‌ الباعث‌ علی‌ إنکار‌ البدع‌ والحوادث، للإمام‌ أبي‌ شامة، ص‌ ۱۴۵.

(۱۴۳) به‌په‌وانه‌: کتاب‌ الباعث‌ علی‌ إنکار‌ البدع‌ والحوادث، للإمام‌ أبي‌ شامة، ص‌ ۱۴۹.

الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْتِ اللَّيْلِ، وَلَا تَحْضُوا يَوْمَ الْجُمُعَةِ بِصِيَامٍ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ))^(۱۴۴).

واته: شهوی جومعه تاییه مه کهن به کردنی شه و نویژ له ناو شه وه کانداه، وه پۆژی جومعه تاییه مه کهن به گرتنی پۆژوو له ناو پۆژه کانداه، مه گهر شه پۆژه پۆژیک بیت که عاده تی بیت بیگریت.

بۆیه دروست نییه شهوی جومعه تاییه بکریت به کردنی نویژی زیاتر له شهوانی تر له بهر شه فرموده یه^(۱۴۵)، شه فرموده یه گشتی یه و یه کهم شهوی جومعه ی مانگی ره جبه و جگ له ویش ده گریته وه.

دووم: کردنی نویژی (الرَّعَائِب) له مانگی ره جبه و شه عیان هه ردوکیان بیدعهن، چونکه هه ردوکیان به درۆ هه لبه ستراون به دهم پیغه مبهری خواوه (ﷺ)، شه ویش به هه لبه ستنی چند فرموده یه که فرموده یه پیغه مبهری (ﷺ) نین، وه درۆ هه لبه ستنه بۆ خوی پهروه ردگار له کاتی کدا شه نویژه یان داناوه و پاداشتیکی گهره یان له سهرداناوه، به لام خوی پهروه ردگار هیچ به لگه یه کی له سهردانه به زاندوه، بۆیه خه مخوری بۆ دینی خوی پهروه ردگار و پیغه مبهری که ی (ﷺ) شه یه ئینکاری له و فرمودانه بکریت که به درۆ هه لبه ستراوه به دهم پیغه مبهری خواوه (ﷺ)، وه پشت گوی بخریت و به خراپ بزانریت و خه لکی لی دور بخریته وه، چونکه پازی بوون و کردنی شه نویژه چه ندین خراپ ی لی ده که ویتته وه، له وانه:

خراپه ی یه کهم: پشت به ستنی زۆریه ی کهسانی ساده و نه زان به و فرمودانه ی که له سهردانو گهره یی شه نویژه هاتوون، بۆیه زۆریه یان به ره و

^(۱۴۴) متفق علیه: الحارثی. کتاب الصوم، باب صوم يوم الجمعة، ۳۰۳/۲، رقم ۱۹۸۵، ومسلم، کتاب الصیام،

باب کراهة صوم يوم الجمعة مفرداً، ۸۰۱۲، رقم ۱۱۴۴.

^(۱۴۵) بپوانه: کتاب الباعث علی إکثار الدعاء، لأبي شامة، ص ۱۵۶.

دوو شت ده پۆن:

١ - پشت گوی خستن و کهم تهرخمی کردن له کردنی نویژه فهرزه کاندای.
٢ - پۆ چوون له کردنی تاواندا، پاشان چاوه پئی هاتنی ئه وشه وه ده کهن،
ئهو نویژه ده کهن، وا ده بینن ئهو نویژه هه موو کهم و کوپییه کیان بۆ پر
ده کاته وه و هه رچی تاوانیک که کردویانه ده یسرپیته وه، بۆیه ئه وهی که
فه رموده ی نویژی (الرّعائب) داناوه وای لیّ ده کات که زۆر عیبادت بکات، له
هه مان کاتیشدا هانی ده دات بۆ زیاتر کردنی تاوان و خراپه کاری، چونکه گومانی
وایه کردنی ئهو نویژه ده بیته مایه ی سپینه وه ی تاوانه کانی.

خراپه ی دووهم: کردنی بیدعه زیاتر بیدعه چی فریو ده دات بۆ سه رلیشیواندنی
موسلمانان، هه رکاتیک ده بینن بیدعه که یان په واجی هه یه و خه لکی زۆر ده یکه ن
و پۆچوونه تیایدا، ئه وه که سانی بیدعه چی له کردنی بیدعه یه که وه ده یان
گوازنه وه بۆ کردنی بیدعه یه کی تر، به لام ئه گه ر واز له بیدعه به یتریت و نه کریت
ئهو ده بیته سه رزه نشت کردن بۆ که سانی بیدعه چی و ئهو که سانه ی که بیدعه
داده هینن.

خراپه ی سێیه م: کاتیک که سیکی زانا (به ناو زانا) ئهو نویژه ده کات و خه لک
ده بینن وا ده زانن کردنی ئهو نویژه سوننه ته، بۆیه ئهو زانایه به زمانی حالّی
درۆ هه لده به ستیت به زمانی پیغه مبه ره وه (ﷺ)، وه زمانی حالّ جاری وا هه یه
شوینی ووتنی زمان ده گریته وه، بۆیه زۆریه ی هه ره زۆری موسلمانان که تووشی
بیدعه بوونه به هۆی ئه م هۆکاره وه یه^(١٤٦).

^(١٤٦) به لّی به پاستی پاست ده که یه ئه ی زانای پایه بهرز، به پاستی زۆریه ی موسلمانانی ئه مپۆ به هۆی
بیدعه و نه زانی که سانی به ناو زاناو شاره زا گومرا و سه رلیشیواو بوونه و که وتوونه ته ناو چه ندین
کاری حه رام و بیدعه وه، کاتیک ده وتریت ئه ی موسلمانانی خۆشه یست ئهو کاره ی که تۆ ده یکه یه
حهرامه، تاوانه، بیدعه یه، لادانه له سوننه ت، له وه لامدا پیت ده لّیت: ئه ی ئه وه نییه فلان مامۆستا و

خراپه ی چواره م؛ کاتیک که سیکی به ناو زانا شه و نویژه بیدعه یه دهکات
هؤکاره بۆ شه وه ی که خه لک درۆ به دهم پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) هه لبه ستن،
ده لئن شه م نویژه سوننه تیکه له سوننه ته کانی پیغه مبه ر (ﷺ).

۲ - کردنی شه م نویژه بیدعه یه چه ندین پیچه وانه ی تیابه بۆ سوننه ته کانی
ناو نویژه، له وانه :

۱ - شه و نویژه پیچه وانه یه بۆ سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) له نویژدا، به هۆی
ژماره ی شه و سوجه و (سبحان الله) یانه و ژماره ی خویندنی سوره تی ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ
فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (القدر: ۱)، وه دوانزه جار سوره تی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ
﴿۱﴾﴾ (الإحد: ۱) له هه موو پکاتیکدا.

۲ - پیچه وانه یه بۆ سوننه تی خشوعی ناو دل و به ئاگا بوونی له نویژه که یی
وته نها دل په یوه ست کردن به خوای په روه ردگار وه له ناو نویژه که یدا، وه
وه ستان له سه ر ئایه ته کانی قورئانی پیروژ و تیگه یشتن لییان.

۳ - پیچه وانه یه بۆ سوننه تی نویژه سوننه ته کان له ماله وه، چونکه کردنی
نویژه سوننه ته کان له ماله وه خیرترو باشتره وه ک کردنیان له مزگه وت (مه گه ر
نویژیک کردنی له مزگه وتدا باشتر بیّت وه کو: نویژی ته راویح)، وه کردنی
نویژه سوننه ته کان به ته نها باشتره وه ک به کۆمه ل، جگه له نویژی ته راویح که
کردنی له مزگه وت و به جه ماعت باشتره.

۴ - شه و که سه ی شه و نویژه بیدعه یه ی داهیناوه له ته واهه تی نویژه که
شه وه یه (لای شه و بیدعه چی و له خوا نه ترسه) شه و که سه ی شه و نویژه دهکات

زانا ده یکن ئایا تو له وان زیره کترو شاره زاتری؟ کرده وه ی به ناو زاناو شاره زایانت بۆ دهکاته به لکه
و وازی له چه ندین فه رموده ی خوای په روه ردگار و پیغه مبه ر (ﷺ) هیئاوه، شه م موسلمانان داماو
نه شاره زایه نازانیت که حق و راستی به کرده وه ی پیاوان نانا سرتته وه، به لکو شاره زابوونی حق
کرده وه ی شه وانی پین دهناسرتته وه.

ده بیّت پوژی پینج شهمه به پوژوو بیّت، که ثم مەرجه دوو سوننه تی پیغه مبر (ﷺ) له ناو بردووه: سوننه تی زوو پوژوو شکاندن و سوننه تی دلّ یه ک لاکردنه وه بو خوای په روه ردگار (خوت له برسیتی و تونیتی پزگار بکهیت تا دلت ته نها لای نویژه که بیّت، به لام نهو بیدعه چیه و دانهری نهو نویژه به مەرچی گرتووه که ده بیّت دواى نویژی مه غریب پوژوو که بشکینریت نه ک پیش مه غریب).

ه - له دواى ته واو بوونی نهو نویژه دوو سوجه ده بردریت، له کاتیکدا بردنی نهو دوو سوجه یه هیچ هویه کی نییه^(۱۴۷).

موسلمانى خو شه ویست له و به لگانه ی که له پیشدا باسکران، وه ووتی زانایان، وه به تالیتی نهو نویژه و خراپیتی نهو نویژه له چهند پویه که وه، بو که سیکی خاوه ن بیرو هوش پوون ده بیته وه که نویژی (الرّعائب) نویژیکی داهینراوه و بیدعه یه کی خراپ، له ئیسلامدا نییه به لکو داهینراوه.

❁ سنیه م: بیدعه ی ناههنگ گیران به بونه ی شهوی (الأسراء والمعراج)

شهوی (الأسراء والمعراج) واته: شه وړه وی پیغه مبر (ﷺ) بوئاسمانه کان یه کیکه له نیشانه گه وړه کانی خوای په روه ردگار له سهر پاستگویی و گه وړه یی وپله و پایه ی پیغه مبر (ﷺ)، وه یه کیکه له به لگه گه وړه کان بو پیشاندانی گه وړه یی ده سه لاتى خوای په روه ردگار، وه نیشانه یه که له سهر گه وړه یی و به رزی خوای په روه ردگار به سهر هه موو به نده کانیه وه.

خوای په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ، لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَنَيْنَا حَوْلَهُ، لَنُرِيَهُ، مِنْ عَيْنِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (١) (الإسراء).

^(۱۴۷) پخوانه: كتاب الباعث على إكبار البدع والحوادث، لأبي شامة، ص ۱۵۳-۱۹۶، وهذا المفسد. ونوجه الطلاق تشمل صلاة الرعائب في أول جمعة من رحب، وليه العصف من شعاع، كما صرح بدت أبو شامة في كتابه الباعث على إكبار البدع والحوادث، ص ۱۷۴.

واته: پاکى و بى گهردى و ستایش بۆ ئو خواجهی که شه و په وی کرد
(له به شیکى که می شه ودا) به به ندهی خوی پیغه مبه ر (ﷺ) له مزگه وتی (حرام:
که عبهی پیروزه وه) بۆ مزگه وتی (الأقصى) له (بيت المقدس) که ده ورو به ریمان
پیروزو پر به ره که ت کردوو: تابه هوی ئو شه و په وه وه هه ندیک نیشانه و به لگه و
ده سه لاتداری و توانای خۆمانی نیشان بدهین، به راستی ئه وخوایه بیسه رو
بینایه.

وه له پیغه مبه ره وه (ﷺ) چه ندین فهرموده ی راست و دروست
گیردراوه ته وه: که شه و په وی به پیغه مبه ر (ﷺ) کراو به رز کرایه وه بۆ
ناسمانه کان و ده رگاکانی بۆ کرایه وه، ئه وه نده به رز کرایه وه تا که یشته سه رووی
حه وت ناسمانه کانه وه، وه خوای په ره و دگار قسه ی له گه لدا کرد هه ره وک خوی
ویستی لیبوو، وه خوای په ره و دگار پینج نویژی له سه ر فهرز کرد، خوای
په ره و دگار له سه ره تادا په نجا نویژی له سه ر فهرز کرد، به لام پیغه مبه ری
خۆشه ویست (ﷺ) به رده وام ده چه وه وه خزمه ت خوای په ره و دگارو داوای لی
ده کرد تا له سه ری سوک بکات، ئه وه بوو خوای په ره و دگار کردی به پینج فهرز
له شه وو پۆژیکدا به لام له خیره و پاداشته دا خیره و پاداشتی په نجا نویژی هه یه،
له به ر ئه وه ی چاکه یه ک به ده یه، سوپاس بۆ ئو خواجهی ئه وه نده نیعمه تی زۆره
که له ژماره نایات^(۱۴۸).

بۆیه ئه و شه وه ی که شه و په وی تیدا کرا، به هیه شیه وه یه ک ئاههنگی تیدا
ناگیردیت و تاییه ت نا کریت به جۆرێک له جۆره کانی عیباده ت، که ناشه رعی
بیت، له به ر چه ند هویهک:

۱ - ئه و شه وه ی که (الإسراء والمعراج) تیا پویدا هیه به لگه یه کی راست و
دروست نه هاتوو ه گوایه ئه و شه وه له مانگی په جه بدا بووه یان نا، به لکو زاناکان

بۆ چونیان جیاوازه له دیاری کردنی ئەو شەو:

هەندیکیان دەلێن: ئەو شەو دواى بوونی پێغەمبەر (ﷺ) بە پێغەمبەر (ﷺ) به پانزە مانگ پوویدا، و هەندیکیان دەلێن: شەو پەڕەویەکی لە شەوی بیست و حەوتی مانگی پێیعی دووهم سالتیک پێش کۆچکردنی بۆ مەدینە پوویدا، و هەندیکیان دەلێن: ئەو شەو دواى بوونی پێغەمبەر (ﷺ) بە پێغەمبەر (ﷺ) به پێنج سال پوویدا^(۱۴۹)، و هەندیکیان دەلێن: شەو پەڕەویەکی لە شەوی بیست و حەوتی مانگی پێیعی یەکەمدا بوو^(۱۵۰).

زانای پایه بەرز أبو الشّامة (پەحمەتی خۆی لێبێت) دەفەرمویت: (دەگێردرێتەو له هەندیک له چیرۆک گیرێوەکان گوايه شەو پەڕەویەکی پێغەمبەر (ﷺ) له مانگی پەنجەدا بوو، ئەم قسە یە لای زانایانی فەرموودەناس خۆی بۆ خۆی درۆیەکی پوون و ئاشکرایە)^(۱۵۱).

زانای پایه بەرز ابن القیم (پەحمەتی خۆی لێبێت) دەفەرمویت: (شەو پەڕەویەکی پێغەمبەر (ﷺ) نازانرێت له چی شەوێکدا بوو)^(۱۵۲).

و هەر و هەمان زانای پایه بەرز عبد العزیز بن عبد الله اس ساز (پەحمەتی خۆی لێبێت) دەفەرمویت: (ئەو شەوی که شەو پەڕەویەکی پێغەمبەری (ﷺ) تێدا بوو هیچ فەرموودەیهکی راست و دروست نەهاتوو که دیاری بکات نە له مانگی پەنجەب و نە له هیچ مانگیکی تردا، بەلکو ئەو فەرمودانە ی که ئەو شەو یان دیاری کردوو هێچیان صحیح نین له پێغەمبەری خواو (ﷺ) لای زانایانی

^(۱۴۹) بیوانه: شرح النووي على صحيح مسلم، ۲/ ۲۶۷-۲۶۸.

^(۱۵۰) بیوانه: كتاب الخواص والبدع، لأبي شامة، ص ۲۳۲.

^(۱۵۱) بیوانه: كتاب الخواص والبدع، لأبي شامة، ص ۲۳۲، وە بیوانه: تبیین العجب ما ورد فی شهر

رجب، لاس حجر، ص ۹، ۱۹، ۵۲، ۶۴، ۶۵.

^(۱۵۲) بیوانه: زاد المعاد فی هدی حیر العباد، لاس القیم، ۱/ ۵۸.

فرموده ناس، وه خوای پهروهردگار، وه خوای پهروهردگار زۆر داناو کار به جییه کاتیک دیاری کردنی نه و شه وهی له بیر خه لکی بر دۆته وه، وه نه گهر نه و شه وه دیاریش بکریت نه وه دروست نییه تاییهت بکریت به جۆریک له جۆره کانی عبادەت به بی بوونی به لگه ی شرعی^(۱۰۳).

۲ - نه زانراوه له هیچ یه کیک له موسلمانانی خاوهن زانست و باوهر که نه و شه وهی به پیورتر و گهره تر زانیبیت له شه وه کانی تر، وه له بهر نه وهی نه پیغه مبه ر (ﷺ) و نه هاوه لانی و نه شوین که وتوان و نه شوین که وتوی نه وانیش، ئاهه نگیان نه گتپاوه له و شه وده و تاییه تیان نه کردوه به جۆریک له جۆره کانی په رستن، بۆیه نه گهر ئاهه نگ گتپان له و شه وده و کاریکی شرعی بوايه نه وه پیغه مبه ر (ﷺ) بۆ موسلمانانی پوون ده کرده وده جا به قسه بیت یان به کرده وده، وه نه گهر پویدایه له سه رده می نه واندایه و نه و شه وده زانراو ده تاسرا، وه هاوه لانی به ریزی پیغه مبه ر (ﷺ) بۆ نیمه یان ده گتپاوه^(۱۰۴).

۳ - خوای پهروهردگار ئاینی بۆ نه م ئوممه ته کامل و ته واکردوه، وه نیعمه تی خوای به سه ردا پڑاندوون، هه روه ک ده فره مویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (المائدة: ۳).

واته: نه مۆ دینم بۆ ته واکردن و نیعمه تی خۆم پڑاندووه به سه رتاندا وه پازیم لیتان (نه ی موسولمانان) که ئیسلام ئاینتان بیت و هیچ مه نه هج و پیتاز و ئاینیکی تر نه که نه ئاینی خۆتان.

زانای پایه به رزاس کثیر (پهحه تی خوای لیبیت) له ته فسیری نه م ئایه ته دا فره مویه تی: (نه م نیعمه ت و به خششه ی خوای پهروهردگار گهره ترین نیعمه ت و

^(۱۰۳) بیوانه: التحذیر من البدع، ص ۱۷.

^(۱۰۴) بیوانه: راد المعاد لاین القيم، ۵۸/۱، والتحذیر من البدع، للعلامة ابن باز، ص ۱۷.

به خششه به سهر ئهم ئوممه ته وه له کاتیکدا ئاینه که ی بۆ ته واو کردوون، پێویستیان به هیچ ئاینیک نییه جگه له ئاینی پیرۆزی ئیسلام، وه پێویستیان به هیچ پێغه مبه ریک (ﷺ) نییه جگه له پێغه مبه ری خویان (ﷺ)، بۆیه خوای په روه ردگار پێغه مبه ری (ﷺ) گێراوه به دواين پێغه مبه ر (ﷺ)، وه په وانه ی کردووه بۆ هه موو مڕۆڤ و جنۆکه کان، هیچ حه لالیک نییه مه گه ر نه و حه لالی کردبیت، وه هیچ حه رامیک نییه مه گه ر نه و حه رامی کردبیت، وه هیچ مه نه هج و پێباز و ئاینیک حه ق و پاست نییه مه گه ر نه و ئاینه ی که پێغه مبه ر (ﷺ) به دینی زانیبیت، وه هه ر شتیک ئه وه وائی پێدا بیت حه ق و پاسته هیچ درۆو دواکه وتنی تیدا نییه^(۱۰۰).

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ﴾ هه م دین له هه موو پویه که وه ته واوه و پێویستی به زیادو که م نییه وه هه م خوای په روه ردگار ته واو نیعمه تی خۆی رشتووه به سهر موسو لماناندا .

وه هه روه ها ده فه رمو بیت: ﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ سَرَعُوا لَهُمِ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (الشوری: ۲۱) .

واته: (ئایا ئه و بێ باوه پانه پازین به به رنامه ی خوا؟) یان شوینی ئه و هاوه ل په یدا که رانه که وتوون که به ناوی دینه وه به رنامه یان بۆ داده نین و په یره وی ده که ن، بێ ئه وه ی خوای په روه ردگار مۆله تی دا بیت و پێی پازی بیت (حه رام و حه لالیان بۆ دیاری ده که ن)، خۆ ئه گه ر بپاری پێشترمان نه بوایه تا کاتی دیاری کراو، ئه وه فه رمانمان ده دا به له ناو بردنیان، بێ گومان بۆ بێ باوه پان و سته مکاران سزای زۆر توندو به ئیش هه یه .

^(۱۰۰) به وانه: تفسیر القرآن العظیم للأمام إس کتیر (رحمه الله تعالى) ۳/ ۲۶ .

۴ - پیغمبره ری خوا (ﷺ) موسلمانانی ناگادار کردوته وه له خراپی و ترساکی بیدعه، وه به پوون و ناشکرا فرمویه تی: هه موو تازه داهینراویک له م دینه دا گومرایی و سه رلیشیاوییه، وه هه ر کاریک بیدعه بیئت و بکریئت نه وه به سه ر خاوه نه کهیدا ده دریته وه، هه روه ک نیامی بوخاری و موسلیم (په حمه تی خوایان لیبیئت) له دایکی نیماندارانه وه بۆمان ده گپینه وه، که پیغمبر (ﷺ) فرمویه تی: ((مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ))^(۱۵۶).

واته: هه رکه سیك کاریک دابهینییئت له دیندا و فرمانی نیمه ی له سه ر نه بیئت به زیادکردنی نه و کاره نه وه به سه ریدا ده دریته وه و لئی وه رناگریئت. وه له گپانه وه یه کی تردا که نیامی موسلیم گپراویتیته وه، پیغمبر (ﷺ) فرمویه تی: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))^(۱۵۷).

واته: هه رکه سیك کاریک بکات (عیباده تیک) فرمانی نیمه ی له سه ر نه بیئت بۆ کردنی، نه وه نه و کاره کاریکه وه رناگریئت به لکو ده دریته وه به سه ر خاوه نه کهیدا.

وه زانایانی پیشینی نه م نوممه ته موسلمانانیا ن ناگادار کردوته وه له خراپی و ترساکی بیدعه، چونکه بیدعه زیادکردنه له دین و شه رعیکه خوی په روه ردگار فرمانی پی نه کردووه و پێگه شی پینه داوه، وه پیغمبر (ﷺ) پێگه ی پینه داوه، وه له سه ر نه وه ی خۆ شو بهاندنه به دوژمنانی دین وه کو: گا ورو جوله که، که بیدعه وشتی زیاده یان خسته ناو دینه که یانه وه^(۱۵۸).

^(۱۵۶) رواد البحاری ۲۲۲ ۳، رقه ۲۶۹۷، و مسلم، ۳/۳۴۴، رقه ۱۷۱۸.

^(۱۵۷) رواد مسلم، ۳/۱۳۴۳، رقه ۱۷۱۸.

^(۱۵۸) بېوانه: التحدیر من الدح، لاس بار، ص ۱۹.

﴿چوارهم: ناههنگ به بونهی هاتنی شهوی پانزهی مانگی شهعبان:

نیمامی پایه بهرز محمدی کوری وضاح القرطبی له عبدالرحمن کوری زبیدی کوری
أسلم دهگیریتتهوه که فهرمویهتی: نههم بیستووه له هیج یهکیک له زاناو
شارهزایانمان که گرنگی بدهن به شهوی پانزهی مانگی شهعبان، وه نههم
بیستووه له هیج یهکیکیان فهرمودهکهی نیمامی مکحول باس بکه^(۱۰۹)، وه
هیج یهکیکیان فهزلی نهو شهوهیان نهداوه بهسهر شهوهکانی تردا^(۱۱۰).

نیمامی أبو بکر الطرطوشي (پهحمتهی خوائ لیبیت) دهفهرمویت: أبو محمد
المقدسي (پهحمتهی خوائ لیبیت) بوی گیرامهوه، فهرموی: (لای نیمه به هیج
شیوهیهک نویرزی (الرغائب) نهبوو، نهو نویرزهی که له مانگی پهجهب وشهعباندا
دهکریت، یهکههم جار نههم نویرزه لای نیمه داهینرا له سالی ۴۴۸کوجیدا بوو،
نهوهبوو جاریکیان پیاویک که (ابن أبي الحمراء) پی دهوترا خهلکی (نابلس) بوو
هات بولامان له (بيت المقدس)، دهنگی زور خوش بوو بو قورئان خویندن،
ههستاو له ناومزگهوتی (الأقصى) دا له شهوی پانزهی مانگی شهعباندا کهوته
نویر کردن، پیاویک له پشستیهوه وهستا پاشان دووان وپاشان سیان وچوار،

^(۱۰۹) یعنی بتدیت مکحول ما أخرجه اس أبي غاصم في السنة برقم ۵۱۲، واس حاد برقم ۵۶۶۵
[۴۸۱/۱۲]، والطبراني في الكبير ۱۰۹/۲۰، برقم ۲۱۵، وأبو يعين في الخلية، ۱۹۱/۵، والبيهقي في شعب
الإمام، ۲۷۲/۵ برقم ۶۶۲۸، عن معاذ بن جبل رحمه الله: "يطع الله إلى ليلة الصف من شعبان
فيغفر لجميع خلقه إلا لمشرك أو مشاحن"، قال الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة: حديث صحيح روي
عن جماعة من الصحابة من طرق مختلفة يشد بعضها بعضاً، وهم: معاذ بن جبل، وأبو ثعلبة الخشني، وعبد
الله بن عمرو، وأبي موسى الأشعري، وأبي هريرة، وأبي بكر الصديق، وعوف بن مالك، وعائشة رضي الله
عنهم، ثم حرج هذه الطرق الثمانية، وتكلم على رجالها في أربع صفحات.

قلت: فإن صح هذا الحديث في فضل ليلة الصف من شعبان كما يقول الأسابي حفظه الله فيس فيه ما
يدل على تخصيص ليلتها بقيام ولا يومها بصيام، إلا ما كان يعتاده المسلم من العبادات المشروعة في أيام
السنة، لأن العبادات توقيفية.

^(۱۱۰) بپوانه: كتاب فيه ما جاء في البدع، للإمام اس وضاح، المتوفى سنة ۲۸۷هـ ص ۱۰۰، برقم ۱۱۹.

نویژه که ی ته و او نه کرد تا کومه لئیکی زۆر له پشتیه وه نویژیان دهکرد، پاشان سالی دواى هاته وه خه لکئیکی زۆر له پشتیه وه نویژیان دهکرد، وه له سالی دواتر هاته وه به هه مان شیه کومه لئیکی زۆرتر نویژیان له پشتیه وه کرد و له ناو مزگه وتدا بلاو بووه وه، هه بۆیه له و پۆژه وه تاییه ت کردنی نویژ له و شه وه دا بلاو بووه وه و په ره ی سه ند له مزگه وتی (الأقصى) و ناو ماله کان، وه جیگیر بوو وه کو نویژیکی سوننه ت هه تا پۆژگاری نه مرومان^(١٦١).

وه ئیعامی اس وضاح له ابن أبي مليكة وه دهیگیریتته وه، به ابن أبي مليكة ووترا: زیاد السميري ده لئیت: شهوی پانزه ی مانگی شهعبان خێرو پاداشتی به وینه ی خێرو پاداشتی شهوی قه دره (ليلة القدر)، ابن أبي مليكة فه رموی: نه گه ر گویم له خوی بوايه که وا ده لئیت، له و کاته دا داریکم به دهسته وه بوايه، لییم ده دا به و داره، له و کاته دا زیاد السميري قازیش بوو^(١٦٢).

زانای پایه به رز أسر السامة (پهحمه تی خوی لیبت) که شافیعی مه زه به ده فه رموویت: (صلاة الألفية، نه و نویژه یه که له شهوی پانزه ی مانگی شهعباندا ده کریت، به م نویژه ده وتریته هه زارییه له به ر نه وه ی هه زار جار ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (الإحلاس ١) تیدا ده خویندریت، چونکه سه د پکاته و له هه ر پکاتیکه یه کجار سورته ی فاتیه و ده جار سورته ی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ (١) ده خویندریت، نویژیکی زۆر درێژو زۆر قورس و گرانه، له کاتیکه دا هه یج فه رمووده یه کی سه حیجی له سه ر نییه، به لکو نه و فه رموودانه ی که له سه ری هاتوون هه مویان لاوازن یان هه لبه ستراون، هه ر بۆیه به هوی به رده وام بوون

^(١٦١) بهروانه: کتاب الحوادث والبدع، لطرطوشي، المتوفى سنة ٤٧٤هـ، ص ٢٦٦، برقم ٢٣٨.

^(١٦٢) بهروانه: کتاب فيه ما جاء في البدع، لاسن وصاح، ص ١٠١، برقم ١٢٠، ورواد الطرطوشي في کتاب

احداث والبدع ع ابن وصاح، ص ٢٦٣، برقم ٢٣٥.

له سر کردنی نه و نویژه زیاتر پهره ی سه ندووه له ناو زۆربه ی مزگه وته کانی ولاتدا، که نه و نویژه ی تیا ده کریت و نه وشه وه تا به یانی به رده وام ده بن، وه چه ندین خراپه و تاوانکاری تیا دا ده کریت، وه پیاوان و ئافره تان تیکه ل ده بن، وه نه و نه ده خراپه ی تری تیا ده کریت له بهر دیاری و ئاشکرایان پیویست به باس کردن ناکات، وه زۆربه ی نه زان و نه شاره زایان باوه پیک ی پته ویان هیه به م نویژه، وه شه ی تان بۆی پازاندونه ته وه و کردوویه تی به بنچینه یه کی گه و ره ی دین^(۱۶۳).

وه زانای پایه به رز این رجب (په حمه تی خوی لیلت) پاش ووته یه کی به نرخ فرمویه تی: (شه وی پانزه ی مانگی شه عبان هه ندیک له تابعینی وه کو: خالیدی کورپی معدان، و مکحول، و لقمان کورپی عامرو جگه له وانیش، به گه و ره و پر له خیریان ده زانی و عیباده تی زۆریان تیا ده کرد، تا خه لکی فه زل و گه و ره یی نه و شه وه یان لییان ه وه و هر گرت، ده ووتریت: هه ندی بۆچوون و شوینه واری ئیسرا ئیلیان پی گه یشتبوو بۆ به گه و ره زانیی نه وشه وه، کاتیک نه وه ئاشکرا بوو له ناو ولاتدا جیاوازی که وته نئوانیان؟ ئایا نه وشه وه به گه و ره و پر له خیر بزانریت یان نا؟ نه وه بوو کۆمه لیک له خواپه رستانی به صره و جگه له وانیش پازی بوون پی و به گه و ره یان زانی، به لام زۆربه ی زاناو شاره زایانی حجاز وه کو: عطاء، و ابن ابي ملیکه ئینکاریان لی کرد، هه روه ک عبد الرحمن کورپی زید کورپی أسلم له زاناو تیگه یشتوانی مه دینه گێراویتی ه وه، وه نه مه ووته ی هاوه لانی ئیمامی مالک و جگه له وانیشه، وه هه موویان فرموویانه زیندوو کردنه وه ی نه و شه وه به عیباده تیکی تایبه ت و جیاواز و خویندنی نه و هه موو زیکرو ویردانه بیدعه یه و کاریکی تازه داهینراوه).

^(۱۶۳) بپرواته: کتاب الباعث علی إکبار البدع والحوادث، لعبد الرحمن بن إسماعیل، المعروف بأبي شامة،

زانایانی شام بۆچونیان جیاوازه سه بارهت به زیندوو کرئه وهی نه و شه وه، له سه ره

دوو بۆچون:

یه گه م: زیندوو کرئه وهی نه و شه وه سوننه ته به جه ماعت له مزگه وته کانداه، هه ره بۆیه خالدهی کوپی معدان و لقمانی کوپی عامرو جگه له وانیش، له و شه وه دا جوانترین جلیان له به ره ده کردوو بۆنی خویشیان له خوایان ده دا و کلیان له چاویان ده کرد، نه و شه وه تا به یانی له مزگه وته دا ده مانه وه و نوێژیان ده کرد، وه ئیمامی إسحاق بن راهویه هه مان بۆچونی هه بووه، وه ده یووت: کردنی له مزگه وت بیدعه نییه، هه ره وه ک ئیمامی حه رب الکرمانی لیتی گێپراوه ته وه.

دوو هه م: باش نییه و دروست نییه کۆبونه وه له مزگه وته کانداه بۆ نوێژ کردن و پارانه وه و چیرۆک گێپراوه، به لام هه چی تیدا نییه نه گه ره که سیک ته نها بۆ خوئی نوێژ بکات، نه مه بۆچونی ئیمامی الأزرعی یه، که ئیمام و پیشه واه زانای شام بووه، نه م بۆچونه نزیک تره له حه قه وه (إن شاء الله)، پاشان فه رموویه تی: بۆچونی ئیمامی أحمد نه زانراوه ده ره به ره ی شه وی پانزه ی مانگی شه عبان، به لام سه به ره ت به سوننه تیتی شه و نوێژ کردن له و شه وه دا دوو ره یوایه تی لیوه گێپدراوه ته وه، یه ک له و ره یوایه تانه ی که لیتی گێپدراوه ته وه سه به ره ت به شه و نوێژ کردن له شه وی جه ژندا، له ره یوایه تی کدا شه و نوێژ کردن به جه ماعت تیایدا به سوننه تی نه زانیوه، له به ره وه ی له پیغه مبه ری خواوه (ﷺ) نه هاتوو ده گێپدراوه ته وه، به لام له ره یوایه تی کدا به سوننه تی زانیوه له به ره وه ی عبد الرحمن کوپی زییدی کوپی الأسود که یه کی که له تابعین نه و شه وه ی زیندوو کردۆته وه به شه و نوێژ کردن، به هه مان شیوه تاییه ت کردنی شه وی پانزه ی مانگی شه عبان به شه و نوێژ هه یچ فه رموده یه کی سه حیح له پیغه مبه ر (ﷺ) و هاوه لانیه وه نه هاتوو ده، به لکو نه وه ی هاتیبیت ته نها له لایه ن کۆمه لئی تابعینی شاره زایانی شامه وه هاتوو ده (۱۶۴).

زانای پایه بهرز ابن باز (پهحمتهی خوائ لیبیت) فهمویه تی: (ئو بوچوونهی که نیمامی الأوزاعی به په سندی زانیوه گوايه شهوی پانزهی مانگی شهبان به شه و نویژ زیندوو بکریته وه به تنها، وه په سندن کردنی ئو بوچونه له لاین ابن رجب وه شتیکی زور سهیره و بوچونیکی لاوازه، له بهر ئوهی هر کاریک نه گهر دروستیتی و شهرعیتی به به لگهی شهرعی دانه مه زیت ئوه بو هیچ موسولمانیک دروست نییه بیهینیتته ناو دینه وه، جا به تنها بیکات یان به جماعت، به نهینتی بیکات یان به ناشکرا، له بهر گشتی فهموده که ی پیغمه بهر (ﷺ) که فهمویه تی: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرًا فَهُوَ رَدٌّ))^(۱۶۵) واته: هر که سیک کاریک بکات (عیباده تیک) فهمانی نیمهی له سهر نه بیت بو کردنی، ئوه ئو کاره کاریکه وهرناگریت، به لکو ده دریته وه به سهر خاوه نه که یدا، وه جگه له م به لگانهش که به لگن له سهر نکولی کردنی بیدعه و ترسان لئی^(۱۶۶).

موسلمانی خۆشه ویست ئوهی که له پیشدا باس کرا له ووته به نرخه کانی زانا به پریزه کانی وه کو: ابن وضاح، والإمام الطرطوشي، والإمام عبد الرحمن بن إسماعيل المعروف بأبي شامة، والحافظ ابن رجب (پهحمتهی خوائ لیبیت)، وه نیمامی ئهم سه دهیه عبد العزیز ابن باز (پهحمتهی خوائ لیبیت)، به پوون و ناشکرایی بۆمان ده رکه وت که تاییه ت کردنی شهوی پانزهی مانگی شهبان به شه و نویژ یان هر عیباده تیکی تر دروست نییه، به لکو بیدعهیه و هیچ به لگهیه کی قورثانی پیروو سوننه تی پیغمه بهری (ﷺ) له سهر نییه، وه هیچ یه کیک له هاوه لانی به پریزی پیغمه بهر (ﷺ) نه یان کردوه.

^(۱۶۵) رواد مسلم، ۱۳۴۳/۳، رقم ۱۷۱۸.

^(۱۶۶) بهوانه: التحذیر من البدع، ص ۲۶.

﴿ پینجه م: التبرک ﴾

التَّبَرُّكُ: واته: داواکردنی خێرو به ره کهت، والتَّبَرُّكُ بالشَّيْءِ: واته: داوای خێرو به ره کهت کردن به هۆی شتی که وه^(۱۶۷).

ئه وهی که گومانی تیا نییه ئه وهیه که خێرو به خشش هه مووی به دهست خوای پهروهردگار، خوای پهروهردگار هه نندیک له دروستکاروه کانی خۆی تاییهت کردوه به پر خێرو به ره کهت، وشه ی البرکة: له بنه پرتدا به مانای جیگیر بهردهوام دیت، وه به مانای زیادکردن و گه شه کردنیش دیت، دهوتریت: بَرَكَ علیه، واته: دوعای خێرو به ره کهتی بو کرد، وه دهوتریت: بَارَكَ اللهُ الشَّيْءَ وَبَارَكَ فِيهِ أَوْ بَارَكَ عَلَيْهِ: واته: خوای پهروهردگار پر خێرو به ره کهتی بکات، بۆیه وشه ی (تَبَارَكَ: خاوهنی زۆر خێرو به ره کهت) هیچ که سێکی پی وهسف ناکریت جگه له خوای پهروهردگار، بۆیه ناوتریت: تَبَارَكَ فُلَانٌ، له بهر ئه وهی واته ی: زۆر گه وه ده گه یه نیت، بۆیه وهسفیکه بو هیچ کهس به کار نایات جگه له خوای پهروهردگار، وه وشه ی (الْیَمَنُ) به مانای: پر خێرو به ره کهت دیت.

وشه ی (البرکة) له قورئانی پیروژدا به چهند مانایه ک هاتوه، له وانه:

۱ - جیگیر بوون و بهردهوام بوونی خێرو به ره کهت.

۲ - زۆری و زیاد بوون و بهردهوام خێرو به ره کهتی شت له دوا ی شت.

۳ - وشه ی (تَبَارَكَ) هیچ که سێکی پی وهسف ناکریت جگه له خوای پهروهردگار، وه نادریته پال هیچ کهس جگه لهو، زانای پایه بهرز ابْن الْقَیِّم (پهحمهتی خوای لیبیت) دهفه رمویت: (گه وهیی و زۆری خێرو به ره کهتی خوای پهروهردگار له وه دایه که: بهخشندهیی بهردهوامه، خێرو به ره کهتی زۆر، خاوهن پێزو بهرزی بهردهوامه، وه خاوهنی گه وهیی و دووره له هه موو که م

^(۱۶۷) بپوانه: النهاية في غريب الحديث، لابن الأثير، باب الباء مع الراء، مادة 'برك'، ۱/۱۲۰، وه بپوانه:

التبرك: أنواعه وأحكامه، للدكتور ناصر الحديث، ص ۳۰.

کۆپییهک، هەرچی خێرو بهرکهت ههیه له لایه ن خوای پهروهردگار ههیه، وه خوای پهروهردگار خێرو بهرکهتی خۆی دهپێژێت بهسه ره هه ریه کێک له بهندهکانی که خۆی ویستی لێیه، ئا ئه مهیه واتا کانی (تسارک) که له قورئانی پیروژدا به چهند مانایه ک هاتوه^(١٦٨).

❁ نه و شتانه ی که زۆر پیروژو پر له خێرو بهرکهتن:

١ - قورئانی پیروژی پر له خێرو بهرکهت: قورئانی پیروژ خێرو بهرکهتی دونیا و دواپوژێ تێدایه، بۆیه داواکردنی بهرکهتی قورئانی پیروژ به جوان خۆیندنه وه کار پێ کردنی ده بێت (به و شیوه یه ی که خوای پهروهردگار پێی پازی ده بێت).

٢ - پێغه مبه ری (ﷺ) پر له خێرو بهرکهت: خوای پهروهردگار خێرو بهرکهتی گێراوه له خودی پێغه مبه ردا (ﷺ)، نه و خێرو بهرکه ته ش دوو جوړه: یه که م: بهرکهتی واتایی، نه و بهرکهت و نیعمه ته یه که له دنیا و دواپوژدا دێته دی به هۆی په یامه که یه وه (قورئانی پیروژ و سوننه ت)، له بهر نه وه ی خوای پهروهردگار پێغه مبه ری (ﷺ) ناردوه، وه کو: په حمه تیک بۆ هه موو بونه وهران، وه خه لکی ده ربکات له تاریکییه کان بۆ پوناکی باوه رو خواپه رستی، وه نه و پێغه مبه ره (ﷺ) شته حه لال و حه رامه کانیان بۆ دیاری بکات، وه خوای پهروهردگار گێراوێتی به کۆتا پێغه مبه ر (ﷺ)، وه ئاینه که ی بار سووکی و نه رم و نیانی و لیبۆرده یی له خۆ گرتوه.

دووهم: خێرو بهرکه ته هه ست پێکراوه کانی، ئه مه ش دوو جوړه:

٢ - بوونی خێرو بهرکهت له کرداره کانیدا (ﷺ)، ئه ویش بریتیه له و موعجیزانه ی که خوای پهروهردگار پێی به خشیوه و پێزداری کردوه پێی، وه

^(١٦٨) بهوانه: حلاء الإفهام ص ١٨٠، وتیسیر الکرم الرحمن فی تفسیره کلام الما، للسعدی، ٣/٣٩.

به لگه یه له سهر پاستگۆیه کی (ﷺ).

۴ - بوونی خێرو به ره که ت له خودی پیغه مبه ر (ﷺ) و شوینه واره هه ستیپکراوه کانی، نه و خێرو به ره که ته یه که خوای په روه ردگار گێراویتی له خودی پیغه مبه ردا (ﷺ)، هه ر بۆیه هاوه لانی به پیزی پیغه مبه ر (ﷺ)، پیغه مبه ریان (ﷺ) به پیروژو پر له خێرو به ره که ت ده زانی تا له ژياندا بوو، وه پاش مردنی نه و شتانه ی که له لاشه ی به جئ مابوو به پیروژو پر له خێرو به ره که تیان ده زانی.

بۆیه هه چ که سێک له دروست کراوه کانی خوای په روه ردگار پێوانه ناکرێته سهر پیغه مبه ر (ﷺ) تا به پیروژو پر له خێرو به ره که ت بزانرێت، له به ر نه وه ی خوای په روه ردگار نه و هه موو پێزو خێرو به ره که ته ی گێراوه له خودی پیغه مبه ردا (ﷺ)، وه گومان له وه دا نیه که خوای په روه ردگار پیغه مبه ران (عینهم الصلاة والسلام) و فریشته کان و پیاوچاکانی پیروژو پر له خێرو به ره که تدار کردووه، به لام موسوڵمان نابێت داوای به ره که تیان لی بکات، له به ر نه وه ی هه چ به لگه یه کی شه رعێ له سهر نیه، وه هه روه ها چه نندین شوین هه یه که خوای په روه ردگار پیروژو پر له خێرو به ره که تدار کردوون، وه کو: مزگه وتی حرام (که عبه ی پیروژ) و مزگه وتی مه دینه (مزگه وتی پیغه مبه ر (ﷺ) و مزگه وتی الأقصى (بیت المقدس)، وه هه روه ها چه ند کاتیکی پیروژو پر له خێرو به ره که تدار کردووه، وه کو: مانگی ره مه زان و شه وی قه درو ده پۆژی یه که می مانگی دو الحجة وه (أشهر الحرام" مانگی: رجب، ذو القعدة، وذو الحجة، والحرم") وه پۆژانی دووشه ممه و پێنج شه ممه و هه ینی، وه کاتی دابه زینی خوای په روه ردگار له سئ یه کی شه ودا بو ئاسمانی دنیا، وه جگه له م شوینه پیروژانه، که نابێت موسوڵمان ته به پروکیان پی بکات و داوای به ره که تیان لی بکات، به لکو داوای خێرو به ره که ت هه ر له

خواى په‌روه‌ردگار ده‌کړیت ته‌ویش به‌کړنى کړده‌وه شه‌رعيه چا‌که‌کان ده‌بیټ^(۱۶۹).

۵ - هه‌ندى شت هه‌یه که پيروږو پر خيرو به‌ره‌که‌تن، وه‌کو: ناوى زه‌مزهم و باران، له به‌ر ته‌وه‌ی له به‌ره‌که‌ت و خيري ته‌مانه ته‌وه‌یه: خه‌لکى و ناژه‌لان ليى ده‌خونه‌وه، دارو دره‌خت و گزوگيای پى سه‌وز ده‌بیټ، وه داری زه‌يتون پيروږو پر خيرو به‌ره‌که‌ته، وه شپرو ته‌سپ و مه‌پو دارخورما پيروږو پر خيرو به‌ره‌که‌تن^(۱۷۰).

❁ به‌ده‌ست هيټان و داوا کړنى خيرو به‌ره‌که‌ت

به‌ريگه‌يه‌کى شه‌رعى به‌م چه‌ند کاره ده‌بیټ:

۱ - به‌ده‌ست هيټان و داوا کړنى خيرو به‌ره‌که‌ت به‌زيکرو يادى خواى په‌روه‌ردگار و خویندنى قورثانى پيروږ به‌ده‌ست ديټ، ته‌ویش داواى به‌ره‌که‌ت کړنه له خواى په‌روه‌ردگار به‌زيکرى دلّ و زمان، وه کار کړنه به‌قورثانى پيروږ و سوننه‌ت به‌شي‌وه‌يه‌کى شه‌رعى، له‌به‌ر ته‌وه‌ی به‌ره‌که‌تيان له‌م شتانه‌دایه: دلّ پټيان نارام ده‌بیټ، دلّ به‌هيز ده‌که‌ن بؤ زياد عيبادت کړن، وه شيفای هه‌موو ده‌ردو به‌لايه‌کيان تي‌دایه، وه به‌خته‌وه‌رى دونياو دواړوژيان تي‌دایه، لي‌خوش بوونى تاوانه‌کانى تي‌دایه، به‌هو‌يانه‌وه هيمنى داده‌به‌زيټ، وه قورثانى پيروږ ده‌بیټه تکاکار بؤ خاوه‌نه‌که‌ی له پوژى دواييدا، به‌لام ته‌به‌پړوک به‌قورثان ناکړيت وه‌ک دانانى له ناو مالّ و ناو سه‌ياره و دانانى له پشت سه‌رى ثافره‌تى زه‌يستان، به‌لکو به‌ده‌ست هيټان و داوا کړنى خيرو به‌ره‌که‌تى قورثانى پيروږ به‌خویندنه‌وه و کار پى کړنى ته‌بیټ.

^(۱۶۹) بېوانه: التړک: انواعه و احکامه، للدکړ ناصر الخديع، ص ۷۰-۱۸۲.

^(۱۷۰) بېوانه: هه‌مان سه‌رچاوه، ص ۱۸۳-۱۹۷.

۲ - به دهست هینان و داوا کردنی خیرو به ره که ت به خودی پیغه مبه ر (ﷺ) تا له ژياندا بووه، له بهر نه وه ی پیغه مبه ر (ﷺ) پیرۆزو پر خیرو به ره که ت بووه له خودی خۆی و نه و شتانه ی که پیوه ی بووه، هه ریۆیه هاوه لانی به پیزی پیغه مبه ر (ﷺ) ته به پڕوگیان ده کرد به خودی پیغه مبه ر (ﷺ) خۆی، هه ره که أبو جحیفه (ﷺ) ده فره مویت: ((جاریکیان پیغه مبه ر (ﷺ) له گه رمای نیوه پدا چوو بۆ البطحاء (شوینیکه له نیتوان مه که و مئی) له وئی ده ست نوژی گرت و نوژی نیوه پۆ و عه سری به (قهر و جمع کرد، دوو پکات، دوو پکات) پاشان موسولمانان هه ستان و دهستی پیغه مبه ریان (ﷺ) به دهم و چاویاندا ده هینا (وه کو داوا کردنی خیرو به ره که ت)، مغیض دهستی پیغه مبه ر (ﷺ) گرت و به سه ر دهم و چاومدا هینام، دهسته کانی وه که به فر ساردو فینک بوون، وه بۆنی له میسک خۆشتر بو))^(۱۷۱).

وه انس ی کوپی مالک (ﷺ) ده فره مویت: ((پیغه مبه ر (ﷺ) چوو ه مئی و به رد هاویشتنی (الجمرة العقبه) ی کردو چوو ه ناو (خیمه یان نه و که پره ی که هه لی دابوو) وه حیوانی سه ربپی، پاشان به سه رتاشیکی فره موو: وه ره سه رم بتاشه، تاماژه ی بۆلای پاستی کردو پاشان بۆ لای چه پی، پاشان پیغه مبه ر (ﷺ) مووی سه ری دا به هاوه له به پیزیه کانی))، له پڕوایه تیکی تر دا: ((پیغه مبه ر (ﷺ) بانگی أبو طلحه نی کردو مووه کانی لای پاستی سه ری داپیتی، پاشان پیغه مبه ر (ﷺ) به سه رتاشه که ی فره موو: لای چه پی سه رم بتاشه، نه وه بوو موه کانی سه ری دا به أبو طلحه و پیتی فره موو: دابه شی بکه له نیتوان موسولماناندا "سه ریگرنی به چاوی پیزی پر خیرو به ره که ته وه"^(۱۷۲).

(۱۷۱) البخاری: کتاب المناقب، باب صفة النبي ﷺ، ۴/۲۰۰، برقم ۳۵۵۳.

(۱۷۲) رواد مسلم، کتاب الحج، باب بیان أن السنة يوم النحر أن يرمي، ثم ينحر، ثم يخلع، والابتداء في الخلق

بویه هاوه لانی به پریزی پیغمبر (ﷺ) ته به پپوکیان ده کرد به جل و
 بهرگه کی و شوینی دهستی و ناوی دهست نویزو بهرماوهی ناو خواردنه وه کی
 و زور شتی تر^(۱۷۳)، وه ته به پپوکیان ده کرد به و شتانه ی له لاشی پیغمبر
 (ﷺ) بووه ته وه، وه کو: مووه کانی، وه ئو شتانه ی که پیغمبر (ﷺ) به کاری
 میتاوه و پاش خوی مابووه وه، وه کو: جل و بهرگ و قاپ و قاچاغ و نه عله کانی،
 وه جگه له م شتانه ش^(۱۷۴).

موسولمانی خوشه ویست لیژده دا ده بیّت ناگاداری ئوه بین که هیچ که سیّک
 قیاس ناکریته سهر پیغمبر (ﷺ) له پوی پیریزی و پرخیزو بهرکه تیه وه،
 چونکه پیغمبر (ﷺ) فرمانی نه کردوه که هیچ یه کیّک له هاوه لانی به جاوی
 بهرکه ته وه سهر بکریّت، وه نه گپرداوه ته وه له هیچ یه کیّک له هاوه لانی به پریزی
 پیغمبر (ﷺ) ئو کاره یان کرد بیّت له گه ل که سانی جگه له پیغمبر دا (ﷺ)
 جا له ژیانیدا بیّت یان دوی مردنی، وه ته به پپوکیان نه کردوه به هیچ یه کیّک له
 خلیفه به پریزو صهابه کانی پشتیوانان و کۆچکردوان و ئهوانه ی که موژده ی
 به هشتیان پی درابوو (خوای گوره له هه موویان پازی بیّت).

زانای پایه بهرز ئیمامی الشاطی (رهحمتهی خوای لیبت) ده فرمویت: (پاش
 مردنی پیغمبر (ﷺ) هاوه لانی به پریزی، هیچ کاریک پوی نه داوه لییان
 ده باره ی ته به پپوک کردن به که سانی جگه له و، له کاتی که پیغمبر (ﷺ) خوا (ﷺ)
 له دوی خوی هیچ که سیّکی به جی نه هیشتوو له ئیمامی أبوبکر الصّدیق (رضی)
 به پریز تر بیّت و خلیفه شی بیّت، له ناو هاوه له به پریزه کانیدا هیچ یه کیّکیان
 نه وه یان نه کرد به رامبری، وه ئیمامی عَمَر (رضی) که دوی أبوبکر الصّدیق (رضی)
 له و به پریز تر نه بووه، پاشان ئیمامی عثمان (رضی) و ئیمامی علي (رضی) و سه رجهم

^(۱۷۳) بیوانه: التبرک، أنواعه وأحكامه، للدكتور الخديع، ص ۲۴۸-۲۵۰.

^(۱۷۴) بیوانه: هه مان سه رچاوه، ص ۲۵۲-۲۶۰.

صه حابه کان که له ناو ئوممه ته دا له وان چاکترو به پیز تری تیا نه بووه لای خوای په روه ردگار، به هیچ شیوه یه ک بۆمان نه گیر دراوه ته وه که خاوه ن خیرو به رهکت بوو بیتن و خه لکیان خیردارو به ره که تدار کرد بیتن^(۱۷۵).

گومانی تیدانییه که سوود وه رگرتن له عیلم و زانیاری زانایان، گوئی گرتن له نامۆزگارییه کانیان، پارانه وه کانیان بۆ موسولمانان، دهست که وتنی فه زلی دانیشتگا کانیان به دانیشتن له گه لیاندا پره له خیرو به ره که ت سودی زۆر، به لام ته به پرۆک ناکریت به خودی خۆیان، به لکو به دهست هینان و داوا کردنی خیرو به ره که ت به وه ده بیت که کرده وه ی چاکه بکهین به عیلم و زانیاریه که یان، وه شوینی زانایانی نه هلی سوننه و جه ماعه بکهوین^(۱۷۶).

۲ - به دهست هینانی خیرو به ره که ت به خواردنه وه ی ئاوی زه مزه م، چونکه ئاوی زه مزه م پیروزترین ئاوی سه ر زه ویه، به خواردنه وه ی تینویتی ده شکیت و شوینی خواردنیش ده گریت، وه خواردنه وه ی به نییه تیکی باش شیفای تیدایه، له بهر نه وه ی بۆ هه ر مه به سستیک بخوریتته وه دیته دی، پیغه مبه ر (ﷺ) ده رباره ی ئاوی زه مزه م ده فه رموویت: ((إِنَّهَا مُبَارَكَةٌ، إِنَّهَا طَعَامٌ طَعِمَ [وَشَفَاءُ سَقِيمٍ]))^(۱۷۷) واته: به راستی ئاوی زمزم ئاویکی پیروز و پر به ره که ته، ئاویکه شوینی خواردن ده گریتته وه، وه شیفای نه خووشی تیدایه.

جابری کوپی عبدالله فه رموده یه کمان بۆ ده گیریتته وه له پیغه مبه ره وه (ﷺ) که فه رموویت: ((ماء زمزم لما شرب له))^(۱۷۸).

^(۱۷۵) بیروانه: الاعصاب لشاصي، ۲، ۸، ۹، وه بیروانه: النترك: أنواعه وأحكامه، لندكتور احديع، ص ۲۶۱-۲۶۹.

^(۱۷۶) بیروانه: النترك: أنواعه وأحكامه، لندكتور احديع، ص ۲۶۹-۲۷۸.

^(۱۷۷) أخرجه مسلم، كتاب فضائل الصحابة، باب من فضائل أبي در عهيد، ۴/ ۱۹۲۲، رقم ۲۴۷۳، وما بين المعكوفين عند الرار، والبيهقي، والطبراني، قال الهيثمي في مجمع الروائد: 'رجاله ثقات'، ۳/ ۲۸۶.

^(۱۷۸) أخرجه ابن ماجه، كتاب الماسك، باب الشرب من زمزم، ۲/ ۱۰۱۸، رقم ۳۰۶۲، وصححه الألباني في صحيح سنن ابن ماجه، ۲/ ۱۸۳، وإرواء العليل، ۴/ ۳۲۰.

واته: ئاوی زه مزه م بۆ هر مه به ستیک بخوریتته وه دیتته دی.

وه گێڤدراوه ته وه که پیتغه مبه ر (ﷺ) ئاوی زه مزه می ده کرده ناو کوپه و دۆلکه وه دهیدا به نه خۆشه کان و دهیکرد به سه ریاندا^(۱۷۹) (روومه تیانی پی ته پ ده کرد).

۴ - به ده ست هینانی خێرو به ره که ت به ئاوی باران، گومانی تیدا نییه که ئاوی باران پیوژ و پیر به ره که ته، چونکه خوای پهروه رڤگار به ره که تی تی کردوو: خه لکی لیئی ده خۆنه وه، وه هه موو گیان له به ران و پوهه و درهخت و به روبومه کان پیی گهش ده بنه وه، وه خوای پهروه رڤگار هه موو شتیکی پیی زیندوو ده کاته وه.

أنس کوری مالک (رضه) ده فره موویت: جارێکیان له گه ل پیتغه مبه ردا (ﷺ) بووین بارانمان به سه ردا باری پیتغه مبه ر (ﷺ) هه ندی له جله کانی هه لدایه وه تا باران لاشه ی ته پ کرد، ووتمان ئه ی پیتغه مبه ری خوا (ﷺ) بۆ وات کرد، فره مووی: ((لأنّه حَدِثُ عَهْدٍ بَرٍّ))^(۱۸۰).

زانای پایه به رز ئیمامی السروي (پهحمه تی خوای لیبیت) ده فره موویت: واته: باران بارین پهحمه تی خوای پهروه رڤگار وه تازه دروستی کردوو (تازه باراندوویه تی) بۆیه ته به پپوکی پی ده کریت.

^(۱۷۹) الترمذي بحوه، عن عائشة رضي الله عنها، كتاب الحج، باب حدثنا أبو كريب، ۲۸۶/۳، برفه ۹۶۳، والبيهقي، ۲۰۲/۵، وصححه الألباني في صحيح سن الترمذي، ۲۸۴، والأحاديث الصحيحة، ۵۷۲/۲.

^(۱۸۰) أخرجه مسلم، كتاب صلاة الاستسقاء، باب الدعاء في الاستسقاء، ۶۱۵/۲، برفه ۸۹۸.

❁ به دهست هیئان و داوا کردنی خیر و بهره کت

به شیوهیه کی ناشه رعى و نادرست بهم شیوانه ی لای خوارمویه :

یه کهم: ته به پرک کردن به پیغه مبه ری خوا (ﷺ) دواى مردنی دروست نیه و ناشه رعیه، به لام له دوو شتدا دروسته :

۱ - باوه ر پی بوون و گوپراه لی کردن و شوین که وتنی، هر که سیك باوه ری پی بینیت و گوپراه لی بکات و شوینی بکه ویت، نه وه بی گومان خیر و بهره کت و پاداشتی زور به خته وه ری دنیا و دواوژ به دهست دینیت.

۲ - ته به پرک کردن به و شتانه ی که به لاشه ی پیغه مبه ره وه (ﷺ) بووه، یان هی نه و بووه، وه کو: موی لاشه ی، جل و به رگی، قاپ و قاچاغه کانی.

به لام جگه له م شتانه دروست نیه ته به پرک بکریت به هیچ شتیکی، بویه شه رعى نییه ته به پرک بکریت به گوره که ی، وه خو ناماده کردن مه به سستی زیاره تی گوره که ی دروست نییه (واته: شَدُّ الرَّحَالِ) ناییت، به لکو خو ناماده کردن و سازدانی زیاره ت ته نها بۆ نه م سى مزگوته ده بیت (المسجد الحرام) (که عبه ی پیروز)، والمسجد الأقصى (قودسی پیروز)، والمسجد السوي مزگوته ی مه دینه)، بویه سوننه ته کاتیک که موسولمانیک زیاره تی گوره که ی پیغه مبه ر (ﷺ) بکات نه گهر له مه دینه دا بیت، یان زیاره تی مزگوته که ی کرد بیت پاشان زیاره تی گوره که ی بکات، وه زیاره تی گوره که ی به م شیوهیه ده بیت: کاتیک ده چیت ناو مزگوته که ی پیغه مبه ره وه (ﷺ) دوو رکات سوننه تی سلای مزگوت ده که ی (تحية المسجد)، پاشان ده چیت بۆ لای گوره که ی و پوو ده که یته نه و هوده یه ی که پیغه مبه ری (ﷺ) تیدا نیژراوه به له سه ر خوئی و نه رموو نیانی و به ده نگیکى نرم ده لیت: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، واته: سه لامی خوات له سه ر بیت نه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ)، عبدالله کوپی نیمامی عمر (خوایان لی پازی بیت) له مه زیاتری نه ده وت، به لام نه گهر له مه زیاتر بلیت: ((السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، يَا

حیرة الله من خلقه، أَشْهَدُ أَنَّكَ رَسُولُ اللَّهِ حَقًّا، وَأَنَّكَ قَدْ تَلَعْتَ أَرْسَالَهُ، وَأَدَّيْتَ الْأُمَانَةَ، وَجَاهَدْتَ فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ، وَنَصَحْتَ الْأُمَّةَ)).

واته: سه لامي خوات له سهر بیټ نهی پیغهمبری خوا (ﷺ)، نهی باشتین دروست کراوی خوا، شایه تی نه دهم که تو پیغهمبری خوايت (ﷺ)، به راستی په مامی خوات گه یاند، به راستی نهو نه مانه نهی له سهر شانت بوو گه یاندت، به راستی ټیکو شایت له پیناو خواي په روه ردگاردا باشتین ټیکو شان، وه به راستی به جوانترین شیوه ناموژگاری نوممه ته کت کرد. نه گهر نه م زیاده په بلایت هیچی ټیډ نییه چونکه نه مانه هه مووی سیفاتی پیغهمبرن (ﷺ) ^(۱۸۱).

به لام نابیت لای گوړه که ی بیارپیته وه بو نه وهی گومانت وانه بیټ که پارانه وه لای گوړه که ی وه لام ده دریته وه، وه به هیچ شیوه یه ک داوای شفاعتی لای ناکه یت، وه نابیت ده ست و لاشته بهیټیت به سهر گوړه که یدا وه نابیت نه گوړه که ی و نه دارو به ردو دیواره که ی ماچ بکه یت، وه نابیت ته به پرپوک بکه یت بهو شویتانه ی که پیغهمبر (ﷺ) دانیشتووه له سهری یان نویژی له سهر کردووه، وه نابیت ته به پرپوک بکه یت بهو پرگایانه ی که به سهریدا پویشتووه، وه نهو شویتانه ی که تییدا وه حی بو سهر دابه زیوه، وه نابیت ته به پرپوک بکه یت بهو شویتانه ی که تیایدا له دایک بووه یان شهوی له دایک بوونی یان نهو شه وهی که شهو په وییه که ی تییدا پویدا، وه ته به پرپوک ناکریت به پوژی کوچ گردنه که ی، وه جگه له مانه ش که نه خواو نه پیغهمبری خوا (ﷺ) به شهرعیان دانه ناوه ^(۱۸۲).

دوووم: لهو ته به پرپوکانه ی که ناشه رعیه و دروست نییه: بریتیه له ته به پرپوک کردن به پیاوچاکان، موسلمانان ته نها خوا په رست ناگاداریه که ته به پرپوک به خودی پیاوچاکان و شویتنه واره کانیان و شویتنی عیاده ته کانیان و شویتنی

^(۱۸۱) بېروانه: مجموع مایه یان نار فی الحج والعمرة، ۲۸۹/۵.

^(۱۸۲) بېروانه: التترك: أنواعه وأحكامه، للدكتور الخديع، ص ۳۱۵ - ۳۸۰.

دانیشتن و گۆره کانیان ناکریت و دروست نییه، وه خۆئاماده کردن و گشت کردن و نوێژ کردن لای گۆره کانیان نابیت و دروست نییه، وه داوای پیویستی ناکریت لای گۆره کانیان، وه دهست و لاشه هیتان به سه ر گۆره کانیان و مانه وه ته به پړوک کردن به له دایک بوونیان و جگه له مانهش هیچیان دروست نین به لکو ناشه رعین، بۆیه هه ر که سیك ئه و کارانه بکات و مه بهستی نزیک بوونه وه بیت لییان ئه وه به پاستی هاوه لئ گه و دهی بۆ خوای پهروه ردگار بپارداوه (الشرك الأكبر) واته: باوه رت و ابیت که پیاوچاکان زه ره رو زیان و سودیان به دهسته، یان به خشین و پیگری لئ کردنیان به دهسته، به لام ئه گه ر که سیك ئه و کارانه بکات به ئومیدی به دهست هیتانی خێرو به ره که ت له لایه ن خوای پهروه ردگاره ئه وه به پاستی بیدعه یه ک و کاریکی ژۆر خرابی کردوه^(١٨٣).

سێیه م: له ته به پړوکه ناشه رعیه کان: ته به پړوک کردن به شاخ و کێو و شوینه کان، له بهر ئه وه ی ته به پړوک کردن به م شوینانه پیچه وانه ی مه نه هج و پێبازی پیغه مبه ره (ﷺ)، چونکه ته به پړوک کردن پێیان هۆکاره بۆ به گه و ده زانینی ئه و شوینانه، وه دروست نییه ئه و شوینانه قیاس بکریته سه ر به رده په شه که (الحجر الأسود) و ته و اف کردن به ده وری که عبه دا، چونکه ماچ کردن سوپانه وه به ده وری که عبه دا عیباده تن و به به لگه ی قورئانی پیروژ و سوننه ت ئه و کارانه ده کریت، وه جگه له دهست هیتان به (الحجر الأسود والركن الیماني من الکعبه) دروست نییه دهست به هیچ شوینیکدا به یتریت له پړوی به ره که ت و پیروزییه وه، چونکه به یه کده نگه زانیان پیغه مبه ر (ﷺ) ته نها سه لامی له هه ردوو پوکنی الیمای کردوه^(١٨٤).

^(١٨٣) بپوانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور الخديع، ص ٣٨١-٤١٨.

^(١٨٤) بپوانه: إقتضاء الصراط المستقیم، لإس تیمیة (رحمه الله تعالى)، ٧٩٩/٢.

زنانای پایه بهرز ابن القیم (رحمتهی خوی لبیت) دهفه رمویّت: (لهسه رپوی زه ویدا هیچ شوینیک نییه (پارچه زه ویهک) دروست بیّت ماچ بکریّت و سه لامی لی بکریّت و تاوانی تیدا بوه ریّت تنها بهرده ره شه که و پوکنی الیمایی نه بیّت (الحجر الأسود والركن الیمایی من الکعبه)^(۱۸۵).

وه سه بارهت به تاییهت مه ندی مه که ی پیروژ دهفه رمویّت: (لهسه رپوی زه ویدا هیچ شوینیک نییه که پیویست بیّت لهسه ره موو موسولمانانیکی به توانا بپوات بۆ نه وی (بۆ حه ج کردن) وه به ده وریدا بسوپیتته وه جگه له که عبه ی پیروژ).

وه زنانای پایه بهرز ابن تیمیّه (رحمتهی خوی لبیت) سه بارهت به سورانه وه به ده وری جگه له که عبه ی پیروژدا دهفه رمویّت: (وه سورانه وه به و شیوه یه (به ده وری هه رشتیک جگه له که عبه ی پیروژ) یه کیکه له گه وره ترین بیده حه رامه کان، بۆیه هه ر که سیک سورانه وه (الطواف) به ده وری هه رشتیک جگه له که عبه ی پیروژ به دین بزانیّت داوای ته و به ی لی ده کریّت، نه گه ر ته و به ی کرد نه وه باشه، نه گه ر ته و به ی نه کرد نه وه ده بیّت بکوژریّت)^(۱۸۶).

وه دهست و لاشه هیّنان و ماچ کردنی (مقامی ابراهیم) و دارو به ردی مزگه وتی حرام (که عبه ی پیروژ) دروست نییه (به نییه تی ته به پوک)، وه دروست نییه زیارهت کردن و سه رکه وتن بۆ کیوی (الحراء) به مه بهستی نویژکردن و به دهست هیّنانی خیرو به ره که ت، وه کیوه کانی (ثور، عرّقه، ابي قبیس، ثیر) یش به هه مان شیوه دروست نییه زیاره تیان بکریّت و نییه تی خیرو به ره که ت پتیا ن هه بیّت، وه دروست نییه زیاره تی کیوی (الطّور) بکریّت و خو ئاماده کردن و

^(۱۸۵) بپوانه: راد المعاد فی هذی حیر المعاد، ۴۸/۱.

^(۱۸۶) بپوانه: مجموع فتاوی ابن تیمیّه، ۱۲۱/۲۶.

گەشتى بۆ لا ساز بىكرىت، بە نىيەتى بەدەست ھىتئانى خىرو بەرەكەت، ۋە نابىت ھىچ يەككە لە دارو بەردەكان بە تەبەپروك بزانرىت^(۱۸۷).

ھۆكارەكانى تەبەپروك كىردنى نادىروست و ناشەرى چىن؟

۱ - نەزانى و نەشارەزايى لە دىن.

۲ - زىيادەپەوى كىردن لە پىياوچاكاندا.

۳ - خۆلىكچواندن بە ھاۋەل پىياردەران و بىباۋەپان.

۴ - بە گەورە زانىنى شوئىنەۋارەكان ۋەكو (گۆر و دارو بەردو خۆل و ۰۰۰۰).

شوئىنەۋارە خراپەكانى تەبەپروك كىردنى نادىروست و ناشەرى زۆر زۆر لەۋانە:

۱ - پىياردانى شىركى گەورە، كە ئەمەش يەككە لە گەورەترىن و

ترسناكترىن شوئىنەۋارە خراپەكانى تەبەپروك كىردنى نادىروست و ناشەرى،

ئەگەر خودى ئەو كارە شىركى گەورە بىت، يان تەبەپروك كىردنى نادىروست

ھۆكارە بۆ پىياردانى شىركى گەورە.

۲ - پىياردانى بىدعە.

۳ - كىردنى جۆرەھا تاۋان و خراپەكارى.

۴ - كەۋتنە ناو جۆرەھا درۆ.

۵ - گۆپىنى دەقەكانى قورئانى پىرۆز و فەرمودەكانى پىغەمبەر (ﷺ)، ۋە

لىكدانەۋەيان بە شىۋازىكى ناشايستە و نەۋىستراۋ.

۶ - فەۋتانى سوننەتەكانى پىغەمبەر (ﷺ).

۷ - سەرلىشىۋان بە ھۆى كارى نەزانانەۋە.

۸ - لەناو چوونى نەۋەكان.

موسولمانانى خۆشەۋىست ھەموو ئەم كارانە لە شوئىنەۋارە ھەرام و

خراپەكانى تەبەپروك كىردنى نادىروست و ناشەرى عىين.

هۆکاره کانی بهرگری کردن له ته به پرووک کردن نادروست و ناشهرعی:

۱ - گه یاندن و بلۆ کردنه وهی عیلم و زانیارییه کی به سوود.

۲ - بانگه واز کردن بۆ مه نهج و پیتیازی حق و پاست.

۳ - لابردن و نه هیشتنی هه موو هۆکاره کانی زیاده په وی کردن و نهو شوینه وارانیهی که به پیروژ و گه و ره ده زانرین.

۴ - تیک شکاندنی هه موو هۆکاریک له و هۆکارانهی که خه لکی به ته به پروکیان ده زانیت^(۱۸۸).

زانای پایه بهرز شیخ الناصر السّعدی (پهحمتهی خوائ لیبیت) له شهرعی (کتابُ التّوحید) له باسی (مَنْ تَبَرَّكَ بِشَجَرَةٍ أَوْ حَجَرَةٍ أَوْ نَحْوِهِمَا) ده فهرمویت: (واته: نهو کاره شیرکه یان له کرده وهی موشریکه کانه، زانایان یه کدهنگن له سه ره وهی که دروست نییه به چاوی خیره بهرکه کت بیوانریت هه چ دارو بهردو مه زرگا و شوینه واره کان، چونکه نهو کاره زیاده په وی کردنه تیایاندا، وه نه کاره ورده و ده سه ره ده کیشیت بۆ پارانه وه لییان و په رستنیان که نهویش شیرکی گه و ره یه، وه نه مهش گشتیه بۆ هه موو شتیک هه تا (مقامی ابراهیم) (حجره کهی پیغه مبه ر (ﷺ) و بهردی (بیت المقدس) وه جگه له م شوینه پیروژانه ش).

به لām سه لام کردن و ماچ کردن بهرده په شه که و (الرّکن الیمانی) نه مانه به ندایه تی کردنه بۆ خوائ په روهر دگار، وه به گه و ره زانین و مل که چ بوونه بۆی، که نه مهش ناوه پۆکی عیباده ته، نه م کاره به گه و ره زانینی خوائ په روهر دگاره و په رستنه بۆی، به لām ته به پرووک کردن به و شتانه به گه و ره زانینی دروست کراوه کانه و په رستنه بۆیان، وه جیاوازی نیتوان نه م دوو کاره، وه کو: جیاوازی

^(۱۸۸) بهوانه: التبرک: أنواعه وأحكامه، للدكتور الخديع، ص ۴۸۳-۵۰۶. وه بهوانه: اقتضاء الصراط المستقیم. لاس تيمية، ص ۷۹۵-۸۰۲. وه بهوانه: کتاب التوحید، للعلامة الدكتور صالح العوران، ص ۹۳.

نیوان پارانه وه له خوای په روه ردگار که ئیخلاص و خوا به تهنه پهرستییه، وه پارانه وه له دروست کراوه کان که شیرک و هاوهل بریاردان وایه^(۱۸۹).

❁ باسی هه شته م: بیدعه باوو بلاوه کانی نه م سهرده مه

بیدعه خراپ و باوه کانی نه م سهرده مه زۆر زۆن، له و بیدعانه به نمونه:

۱ - نییه ت هیتان به زمان و ووتنی به دهنگی به روز: وه ک موسولمانیک بلیت: نییه تمه نه م نوێزه نه وه نده پکاته ده که م بۆ خوای په روه ردگار، یان بلیت: نییه تم وایه نه م پۆ به پۆژوو نه بم بۆ خوای په روه ردگار (فرز بیت یان سوننه ت)، یان بلیت: نییه تم وایه ده ست نوێژ ده گرم یان غوسلی خۆم ده رده که م، یان جگه له مانه، موسولمانانی خۆشه ویست نییه ت هیتان به زمان بیدعه یه، له بهر نه وه ی نییه ت هیتان به م شیوه یه پیچه وانیه ی رینمونی پیغه مبه ره (ﷺ)، وه له بهر نه وه ی خوای په روه ردگار ده فره مویت: ﴿قُلْ اَتَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ يَدِيْنُكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ﴾ (الحجرات).

واته: نه ی پیغه مبه ره (ﷺ) بلێ: ئایا ئیوه خوای په روه ردگار له ئاینی خۆتان ئاگادار ده که ن و پێی پاده گه یهن، له کاتی که دا خوای په روه ردگار زاناو شاره زایه به هه رچی شتی که له ئاسمانه کان و زه ویدایه، به پاستی خوای په روه ردگار به هه موو شتی که زاناو به ئاگایه.

موسولمانی خۆشه ویست نییه ت شوینی ناو دله، وه کاری که په یوه سته به دله وه نه که به لاشه وه، هه ئوه که زانای پایه به رز ابن رجب (په حمه تی خوای لیبیت) ده فره مویت: (نییه ت: بریتییه له مه به سستی ناو دله کان، بۆیه نه و نییه تانه ی که له ناو دلدان واجب نییه به زمان بوتریت له هه یج جوړیک له عیبادته کاند) (۱۹۰).

(۱۸۹) بیوانه: القول السدید فی مقاصد التوحید، ص ۵۱.

(۱۹۰) بیوانه: جامع العلوم والحکم، ۹۲/۱.

۲ - ووتنى زىكره كانى دواى نوڤژه فهره كان به جهامى و به دهنگى بهرز :
موسولمانى خوښه ويست ئه وهى كه شهرعيه ئه وهيه هه موسولمانيك
ئه گهر زىكرىك له سوننه تدا هاتوو به تنها و به دهنگى نزم بيخوينت، هه وهك
پښه مبهه (ﷺ) بهو شيوهيه زىكره كانى دواى نوڤژه فهره كانى كردوه،
وه هاوه لانى به پيژيشى بهو شيوهيه كرديانه، له كاتيكدا ئه وان سوننه ته كانى
پښه مبهريان (ﷺ) بهو شيوهيه جى به جى كردوه، وه ئه وهى كه گومانى تيدا
نيه ووتنى زىكره كان به جهامى و به دهنگى بهرز بيدعويه و پيچه وانى پييازى
پښه مبهرى خوايه (ﷺ).

۳ - خويندنى سورهنى (الفاخه) بو گيانى مردوووه كان، يان خويندنى دواى
پارانه وه بو مردوووه كان، يان خويندنى له كاتى ماره بريندا، هه موو ئه مانه
بيدعويه كى خراپن، چونكه له سه رده مى پښه مبهردا (ﷺ) نه بووه، وه له
هاوه لانى به پيژيشه وه ئه م كاره نه هاتوو، له كاتيكدا ئه وان شاره زاترين كه س
بوونه به حالى پښه مبهه (ﷺ)، دهى كه وابوو كاتيك له وان وه ئه م كاره
نه گيردراوه ته وه و ئه وان نه يان كردوو ده ر ده كه وييت كه كاريكى بيدعويه .

۴ - گيترانى ماته ميني له سه ر مردوووه كان و خواردن دروست كردن بو ئه و
خه لكانهى كه دين بو سه رخوشى كردن له كه س و كارى مردوووه كه، وه به كرى
گرتنى قورئان خوښه كان بو قورئان خويندن له سه ر مردوو، گومانيان وايه ئه م
كاره سه رخوشى كردنه له كه سانى خاوه ن مردوو، وه گومانيان وايه ئه م قورئان
خويندنه سوود به مردوووه كه ده گه يه نييت، هه موو ئه م كارانه بيدعويه و خواى
په روه ردار هيج به لگه يه كى له سه ر دروستيى دانه به زاندوو.

۵ - كردنى ويرده سؤفيه كان به هه موو جوړه كانيبه وه كه پيچه وانى
پييازى پښه مبهرى خوايه (ﷺ)، جا ئه و پيچه وانى كردنه له پووى ووتنى
ويرده كه وه بيت، يان شيوهى، يان كاته كهى بيت، پښه مبهه (ﷺ) ده فهرمويت:

((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))^(۱۹۱).

واته: هر که سیک کاریک (عباده تیک) فرمانی نیمه ی له سر نه بیت بق کردنی، نه وه نه و کاره کاریکه و درناگیریت، به لکو ده دریتسه وه به سر خاوه نه که یدا. وه جگه له م به لگانه ش که به لگن له سر نکولی کردنی بیدعه و ترسان لئی^(۱۹۲).

۵ - خانوو دروست کردن به سر گوره کانه وه، وه کردنیان به مزگه وت، یان دروست کردنی مزگه وت به سر گوره کانه وه و مردوو ناشتن تیایاندا، وه نویژ کردن پوو به پووی گوره کان، وه زیاره ت کردنیان به نییه تی به دست هیئانی خیره به ره که ت، وه ته وه سول کردن به مردوو کان، وه نویژ کردن له لای گوره کان به مه به سستی خیره به ره که ت، وه زیاره ت کردنی ثافره تان بق گورستان، وه پازاندنه وه و کردنی گوره کان به چراخان، هه موو نه م کارانه بیدعه یه و کاریکی خراپن^(۱۹۳).

^(۱۹۱) رواد مسیم، ۱۳۴۳/۳، برقم ۱۷۱۸.

^(۱۹۲) بیروانه: التحذیر من البدع، ص ۲۶.

^(۱۹۳) بیروانه: کتاب التوحید، للعلامة الدكتور صالح الفوزان، ص ۹۴.

❁ باسی نویهه: تهوبه کردنی که سی بیدعه چی

موسولمانی خۆشه ویست باش بزانه و گومان له وه دا نییه که بیدعه کردن ترسناکتره له تاوان کردن، هه ر کاتیگ تاوان له بهندهیه کدا کۆبیته وه و نه وه که سه سوور بیت له سه ری نه وه له ناوی ده بات، وه بیدعه کردن زیاتر له ناوی ده بات، هه وه ک سُفْیَانِی الثَّوْرِي (په حمه تی خوا ی لَبِیْت) ده فه رمو یّت: (الْبِدْعَةُ أَحَبُّ إِلَى إِبْلِيسَ مِنَ الْمَعْصِيَةِ؛ فَإِنَّ الْمَعْصِيَةَ يُتَابُ مِنْهَا وَالْبِدْعَةُ لَا يُتَابُ مِنْهَا) (۱۹۴).
واته: بیدعه کردن خۆشه ویستتره لای شه ی تان (إِبْلِيسَ) له تاوان کردن، چونکه تاوان تهوبه ی لای ده کر یّت به لام بیدعه تهوبه ی لای نا کر یّت.

زانای پایه به رز ابن تیمیّه (په حمه تی خوا ی لَبِیْت) ده فه رمو یّت: (واتای) (وَالْبِدْعَةُ لَا يُتَابُ مِنْهَا) نه وه یه: که سی بیدعه چی کاتیگ دینیکی تازه ی داهینه اوه که نه خوا ی په روه ردگار و نه پیغه مبه ر (ﷺ) به دینیان دانه ناوه، نه وه کاره خراپه ی بۆ پارزینراوه ته وه و به کاریکی چاک و باشی ده زانیّت، بۆیه هه تا نه وه بیدعه یه به باش بزانیّت نه وه هه رگیز تهوبه ی لای نا کات، له بهر نه وه ی سه ره تای تهوبه بریتییه له وه ی که مروّف ده بیّت بزانیّت کاریکی خراپه ی کردووه تا تهوبه ی لای بکات، یان ده بیّت عیلمی هه بیّت و بزانیّت که کاریکی فه رز یان سوننه تی فه وتاندووه تا تهوبه ی لای بکات، بۆیه هه تا نه وه بیدعه چیه نه وه کاره بیدعه یه ی لا باش بیت نه وه هه رگیز تهوبه ی لای نا کات) (۱۹۵).

پاشان فه رمو یه تی: (به لام ده شیّت که سی بیدعه چی تهوبه بکات و تهوبه ی لای ده وه شیته وه، نه ویش به وه ی که خوا ی په روه ردگار هیدایه تی بدات و پێنمونی بکات تا حق و راستی بۆ پوون ده بیته وه، هه ر وه ک خوا ی په روه ردگار

(۱۹۴) بېروانه: شرح السنة، للبعوي، ۲۱۶/۱.

(۱۹۵) بېروانه: مجموع فتاوى شيخ الإسلام ابن تيمية، ۹/۱۰.

هیدایه تی چه ندین بی باوه و مونا فیک و کومه لانی نه هلی بیده ع و سه رلیشیواوانی داوه^(۱۶۶).

وه فرموویه تی: (نه وهی ده لیت: به هیچ شیوه یه ک تهوبه ی که سی بیدعه چی گیرا نییه، نه وه به راستی هه له یه کی گه وره ی کردوه)^(۱۶۷).

وه هه روه ها له شهر چی نه و فرموده یه ی که ده فرموویت: په رده دراوه ته نیتوان تهوبه و که سی بیدعه چی، هه روه ک أنسی کوپی مالک (ﷺ) له پیغه مبه ره وه (ﷺ) بومان ده گیریتته وه، که فرموویه تی: ((إِنَّ اللَّهَ حَبَبَ التُّرْبَةِ عَنْ صَاحِبِ كُلِّ بِدْعَةٍ))^(۱۶۸).

واته: خوی په روه ردگار بهری تهوبه ی گرتووه له نیتوان هه موو که سیکی بیدعه چی.

واتای نه فرموده یه له ووته که ی پیشوی ابن تیمیه زور به جوانی پوون بووه وه.

موسولمانی خو شه ویست به راستی ده قه کانی قورئانی پیروژ و سوننه ت هه ندیکیان هه ندیکیان پوون ده که نه وه، وه خوی په روه ردگار پوونی کردوته وه بق به نده کانی که تهوبه ی تهوبه کاران وهرده گریت نه گه راز له تاوانه کانیان بینن و سوور بن له سه ر نه وهی که جاریکی تر نه گه پینه وه سه ری، وه مافی خه لکی بگپنه وه نه گه ر له سه ریان بوو، خوی په روه ردگار پاش نه وهی باسی هاوه ل بریارده ران و بکوژان و زیناکه ران ده کات و په یمانی پییان داوه که له دوا پوژدا

^(۱۶۶) بپوانه: هه مان سه رچاوه، ۱۰-۹/۱۰.

^(۱۶۷) بپوانه: هه مان سه رچاوه، ۶۸۵/۱۱.

^(۱۶۸) أخرجه الطبراني في المعجم الأوسط، ۶۲/۸، رقم ۴۷۱۳ [مجمع البحرين في روائد المعجمين. وقال الهيثمي في مجمع الزوائد: ورحاله رجال الصحيح، غير هارون بن موسى الفروي وهو ثقة، ۱۸۹/۱۰، وصحح إسناده الألباني في سلسلة الأحاديث الصحيحة ۱۵۴/۴، رقم ۱۶۲۰، وذكر طرقه الأخرى.

سه‌رشوړيان بکات، فهرموويه‌تی: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (العنقادی).

واته: مه‌گه‌ر که‌سانیک که‌ ته‌ویه‌ ده‌که‌ن (پاش‌ ته‌نجام‌ دانی‌ ته‌و‌تاوانانه‌) وه‌ باوه‌ړی‌ ته‌واو‌ دینن‌ و‌ کرده‌وه‌ی‌ چاکه‌ ده‌که‌ن، نا‌ ته‌و‌ که‌سانه‌ خوای‌ په‌روه‌ردگار کرده‌وه‌ خراپه‌کانیان‌ ده‌گوړی‌ بو‌ کرده‌وه‌ی‌ چاکه‌، وه‌ خوای‌ په‌روه‌ردگار زور‌ لی‌ خوښ‌ بوو‌ زور‌ به‌به‌زه‌ییه‌^(۱۹۹).

وه‌ ه‌روه‌ها‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلِيَّ لَغَفَّارٍ لِّمَنْ تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ﴾ (طه: ۸۲).

واته: دلنیا‌ بن‌ به‌ پاستی‌ من‌ زور‌ لی‌خوښ‌ بووم‌ له‌و‌ که‌سه‌ی‌ که‌ ته‌ویه‌ ده‌کات و‌ باوه‌ړ ده‌هینیت و‌ کرده‌وه‌ی‌ چاکه‌ ده‌کات، له‌وه‌و‌ دوا‌ (تا‌ دوا‌ ه‌ناسه‌ی‌ ژیانی‌) به‌رده‌وام‌ ده‌بیټ‌ له‌سه‌ر‌ ته‌و‌ مه‌نه‌ج‌ و‌ پی‌بازه‌.

ه‌روه‌ها‌ خوای‌ په‌روه‌ردگار فهرمویه‌تی: ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ ءٰسَرُفُوا عَلٰٓىٓ اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ﴾ (الزمر: ۵۳).

واته: نه‌ی‌ پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌به‌نده‌کانم‌ بل‌ی: خوای‌ په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویت: نه‌ی‌ به‌نده‌کانم‌ ته‌وانه‌ی‌ که‌ خو‌یان‌ تووشی‌ تاوان‌ کړې‌وه‌ و‌ خراپه‌یان‌ زوره‌، نا‌ ثومید‌ مه‌بن‌ له‌ په‌حمی‌ خوای‌ په‌روه‌ردگار، چونکه‌ به‌پاستی‌ ته‌گه‌ر‌ نی‌وه‌ ته‌ویه‌ی‌ پاست‌ و‌ دروست‌ بکه‌ن، خوای‌ په‌روه‌ردگار له‌ ه‌موو‌ گونا‌مو‌ تاوانه‌کانتان‌ خوښ‌ ده‌بیټ‌، چونکه‌ بی‌گومان‌ ته‌و‌ خواپه‌ زور‌ لی‌خوښ‌بوو‌ و‌ لی‌بورده‌یه‌ وه‌ زور‌ به‌ په‌حم‌ و‌ به‌به‌زه‌ییه‌.

و ده مرده ها ده فیه رمویت: ﴿وَمَنْ يَمَلِّ سَوْءًا أَوْ يَطْلُبْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ

يَجِدِ اللَّهَ عَفُوًّا رَحِيمًا ۝﴾ (النساء).

واته: هر که سبک خرابیه ک بکات (به رامبر به خه لکی) یان ستم له
نفسی خزی بکات (له مودوا به خزیدا بچیتوه) و دلوای لیخوش بوون له خوا
بکات شه ده بینیت که خوی پرمهرنگار تقد لیخوش بوو و به به زه بیه.

ثم تعویبه کرده گنجی به و هر که سبک له کافران و موشریکان و بیده چییان
و جگ له و انبش له کسانانی تاوانبار تعویبه بکن، نه کار مهرجه کانی تعویبه یان

تنبها بیت، خوی پرمهرنگار تعویبه یان لی و مرده گریخت، والله الحمد.

بش

بش

بش

بش

بش

بش

بش

بش

بش

بش

بش

بش

بش

بش

بش

بش

بش

بش

بش

بش

بش

❁ باسی دهیه م: زیان و شوینه واره خراپه کانی بیدعه:

بیدعه چه ندین شوینه وار و سهر نه نجامی خراپ و ترسناک و زیانی له ناو

به ری هیه، له و زیانانه:

١- بیدعه سهرده کیشیت بق کوفر (برید الکفر):

أبو هريرة (رضي الله عنه) له پیغه مبهری خواوه (ﷺ) بزمان ده گهریتسه وه، که
فرموده تی: ((لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى تَأْخُذَ أُمَّتِي بِأَحْذِ الْقُرُونِ قَبْلَهَا شِرًّا بِشِرِّ، وَذِرَاعًا
بِذِرَاعٍ)) فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَفَّارِسَ وَالرُّومِ؟ فَقَالَ: «وَمَنْ النَّاسُ إِلَّا أَوْلَئِكَ»

واته: قیامت نایات هه تا ئوممه ته که م (هه ندیک له ئوممه ته که ی شوینی
ریگو و پیبازی پییش خویمان ده که ون، بست به بست و بال به بال، ووتراشی

پیغه مبهر (ﷺ) شوینی ریگو و پیبازی قه ومانی فارس و روم ده که ون، فرموی:
نایا که سانی تر هیه جگه له وان؟ (له و کات و سهرده مه دا فارس و روم بیارترین
و گه وره ترین هیز بوونه).

وه أبو سعید الخدری (رضي الله عنه) له پیغه مبهری خواوه (ﷺ) بزمان ده گهریتسه وه، که
فرموده تی: ((لَتَبْعَنَّ سَنَنَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ: شِرًّا بِشِرِّ، وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ، حَتَّى لَوْ دَخَلُوا
فِي جَحْرِ ضَبٍّ لَاتَّبَعْتُمُوهُمْ)) قلنا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى؟ قَالَ: «فَمَنْ».

واته: ئیوه نه ی موسلمانان شوینی که لانی پییش خووتان ده که ون: بست به
بست و بال به بال، هه تا نه وان بچه ناو کونی بزن مژکه وه ئیوه وش ده چنه
ناویه و شوینیان ده که ون، ووتمان: نه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) مه به سنت گاورد
جوله که یه که ئیعه شوینیان ده که وین، فرموی: به لئ نه ی کئی تر هیه.

(١٠٠) أخرجه البخاري، كتاب الاعتصام بالكتاب والسنة، باب قول النبي ﷺ: "لتبعن سنن من كان قبلكم"، ١٩١/٨، برقم ٧٣١٩.

(١٠١) متفق عليه: البخاري، كتاب الاعتصام بالكتاب والسنة، باب قول النبي ﷺ: "لتبعن سنن من كان قبلكم"، ١٩١/٨، برقم ٧٣٢٠، مسلم، كتاب العلم، باب اتباع سنن اليهود والنصارى، ٢٠٥٤/٤، برقم ٢٦٦٩.

۲ - بیدعه کردن واته: درو هه لبه ستن بۆ خوی په روه ردگار به بی عیلم و زانیاری، موسلمانن خۆشه ویست کاتیک ده پوانیته سیره ی که سانی بیدعه چی ده یان بینیت له هه موو که س زیاتر درو بۆ خوی په روه ردگار و پیغه مبه ر (ﷺ) هه لده به ستن، بۆیه خوی په روه ردگار ناگاداری کردینه ته وه که قسه یه ک نه که یان که خوی گه وره نه یفه رموو بیته، هه روه ک ده فه رمویت: ﴿وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ

الْاَقَابِلِ ۝۱۱ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۝۱۲ ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۝۱۳﴾ (الحاقة: ۴۴-۴۶).

واته: نه گه ر پیغه مبه ر محمد (ﷺ) هه ندی قسه و گوفتاری بۆ ئیمه هه لبه ستایه، نه وه به هیزو ده سه لاتن خۆمان ده مان گرت، پاشان په گی دلیمان ده پچراندوو ده مان مراند.

وه پیغه مبه ر (ﷺ) ناگاداری کردینه ته وه که درو ی به ده مه وه هه لده به ستین، بۆیه هه ر که سیك نه و کاره بکات نه وه هه ره شه ی لی کردوه به سزای زۆر به ئیش و تووند، هه روه ک ده فه رمویت: ((مَنْ تَعَمَّدَ عَلَيَّ كَذِبًا فَلْيَبْرَأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ))^(۲).

واته: هه ر که سیك به ده ستی نه نه قسه ست درو به ده م منه وه هه لبه ستیت نه وه با شویتیک له ناو ناگری دۆزه خدا بۆ خوی دیاری بکات.

۳ - که سانی بیدعه چی رقیان له سوننه ت و که سانی هه لگرتی، نه مه ش به لگه یه له سه ر تر سناکی بیدعه، زانای پایه به رز اسماعیل بن عبد الرحمن الصّابو ی (په حمه تی خوی لیبت) ده فه رموویت: (نیشانه کانی که سانی بیدعه چی پوون و ناشکراو دیاره به سه ر خاوه نه کانیانه وه، له پوونتین و دیارترین نیشانه یان نه وه یه که زۆر رقیان له سوننه ت و هه لگرانی ده بیته وه وه به که میان

^(۲) "متفق علیه من حديث أنس رضي الله عنه، البخاري، كتاب العنم، باب إثم من كذب على النبي ﷺ، ۴۱/۱،

برقم ۱۰۸، ومسلم في المقدمة، باب تعيظ الكذب على رسول الله ﷺ، ۷/۱، برقم ۲.

٤ - بیدعهچی ئەو کردەووە چاکانهی که به بیدعه دهیان کات پەت دەکرێتەو و وەرناگیرێت، لەبەر فەرمودەکی پیغەمبەر (ﷺ) که فەرمویت: ((مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ))^(٢٤).

واتە: هەرکەسێک کارێک دابهێنێت و فەرمانی ئیمەیی لەسەر نهییت به زیادکردنی ئەو کاره ئەو به سەریدا دەدرێتەو و لێی وەرناگیرێت.

و له گێڕانهوهیهکی تردا که ئیمامی موسلیم گێراوێتیەو، پیغەمبەر (ﷺ) فەرمویت: ((مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ))^(٢٥).

واتە: هەرکەسێک کارێک بکات (عیبادەتێک) فەرمانی ئیمەیی لەسەر نهییت بۆ کردنی، ئەو ئەو کاره کارێکە وەرناگیرێت بەلکو دەدرێتەو به سەر خاوه نه کهیدا.

٥ - کهسانی بیدعهچی زۆریه ی جار کۆتایی ژیا نیان به خراپه دهییت (سوء العاقبة)، لەبەر ئەو هی شهیتان دهیهوێت مروفه کان لهیه کێک له م کۆسپانهوه له خشته دهر بکات، کۆسپی یه که م: دهیهوێت تاوانی شیرکی پی ئهجام بدات، ئەگەر ئەو بهندهیه له م کۆسپه پرزگاری بوو ئەو له کۆسپی بیدعه کردنهوه بۆی دیت و پێگای راستی لێ دهشیوێنێت، ئەمەش ئەو دهگهیهنیت که بیدعه زۆر ترسناکتره له تاوان کردن^(٢٦)، ههروهک سفیانی الثوري (پهحمەتی خۆای لیبتیت) دهفهرموێت: (الْبِدْعَةُ أَحَبُّ إِلَى إِبْلِيسَ مِنَ الْمَعْصِيَةِ؛ فَإِنَّ الْمَعْصِيَةَ يُتَابُ مِنْهَا

^(٢٣) بیوانه: عمیلة أهل السنة وأصحاب الحديث، ص ٢٩٩.

^(٢٤) رواد الحاری ٢٢٢/٣، برقم ٢٦٩٧، ومسلم، ٣/٣٤٤، برقم ١٧١٨.

^(٢٥) رواد مسلم، ٣/١٣٤٣، برقم ١٧١٨.

^(٢٦) موسلمانێ خۆشهویست بۆ زیاتر شارهزا بوون له کۆسپهکانی تر، بیوانه: مدارح السالکین، لاس

وَالْبِدْعَةُ لَا يُتَابُ مِنْهَا^(۲۰۷).

واته: بیدعه کردن خۆشه ویستتره لای شه یتان (إبلیس) له تاوان کردن، چونکه تاوان ته و بهی لی ده کریت به لام بیدعه ته و بهی لی نا کریت.

٦ - بیدعه چی به پیچه وانه وه له قورثانی پیروژ و سوننه تیده گات، چونکه چاکه به خراپه ده بینیت، خراپه به چاکه ده بینیت، سوننه ت به بیدعه ده بینیت، وه بیدعه به سوننه ت ده بینیت، ههروهك حذيفة اليماني (رضی الله عنه) ده فه رمویت: (وَاللَّهِ لَتَفْشُونَ الْبِدْعَ حَتَّى إِذَا تُرِكَ مِنْهَا شَيْءٌ قَالُوا: تُرِكَتِ السُّنَّةُ)^(۲۰۸).

واته: سویند بیت به خوای پهروه ردگار بیدعه زۆر بلاو ده بیته وه ده کریت، هه کاتیک واز له بیدعه یه ک هیتر او نه کرا ده لئین: سوننه ت نا کریت و وازی لی هیتر او.

٧ - شایه تی و گێرانه وهی بیدعه چی وه رناگیریت، زانایانی شاره زا (له فه رموده ناسان و شاره زایانی شه ریعت و بنه ماکانی ئایین) یه کده نگن له سه ر نه وهی نه گه ر که سی بیدعه چی به هۆی بیدعه که یه وه بی باوه پ ده بوو نه وه به هیه چ شیوه یه ک گێرانه وهی (فه رموده ی) لی وه رناگیریت، به لام نه و بیدعه چیه ی که به هۆی بیدعه که یه وه بی باوه پ ناییت (به لکو تاوانباره) زانایان پایان جیاوازه، ئایا گێرانه وهی وه رده گیریت یان نا؟ زانای پایه به رز ئیمامی التووي (په حمه تی خوای لیبیت) نه و بۆچونه په سه ند ده کات که گێرانه وهی بیدعه چی وه رده گیریت نه گه ر بانگه واز نه کات بۆ بیدعه که ی، به لام نه گه ر بانگه وازی ده کرد بۆ کردنی بیدعه نه وه گێرانه وهی فه رموده ی لی وه رناگیریت^(۲۰۹).

^(۲۰۷) بیوانه: شرح السنة، للعوي، ۲۱۶/۱.

^(۲۰۸) أخرجه الإمام محمد بن وصاح، في كتاب فيه ما جاء في البدع، ص ۱۲۴، رقم ۱۶۲، وانظر: آثاراً في

ذلك لابن وصاح في كتابه هذا ص ۱۲۴-۱۵۶.

^(۲۰۹) بیوانه: شرح النووي على صحيح مسلم ۱۷۶/۱.

۸ - که سانی بیدعه چى له هه موو که س زیاتر ده که ونه ناو فیتنه و ناشوبه وه، خوى په روه ردگار ناگاداری کردینه ته وه تا نه که وینه ناو فیتنه وه، هه روه که ده فه رموویت: ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (الأنفال: ۲۵).

واته: نه ی نیمانداران خوتان بپارین له تا قى کردنه وه به لایه که به تایبه تی تووشی نه وانه تان نابیت که تاوان و سته میان کردوه، به لکو هه مووان ده گریته وه، وه باش بزنان که خوى په روه ردگار سزاو توله ی زور توونده.

وه هه روه ها ده فه رموویت: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (الزور: ۶۳).

واته: با باش بزنان و بترسن نه و که سانه ی که سه رپیچی فرمانه کانی پیغه مبه ر (ﷺ) ده که ن له وه ی که تووشی فیتنه یه کی زور سخت بین (تووشی شیرک و کوفر و دوپی و بیدعه بین)^(۳۱۰)، یان با بترسن له وه ی که تووشی سزایه کی زور به نیش بین.

موسلمانى خوشه ويست نایا هیچ فیتنه یه که هیه له وه ترسناکتر بیت که پیچه وانه ی سوننه ت و فرمانه کانی پیغه مبه رى خوا (ﷺ) بکریت.

هه ر بویه پیغه مبه ر (ﷺ) هانی موسلمانانى داوه که کرده وه ی چاکه بکه ن پیش هاتن و پوودانى فیتنه به گشتی و به زوری، هه روه که ده فه رموویت: ((بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتْنًا كَقِطْعِ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ. يُصْبِحُ الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَيُمْسِي كَافِرًا، أَوْ يُمْسِي مُؤْمِنًا وَيُصْبِحُ كَافِرًا يَبِيعُ دِينَهُ بَعَرَضٍ مِنَ الدُّنْيَا))^(۳۱۱).

(۳۱۰) بېروانه: تفسیر القرآن العظیم للإمام ابن کثیر (رحمه الله) ۹۰/۶.

(۳۱۱) رواد مسلم عن أبي هريرة رضي الله عنه، كتاب الإيمان، باب احت على المادرة بالأعمال فل تظاهر النفس،

واته: ئه‌ی موسلمانان ده‌ست پیش خه‌ری بکه‌ن له‌ کردنی کرده‌وه چاکه‌کاندا پیش ئه‌وه‌ی که فیتنه‌یه‌کی به‌کجار زۆر پوتان تی بکات به‌ وینه‌ی شه‌ویکی تاریک (چۆن تاریکی شه‌وه‌موو شویتیک ده‌گریته‌وه به‌ هه‌مان شیوه فیتنه‌ش هه‌موو خه‌لکی ده‌گریته‌وه)، پیاوی وا هه‌یه به‌یانی ئیمانداره کاتیک ئیواره‌ی به‌سه‌ردا دیت بی باوه‌ر ده‌بیت، پیاوی وا هه‌یه ئیواره ئیمانداره کاتیک به‌یانی به‌سه‌ردا دیت بی باوه‌ر ده‌بیت، نه‌یتیه‌که‌ی له‌وه‌دایه‌که: دینه‌که‌ی ده‌فرۆشیت به‌ به‌شیکی که‌می دنیا.

٩ - که‌سی بیدعه‌چی هه‌ستی به‌ که‌م و کورپی شه‌ریعت کردوه (به‌نا به‌ خوای په‌روه‌ردگار) نه‌گه‌ر به‌ زمانیش وا نه‌ئیت، چونکه به‌ کردنی ئه‌و بیدعه‌یه‌ی خۆی گێراوه به‌ شه‌رع دانه‌رو ته‌واوکه‌ری دین، ئه‌م بیدعه‌چیه‌ واده‌کات! خوای په‌روه‌ردگاریش دینی ته‌واو کردوه و نیعمه‌تی ته‌واوی پێژاندوه به‌سه‌ر ئیمانداراندا، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره‌ فهرمویه‌تی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ (المائدة: ٣).

واته: ئه‌ی موسلمانان ئه‌مڕۆ دینم بۆ ته‌واوکردن و نیعمه‌تی خۆم پێژاندوه به‌سه‌رتاندا وه‌پازیم لیتان (ئه‌ی موسلمانان) که ئیسلام ئایینتان بیت و هه‌یج مه‌نه‌ج و پێیاز و ئایینیکی تر نه‌که‌نه ئایینی خۆتان.

زانای پایه‌ به‌رز ابن کثیر (به‌حه‌متی خوای لیبت) له‌ ته‌فسیری ئه‌م ئایه‌ته‌دا فهرمویه‌تی: (ئه‌م نیعمه‌ت و به‌خششه‌ی خوای په‌روه‌ردگار گه‌وره‌ترین نیعمه‌ت و به‌خششه‌ به‌سه‌ر ئه‌م ئومه‌ته‌وه له‌ کاتیکدا ئاینه‌که‌ی بۆ ته‌واوکردون، پێویستیان به‌ هه‌یج ئایینیک نییه‌ جگه‌ له‌ ئایینی پیروزی ئیسلام، وه‌ پێویستیان به‌ هه‌یج پێغه‌مبه‌ریک (ﷺ) نییه‌ جگه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ری خۆیان (ﷺ)، بۆیه‌ خوای په‌روه‌ردگار پێغه‌مبه‌ری (ﷺ) گێراوه به‌ دوا‌ین پێغه‌مبه‌ر (ﷺ)، وه‌ په‌وانه‌ی

کردووه بۆ هه موو مرقوف و جنۆكه كان، ههچ حه لالێك نیه مه گهر ئه و حه لالی
 كردبیت، وه ههچ حه رامێك نیه مه گهر ئه و حه رامی كردبیت، وه ههچ مه نه هج و
 پێباز و ئاینێك حه ق و راست نیه مه گهر ئه و ئاینه ی كه پێغه مبه ر (ﷺ) به
 دینی زانیبیت، وه هه ر شتیك ئه و هه والی پێدابیت حه ق و راسته ههچ درۆو
 دواكه و تنی تیدا نیه) (٢١٢).

وه خوای په روه ردگار هه موو شتیکی له قورئانی پیروژدا پوون کردۆته وه،
 هه روه ك فه رمویه تی: ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ بَيِّنَاتٍ لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
 وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾ (٨٩) ﴿اسح: ٨٩﴾.

واته: ئه ی پێغه مبه ر (ﷺ) ئیمه قورئانی پیروزمان بۆ سه ر تو دابه زاندووه
 كه پوون كه ره وه ی هه موو شتیكه، وه مایه ی پێنمونی و په حمه ت و مرگینی یه
 بۆ موسلمانان.

١٠ - كه سی بیدهچی حه ق و راستی لێ گۆراوه به هۆی كاره
 خراپه كانیه وه، له به ر ئه وه ی عیلم و زانیاری پووناکین و خوای په روه ردگار به
 هۆیانه وه ئه و به ندانه هیدایه ت ده دات كه خۆی ویستی لێیه تی، به لام كه سی
 بیدهچی ئه و ته قوایه ی له ده ست داوه كه به هۆیه وه خاوه نه كه ی ده توانیت
 حه ق و راستی بدۆزیته وه، خوای په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو
 الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ (٢١) ﴿الأعمال: ٢٩﴾.

واته: ئه ی ئیمانداران ئه گه ر ئێوه ته قوای خوای په روه ردگار بکه ن
 پارێزگاری له سنووره کانی بکه ن، ئه وه خوای په روه ردگار به رچاو روشنیتان پێ
 ده به خشیّت (تا به هۆیه وه بتوان به ئاسانی حه ق و راستی له ناحه ق جیا

بکه نه وه، وه خوای په روهر دگار هله و تاوانه کانتان داده پوښت و لیتان خوش ده بیت، چونکه خوای په روهر دگار خاوه نی فزل و پیزی گه وده و بی سنوړه.

۱۱ - که سی بیدعه چی ده بیت تاوانی خوای و نه و که سانه ی که شوینی بیدعه کی ده که ون هه لېگریت، أبو هريرة (رضی الله عنه) له پیغه مبهري خواوه (عبداللہ صواب) بومانى گپاوه ته وه، که فرمویه تی: ((مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئًا وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئًا)) (۱۱۳).

واته: هر که سیك ده عوه و بانگه واز بکات بؤ پړنگای پاست و پښمونی چاک و جوان، نه وه خپرو چاکه ی بؤ هیه به وینه ی خپرو پاداشتی نه و که سانه ی که شوینی ده که ون، بی نه وه ی هیچ له خپرو پاداشتی نه و که سانه ی که شوینی ده که ون که م بیته وه، وه هر که سیك ده عوه و بانگه واز بکات بؤ پړنگای خرابه و تاوانکاری و سرلیشیاوای نه وه خرابه و تاوانی بؤ دنوسریت به وینه ی خرابه و تاوانی نه و که سانه ی که شوینی ده که ون، بی نه وه ی هیچ له خرابه و تاوانی نه و که سانه ی که شوینی ده که ون که م بیته وه.

(دهی که سی بیدعه چی کاتیک بیدعه ده کات و خه لکیش فیری بیدعه ده کات با ناگادار بیت و باش بزانتیت که هر بیدعه یه ک خه لکی لیوه ی فیرو ده بن و ده یکن هه موو تاوانه کی بؤ دنوسریت بی نه وه ی هیچ له خرابه و تاوانی نه و که سی که شوینی ده که ویت که م بکات).

۱۲ - که سی بیدعه چی به هوی گردنی بیدعه وه خوای توشی نه فرهت (لَعْنَةُ) کردوه، أنسې کوپی مالک (رضی الله عنه) له پیغه مبهري وه (ﷺ) بومان ده گپوړته وه، ده رباره ی نه و که سانه ی له مه دینه دا شتیکی تازه و خراب دادینن ده فرموویت:

(۱۱۳) مسلم، کتاب العلم، باب من سن سة حسة أو سیة، ومن دعا إلى هدی أو ضلالة، ۴/۲۰۶۰.

((مَنْ أَحَدَثَ فِيهَا حَدَثًا أَوْ آوَى مُحَدِّثًا فَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللَّهِ، وَالْمَلَائِكَةِ، وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفًا وَلَا عَدْلًا))^(٢١٤).

واته: ههركه سيك له ناو شاری مه دینه دا کاریکی تازه و خراب دابهینیت نه وه نه فره تی خوای په روه ردگار و فريشته كان و موسلمانانی لی بیت، وه فره زو سوننه تی لی وه رناگیریت (واته: به ته واوه تی لی وه رناگیریت).

زانای پایه بهر ز نیمامی الشّاطي (په حمه تی خوای لی بیت) ده فره رمویت: (ثم فرموده به گشتی یو هه موو تازه داهینراویک ده گریته وه که پیچه وانه ی شهره، وه بیدعه به کیکه له خرابترین کاره تازه داهینراوه کان)^(٢١٥).

١٢ - که سی بیدعه چی له پوژی دوايیدا پښای لی ده گریته و ناهیلریت بجیته سره وزی پیغه مبر (ﷺ) بۆ خوار دنه وه ی ناوی سازگاری (کوثر)، سهل کورپی سعد (رضی الله عنه) له پیغه مبر ی خواوه (ﷺ) بۆمانی گپراوه ته وه، که فره رموویه تی: ((أَنَا قَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ مَنْ وَرِدَ شَرِبَ، وَمَنْ شَرِبَ لَمْ يَظْمَأْ أَبَدًا، وَلَئِنْ دَنَّا عَلَيَّ أَقْوَامٌ أَعْرِفُهُمْ وَيَعْرِفُونِي، ثُمَّ يُحَالُ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ))^(٢١٦).

واته: من پښستان ده که وم بوسه ره وزی (کوثر) و چاوه پښی نه و موسلمانانه ده که م که دین بۆ نه وه ی له ناوی سازگاری (کوثر) بخونه وه، ناویکه هه ر موسلمانیک لی بخواته وه هه تا هه تايه تینوی نابیت، کومه له موسلمانیک دین

^(٢١٤) متفق عليه: البحاري، كتاب الاعتصام، باب إثم من آوى محدثاً، ١٨٧/٨، رقم ٧٣٠٦، ومسلم،

كتاب الحج، باب فصل المدينة، ودعاء النبي ﷺ فيها بالركة، ٩٩٤/٢، رقم ١٣٦٦

موسلمان خو شه ويست بۆ زیاتر شاره زا بوون له واتای ته وای ثم فره رموده به بیوانه: عمدة القاري شرح صحيح البخاري (٤٠٨/٣٥)، وه شرح النووي على صحيح مسلم (٣١/٥)، وه عون الموعود (٣٠٧/٩)، وه تحفة الأحمدي (٤١٠/٥)، وه فيض القدير (٢٥/٦).

^(٢١٥) بیوانه: الاعتصام للشّاطي، ٩٦/١.

^(٢١٦) متفق عليه: البحاري، كتاب الرقاق، باب في حوص النبي ﷺ، ٢٦٤/٧، ومسلم، كتاب الفضائل، باب

إثبات حوص سبأ ﷺ وصفاته، ١٧٩٣/٤، رقم ٢٢٩٠

بۆسه ره وه که تا ئاوی لی بخۆنه وه، من ئەوان دهناسم و ئەوانیش من دهناسم، به لام ڕیگری له نێوان من و ئەواندا دهکریت و ناهێلریت بێته سه ره وه زی (کوثر) و له ئاوی سازگاری بخۆنه وه.

له ڕیوایه تیکی تردا دهفرمویت: ((إِلَهُمَّ مَنِّي، فَيَقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحَدُنَا نَعْدُكَ، فَأَقُولُ: سَحَقًا سَحَقًا لِمَنْ غَيْرَ بَعْدِي))^(٣١٧).

واته: ئەوان له ئوممه تی منن (موسلمانن)، دهوتریت: تۆ نازانی ئەی پیغه مبه ر (ﷺ) ئەوان دواى مردنى تۆ چىيان داهێناوه (له پاشگه ز بوونه وه و کارى خراپه و بیدعه)، منیش دهلیم: دوورى بۆ ئەو که سانه، دوورى بۆ ئەو که سانه، که دواى مردنى من دىنيان گۆرى.

وه شَقِيقِي كُورِي عَبْدِ اللَّهِ (ﷺ) له پیغه مبه رى خواوه (صَدِيقٌ) بۆمانى گێراوه ته وه، که فرمویه تی: ((يَا رَبَّ أَصْحَابِي أَصْحَابِي، فَيَقَالُ: إِنَّكَ لَا تَدْرِي مَا أَحَدُنَا نَعْدُكَ))^(٣١٨).

واته: پیغه مبه ر (ﷺ) دهفرمویت: دهلیم (ئەى په ره وه رده گار ئەوانه هاوه لى منن، ئەوانه هاوه لى منن (موسلمانن و شوین که وتووی منن)، دهوتریت: تۆ نازانی ئەى پیغه مبه ر (ﷺ) ئەوان دواى مردنى تۆ چىيان داهێناوه (بیدعه).

أَسْمَاءُ كُحَيْلِي أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) دهفرمویت: پیغه مبه ر (ﷺ) فرمویه تی: ((إِنِّي عَلَى الْخَوْضِ حَتَّى أَنْظُرَ مَنْ يَرِدُ عَلَيَّ مِنْكُمْ، وَسَيُخَدُّ نَاسٌ مِنْ دُونِي فَأَقُولُ: يَا رَبَّ مَنِّي وَمِنْ أُمَّتِي فَيَقَالُ: هَلْ شَعَرْتَ مَا عَمِلُوا بَعْدَكَ وَاللَّهِ مَا بَسِرْ حَوْأَ يَرْجِعُونَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ))^(٣١٩).

واته: من له سه ره وه زی (کوثر) ده وه ستم و سه ير ده که م تا بزانم کى له نێوه (موسلمانان) دین بۆ لام، بۆیه که سانیک ده یانه ویت بێن بۆ لام بۆ سه ره

^(٣١٧) رواه البخاري، كتاب الرقاق، باب في حوص النبي ﷺ، ٢٦٤/٧، برقم ٦٥٨٣

^(٣١٨) متفق عليه: البخاري، كتاب الرقاق، باب في حوص النبي ﷺ، ٢٦٢/٧، برقم ٦٥٧٥، ومسلم: كتاب الفضائل،

باب إثبات حوص نبينا ﷺ، ١٧٩٦/٤، برقم ٢٢٩٧.

^(٣١٩) صححه الألباني في "صحيح الجامع" حديث رقم (٢٤٦٧).

حه‌وزی (کَوتَر) به لّام پَریان لّی ده‌گیریت و ناهیلریت بینه سه‌ری، منیش ده‌لیم:
 نه‌ی په‌روه‌ردگارم نه‌وانه له‌ منن و له‌ ئوممه‌تی منن (موسلمانن)، له‌ وکاته‌دا
 ده‌وتریت: ئایا ده‌زانیت نه‌وانه دوا‌ی تو چ‌ییان کردوه، سویند بیت به‌ خوا‌ی
 په‌روه‌ردگار به‌رده‌وام پاشه کشییان ده‌کرد له‌ دینه‌که‌ت و پاش گه‌ز ده‌بوونه‌وه.

هه‌ر بویه‌ هاوه‌لی به‌پ‌یزی پ‌یغه‌مبه‌ر (ﷺ) إِبْنُ أَبِي مَلِیْکَةَ (رضی‌الله‌عنہ) ده‌یفه‌رموو:
 ((اللّٰهُمَّ إِنَّا نَعُوْذُ بِكَ أَنْ تَرْجِعَ عَلَیْ أَعْقَابِنَا أَوْ أَنْ نَفْسِنَ فِی دِیْنِنَا))^(۲۲).

واته: نه‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگارمان په‌نات پی‌ ده‌گرین له‌وه‌ی که‌ پاش گه‌ز
 ببینه‌وه و پاشه‌ و پاش بکشیینه‌وه له‌ دینه‌که‌مان، یان تووشی فیتنه‌ و تا‌قی
 کردنه‌وه ببین له‌ دینه‌که‌ماندا.

۱۴ - که‌ سانی بیدعه‌چی پشتیان هه‌لکردوه له‌ یادو زی‌کری پاسته‌قینه‌ی
 خوا‌ی په‌روه‌ردگار، له‌ به‌ر نه‌وه‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگار له‌ قورئانی پی‌روژ و له‌ سه‌ر
 زمانی پ‌یغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) چه‌ند ویردی‌کی تاییه‌تی بو‌ داناوین، هه‌یانه‌ تاییه‌ته‌ به‌
 نو‌یژه‌ فه‌رزه‌کان، هه‌یانه‌ تاییه‌ته‌ به‌ به‌یانیان و ئیواران، وه‌ ویردی‌ خه‌وتن و
 هه‌ستان له‌ خه‌و، وه‌ ویردو زی‌کری وا‌ هه‌یه‌ گشتی یه‌ و تاییه‌ت نه‌کراوه‌ به‌ کاتیک
 و شو‌ینیی‌کی دیاری کراوه‌وه، خوا‌ی په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ۝ وَسِعْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝﴾ (الأحزاب: ۴۱-۴۲).

واته: نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی ئیمان و باوه‌پ‌تان هیناوه‌ ز‌د یاد‌ی خوا‌ بکه‌ن
 (هه‌میشه‌ ناوی پی‌روزی خواتان له‌ یاد بیت له‌ دل و ده‌رونتاندا)، وه‌ ته‌سبیحات و
 ستایشی بکه‌ن (هه‌موو کاتیک) به‌ تاییه‌تی له‌ به‌یانیان و کاتی ده‌مه‌و ئیواراندا
 (زیکره‌کانی به‌یانیان و ئیواران). به‌لّام که‌سانی بیدعه‌چی پشتیان هه‌لکردوه له‌

^(۲۲) متفق علیه: الحارثی، کتاب الرقائق، باب فی حوص‌ر النبی ﷺ، ۲/۲۶۶، رقم ۶۵۹۳، ومسلم، کتاب

المفضائل، باب إثبات حوص‌ر س‌یاء ﷺ وصفاته، ۴/۱۷۹۴، رقم ۲۲۹۳.

خویندنی نه م زیکره پیروزانه، جا یان به هوی سهرقال بوون به کردنی بیدعه وه، یان پشت هه لکردنه که یان به هوی گۆپینی نه و زیکره شهرعیانه به کردنی چه ند زیکرکی بیدعه، خوایان به بی پتویست ده زانن له کردنی نه و زیکرانه ی که خوای پهروهردگار و پیغه مبه ر (ﷺ) دایان ناوه، بویه به هوی نه و بیدعانه وه پشتیان هه لکردوه له کردنی یادی راسته قینه ی خوای پهروهردگار (۲۳۱).

۱۵ - کهسانی بیدعه چی حق و راستی له شوین که وتوانیان کپ ده کهن و دهشارنه وه، وه خوای پهروهردگار هه پرهشی نه فره تی (لَعْنَةُ) له و که سانه و هاوشیوه کانیان کردوه، ههروه که ده فره رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ ۖ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعِينُونَ﴾ (البقرة: ۱۵۹).

واته: به راستی نه و که سانه ی که به رنامه و پینمونیه بوون و ناشکراکانی په وانه کراوی نیمه دهشارنه وه که ناردوومانه (تا بو خه لکی بوون بکریته وه)، دوا ی نه وه ی که پوونمان کردوته وه بو خه لکی له کتیبه کاند، ئا نه وانه خوا نه فره تیان (له عه تیان) لی ده کات و نه فرین کارانیش نه فره تیان لی ده کهن (دوعای دووری په حم و به زهیی خوای پهروهردگاریان لی ده کهن).

۱۶ - بیدعه کردن ده بیته مایه ی دوور که وتنه وه ی خه لکی له ئیسلام، له بهر نه وه ی کاتیک که سی بیدعه چی به هوی نه و بیدعه یه وه چه ند کاریکی پرو پوچ ده کات ده بیته هوکاریک بو نه وه ی دوژمنانی ئیسلام گالته به ئیسلام بکهن، له کاتیکدا ئاینی پیروزی ئیسلام زور دووره له و کارانه ی که کهسانی بیدعه چی ده یکهن.

(۲۳۱) بیوانه: تبیه اولی الأیصار إلى کمال الدین وما فی البدع من الأخطار، للدكتور صالح بن سعد

۱۷ - که سانی بیدعه چی نوممه تی ئیسلامیان پارچه پارچه کردوه، چونکه خوڤان و شوڤن که وتوانیان به هۆی بیدعه وه پارچه پارچه بیان خستوتنه ناو موسلمانانه وه، هه ر بۆیه به هۆی بیدعه و دور که وتنه وه له سوننه ت چه ندين به ش به ش و کۆمه ل کۆمه لی جیاواز ده بینریت، خوی په روه ردگار ده فره موویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (الأحزاب: ۱۵۹) .

واته: به راستی ئه وانه ی که ئایینه که یان به ش به ش و پارچه پارچه کردو بوونه دهسته دهسته و پارچه پارچه، ئه وه له هیچ شتی کدا تو له وان نیت، به لکو به ریت لییان، به راستی ئه وانه کارو باریان بو لای خوی به و تو له ی ئه و لادان و پارچه پارچه ییه یان لی ده ستینیتته وه، له وه و دو خوی په روه ردگار هه والی هه موو ئه و کارو کرده وانه یان پی ده دات که ئه نجامیان دابوو.

۱۸ - که سی بیدعه چی که به ئاشکرا بیدعه ده کات، غه یبه ت و باس کردنی دروسته، بو ئه وه ی موسلمانان له خراپه ی بیدعه که ی ئاگادار بن، چونکه ئه و که سه ی که به ئاشکرا بیدعه ده کات زیانه که ی زۆرترو تر سناکتره له که سی که تاوان ده کات، هه رچه نده غه یبه ت کردنی موسلمان به پی ده قی قورئانی پیروژ و فره موده کانی پیغه مبه ر (ﷺ) دروست نییه و حه رامه، به لام بو مه به ستیکی شه رعی دروسته غه یبه ت بکریت، له به ره یه کی که له م هوکارانه:

یه که م: سته م کردن، له م کاته دا دروسته که سته م لی کراو سکا لای خوی باس بکات بو کار به ده ستان و فره مان په وایان، یا خود بو قازی و دادوهر و بلی: فلانه که س سته می لی کردووم یان مالی خواردووم.

دووهم: پرس و پاوه رگرتن، ئه میش به وه ی که که سی که بچیته لای که سی کی شاره زا له دیندا و بلیت ئه ری فلانه که س چۆنه که من به ته مام کچی بده می،

یان خوشکمی بده می، یان فلانه نافرته چونه که من به تهمام بیخوام، یا خود بو پرسیار کردن دهر باره ی هاوسیتیه تی.

سی یه م: داوی یارمه تی کردن بو گوپینی خراپه (مُنْگَر) وه لا دانی نا رِه حه تیه که له سهر موسولمانیک، وه که نه وه ی که یه کیک بچیته لای که سیک که ده سه لاتداره و پیتی بلیت که فلانه که س له گه لمد خراپه و نازارم ده دات وه پینگه چاره یه کم بو بدوزه ره وه.

چوارم: ناگادر کردنه وه ی موسولمانان و ناموژگاری کردنیان، بو خو پاراستن له و که سانه ی که خراپن و نیازیان گلاوه و زهره رو زیانیان هیه بو موسولمانان.

پینجه م: باس کردنی که سیک که به ناشکرا تاوانی لیبوه شیته وه وه که {جاسوسی کردن و زینا و مه ی خواردنه وه و..... هتد} له م کاته شدا ته نها باسی نه و تاوانه ی ده که یت و به س.

شه شه م: پیناساندنی که سیک نه ویش به دیاری کردنی نه و که م و کورپانه ی که له پووی که م نه دمامی و له ش و لاریه وه یا خود ناو و شوژه تیه وه، وه که کویری و نه خوشی و شعلی و قه له وی و که پی... هتد نابیت له مه دا مه به سستی پیشاندانی که م و کوپی و سوکی ناوبرا و بیت، به لگو ده بیت ته نها پیناساندنی بیت.

حه وه ته م: باس کردنی که سی بیدعه چی و تاوان کار: له م کاته دا ته نها باسی بیدعه که ی یا خود تاوانه که ی ده که یت، وه هیچی تر مه گه ر یه کیک له و خالانه ی پیشووی تیدابیت، خاتوو (عائشه) ی دایکی باوه پداران (خوای لی پازی بیت) ده فه رمویت: (جاریکیان پیاویک هات بولای پیغه مبه ر (ﷺ) پوخسه تی لی خواست و نه ویش به پیزه وه به خیره اتنی کرد و فه رمووی لی کرد، پاشان که پیاوه که پویشته پیغه مبه ری خوا عَلَيْهَا فه رمووی: (بئس أخو العشرة) واته: خراپترین برای هوزه که یه، هه روه ها دایکمان (عائشه) خوای لی پازی بیت

بوّمان ده گیزیتته وه، له پیغه مبهروه و ﷺ که فرمویه تی: (مَا أَظُنُّ فُلَانًا وَفُلَانًا يَعْرِفَانِ مِنْ دِينِنَا شَيْئًا) (۲۲۲).

واته: گومان ناهم که ئەم دوو که سه هیچ ده باره ی دین بزائن.

ههروه ها که سی بیدعه چی که زیاده یه که ده هیئتیه ناو دینه وه و خوا ده په رستیت و عبادته تی بو ده کات، به لام به بوچوون و ههواو ئاره زووی خوئی، بی گوی دانه فرمانی خواو پیغه مبهری خوا (ﷺ)، بویه له م کاته دا باس کردنی پاشمله (غیبه تی واجب)، چونکه ئه وه بو پاراستنی دینه له ههواو ئاره زوو، (وَلَا عِيَّةَ لِأَحَدٍ مِنْ أَهْلِ الْبِدْعِ) وه هه ر که سی که بیدعه ده کات باس کردنی بیدعه که ی غیبه ت نییه، که واته ئیستا پوون بووه وه بو به پیزت که باس کردنی ئەو کوّمه لانه غیبه ت نییه (۲۲۳).

القدحُ ليس بغيبة في ستة
مستظلم ومعرّف ومحدّر
ومجاهر فسقاً ومستفت ومن
طلب الإعانة في إزالة منكر (۲۲۴)

۱۹ - که سی بیدعه چی شوین که وتووی ههواو ئاره زووی خوئی ته، دژایه تی شهر ده کات و له شهرع لایداوه (۲۲۵).

۲۰ - که سی بیدعه چی خوئی خستوته ئاستی شهرع دانه ره وه و خوئی چواندوه به خوای په روه ردگار له شهرع داناندا، چونکه به س خوای په روه ردگار که ده توانیت شهرع دابنیت و فرمان به بهنده کان بکات تا له سه ری برون و جی به جی بکه ن نه که هیچ که سیکی تر (۲۲۶).

(۲۲۲) صحيح البخاري (۶۰۶۷).

(۲۲۳) بیوانه: فتح الباري شرح صحيح البخاري، لاس حجر، ۴۷۱/۱، ۸۶/۷.

(۲۲۴) بیوانه: شرح العقيدة الطحاوية، لاس أبي العز، ص ۴۳.

(۲۲۵) بیوانه: الاعتصام للشاطي، ۶۱/۱.

(۲۲۶) بیوانه: هه مان سه رچاوه، ۷۰-۶۱/۱.

كۆتايى

له كۆتاييدا داواكارم له خواى پهروهردگار بۆ خۆم و سه رجهم
 موسلمانان كه له ش ساغيمان پى ببه خشيت و لي مان خوش ببيت، هه موو
 لايه كمان دل په يوه ست بكات به قورئانى پيروژ و سوننه ته كانى
 پيغه مبه ره وه (ﷺ)، وه بمان پاريزيت له تاوان و خراپه ي هه موو بیدعه يه ك،
 وه بهرده واميمان پى ببه خشيت، آمين.

بسم الله

ناوومۆك

- ۲..... پيشهكى دانەر
- ۷..... پيشهكى وەرگىز
- ۱۰..... ❁ بهشى يه كهەم: روناكى سوننهت
- ۱۰..... باسى يه كهەم: تيگيشتن له ماناي سوننهت
- ۱۱..... دووهم: تيگيشتن له كهسانى پهيوهست به سوننهت
- ۱۲..... سىيەم: تيگيشتن له ماناي الجماعه
- ۱۲..... باسى دووهم: ناوو سيفاتهكانى ئەهلى سوننه و جماعه
- ۲۱.... باسى سىيەم: سوننهتى پيغمبەر (ﷺ) نيعمهتيكى گشتى و پرەهايه
- ۲۱.... دوو جوړ نيعمهت هەيە: نيعمهتيكى گشتى و پرەها، نيعمهتيكى سنوردار
- ۲۴..... باسى چوارەم: گەورەيى و پلەو پايەى سوننهت
- باسى پينجەم: شوين و پلەو پايەى بەرزى كهسانى پهيوهست به سوننهت، وه
- ۲۶..... شويى كهسانى بيدەچى
- ۲۶..... يه كهەم: شوين و پلەو پايەى بەرزى كهسانى پهيوهست سوننهت:
- ۲۷..... دووهم: نيشانهكانى ئەهلى سوننه و جماعه
- ۲۸..... كهسى بيدەچى چۆنه ؟
- ۲۹.... ❁ بهشى دووهم: تاريكييهكانى بيدەو تازه داهينراوهكان له ديندا
- ۲۹..... باسى يه كهەم: تيگيشتن له ماناي بيدە
- ۲۳..... بيدە دوو جوړە:
- ۲۳.... باسى دووهم: مەرجهكانى گيرابوون و قەيول بوونى كردهوه چاكهكان
- ۲۷..... باسى سىيەم: سەرزەنشست كردن و خراپەى بيدە له ديندا
- ۲۷..... يه كهەم: سەرزەنشست كردن و خراپەى بيدە له ديندا

- دوووم: سه رزه نشت کردن و خراپه ی بیدعه له روانگه ی فرموده کانی پیغه مبری
خواوه (ﷺ) ۴۱
- سن یه م: له ووته کانی هاوه لانی پیغه مبر (ﷺ) سه بارهت به بیدعه ۴۹
- چوارم: له ووته کانی تابعی و شوین که وتوانیان سه بارهت به بیدعه ۵۰
- پینجه م: بیدعه سه رزه نشت کراوه له چند پرویه که وه: ۵۲
- باسی چوارم: هوکاره کانی بیدعه کردن ۵۳
- باسی پینجه م: به شه کانی بیدعه ۷۲
- به شی یه که م: بیدعه ی حقیقی و بنه رتی و بیدعه ی زیاد کراو: ۷۲
- به شی دووم: بیدعه له پروی کردن و واز لی هینانه وه ۷۵
- به شی سن یه م: بیدعه ی ووته یی بیرو باوه ری، وه بیدعه ی کرداری ۷۹
- باسی شه شه م: حوکی بیدعه له دیندا ۸۱
- باسی جه و ته م: جزره کانی نه و بیدعانه ی که له سه ر گزره کان ده کرتین ۸۵
- باسی هه شته م: بیدعه باوو بلاوه کانی نه م سه رده مه ۹۰
- یه که م: بیدعه ی ئاهه نگ گنپان به بۆنه ی له دایک بوونی پیغه مبر (ﷺ) .. ۹۰
- دوووم: بیدعه ی ئاهه نگ گنپان به هاتنی یه که م شوی جومه له مانگی ره جبه ۱۰۱
- سن یه م: بیدعه ی ئاهه نگ گنپان به بۆنه ی شوی (الأسراء والمعراج) ۱۰۸
- چوارم: ئاهه نگ به بۆنه ی هاتنی شوی پانزه ی مانگی شه عبان ۱۱۴
- پینجه م: التبرک ۱۱۹
- نه و شتانه ی که زور پیرو زو پر له خیرو به ره که تن ۱۲۰
- به ده ست هینان و داوا کردنی خیرو به ره که ت به ریگه یه کی شرعی به م چه ند
کاره ده بیت ۱۲۲
- به ده ست هینان و داوا کردنی خیرو به ره که ت به شیوه یه کی ناشرعی و
نادروست ۱۲۷

- هۆکاره کانی ته به پووک کردنی نادرست و ناشهرعی چین؟ ١٣١.....
- شویننه واره خراپه کانی ته به پووک کردنی نادرست و ناشهرعی ١٣١.....
- هۆکاره کانی بهرگری کردن له ته به پووک کردنی نادرست ١٣٢.....
- باسی ههشتهم: بیدعه باوو بلاوه کانی ئه م سهرده مه ١٣٣.....
- باسی نویهم: تهویه کردنی کهسی بیدعه چی ١٣٦.....
- باسی دهیهم: زیان و شویننه واره خراپه کانی بیدعه ١٤٠.....
- ناوهرۆک ١٥٦.....

نیمای احمد (رحمتی خوی نبیت) دهفهرموویت

بنچینه کانی سوننه ت لای نیمه بریتیه له : دست گرتن
به و ووته و کارانه ی که هاوه لانی پیغه مبه ر (علیه السلام)
له سهری بوونه، وه شوین که وتنیان و واز هینان له
بیدعه، چونکه هه موو بیدعه یه ک سهرلیشیواویه، وه
وازه هینان له دوو به ره کی ناکوکی، وه دوور که وتنه وه و
دانه نیشن له گه ل که سانی شوین که وتووی هه واه
نارمزه و بیدعه چی، وه دوور که وتنه وه له موناغه شه و
دهمه دهمن کردن و دوو به ره کی و ناکوکی له دیندا.

www.ba8.org

ژماره ی سپاردن (۲۴۶) ی پیدراوه

3500